

ภาคินพนธ์

เรื่อง การผลิตซ้ำเพศภาวะ เพศวิถีและความรุนแรง: กรณีศึกษาละครเรื่องลาสเฟรนด์

โดย

นางสาว จณิสตา โอปารักษ์

รหัสนักศึกษา 05540681

เสนอ

อาจารย์นัตยา อยู่คง

ภาคินพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษารายวิชา 450109 การศึกษาเอกเทศ

สาขาเอเชียศึกษา คณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

ภาคการศึกษาปลาย ปีการศึกษา 2557

หัวข้อวิจัย	การผลิตซ้ำเพศภาวะ เพศวิถีและความรุนแรง:กรณีศึกษาละครเรื่องลาสเฟรนส์
ชื่อนักศึกษา	นางสาวฉนิษฐา โอปารักษ์
อาจารย์ที่ปรึกษา	อาจารย์นาคยา อยู่คง
สาขาวิชา	เอเชียศึกษา คณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์
ปีการศึกษา	2557

บทคัดย่อ

วิจัยเรื่องการศึกษา การผลิตซ้ำเพศภาวะ เพศวิถีและความรุนแรง:กรณีศึกษาละครเรื่องลาสเฟรนส์ โดยมีวัตถุประสงค์การศึกษาคือเพื่อศึกษาการผลิตซ้ำ/สร้างชุดความคิดเรื่องเพศภาวะเพศวิถี และเพื่อศึกษาการผลิตซ้ำ/สร้างชุดความคิดเรื่องความรุนแรง ผู้ศึกษาจึงเริ่มศึกษาจากลักษณะของเพศภาวะ เพศวิถีที่ปรากฏในละครเพื่อเป็นข้อมูลในการวิเคราะห์การผลิตซ้ำ และศึกษาลักษณะความรุนแรงที่ปรากฏเพื่อเป็นข้อมูลในการวิเคราะห์การผลิตซ้ำของละคร

โดยลักษณะเพศภาวะ และเพศวิถีที่ปรากฏในละครนั้นแบ่งออกเป็น 3 แบบคือ แบบแรกคือความเป็นหญิง แบ่งออกเป็นผู้หญิงแบบผสมเก่าและใหม่กับผู้หญิงแบบสมัยใหม่ แบบที่สองคือความเป็นชาย แบ่งออกเป็นผู้ชายแบบสมัยเก่ากับผู้ชายแบบสมัยใหม่ และแบบที่สามคือเพศที่สาม แบ่งออกเป็นTransgender กับ Bisexual ผลการศึกษาพบว่าละครมีการผลิตซ้ำเพศภาวะ เพศวิถี มีดังนี้คือ การผลิตซ้ำ ผู้หญิงแบบผสมเก่าและใหม่ คือผู้หญิงที่เรียบร้อย เสนอว่าเป็นคนดี โดยเป็นตัวละครหลักและมีตอนจบนั้นจบดี และผู้ชายแบบสมัยเก่าจะมีความน่าเชื่อถือ มีวิธีการนำเสนอคือการที่อยู่ห้องพักสวยและใหญ่ สร้างชุดความคิดใหม่ ผู้หญิงแบบสมัยใหม่ เป็นผู้หญิงเปรี้ยว แต่เป็นคนดี โดยเสนอให้เห็นว่าทำเรื่องจบดี ส่วนผู้ชายแบบสมัยใหม่ อ่อนแอ แต่ก็เป็นคนดี มีวิธีการคือในตอนท้ายนั้นจบดี และเพศที่สาม เสนอให้เห็นในทางบวก ทำงานเก่ง เป็นคนดี

สำหรับลักษณะความรุนแรงที่ปรากฏนั้น จากฉากที่โซสุเกะทำร้ายร่างกายมิจิรุ ฉากโซสุเกะประจานรุกะที่เธอเป็นเพศที่สาม การที่ผู้หญิงมีบทบาททำงานเกี่ยวกับการบริการ และการที่

ภรรยาโง่ระนอกใจ ส่วนมีที่มาจากความรุนแรงเชิงวัฒนธรรม ที่มาจากความเชื่อสังคมชายเป็นใหญ่ และจากมีจิตวิญญาณที่ทำงานกลั่นแกล้ง มีที่มาจากความรุนแรงเชิงโครงสร้างจากตำแหน่งการทำงาน โดยนำลักษณะความรุนแรงนี้มาวิเคราะห์การผลิตซ้ำพบว่าละครนั้นมีการผลิตซ้ำเรื่องความรุนแรง มีความคิดหลักที่ทำให้เกิดความรุนแรง 2 อย่างคือ อย่างแรกนั้นในหนึ่งความคิดหลักนั้นมีทั้งการผลิตซ้ำความรุนแรงแบบเก่า, การต่อต้านความรุนแรงและสร้างความรุนแรงแบบใหม่ โดยมีที่มาและกระบวนการเกิดความรุนแรงมาจากความรุนแรงเชิงวัฒนธรรม คือความเชื่อสังคมชายเป็นใหญ่ ซึ่งความเชื่อละครมีการเสนอครั้งนี้คือการผลิตซ้ำความรุนแรงแบบเก่า คือเรื่องการที่ผู้หญิงมีงานเหมาะสมคือการทำงานเกี่ยวกับการบริการ และการที่ผู้หญิงนอกใจสามีเป็นสิ่งที่ผิดมาก อีกทั้งการต่อต้านความรุนแรงแบบเก่า คือความรุนแรงที่ผู้ชายทำกับคู่รัก เสนอว่าเป็นสิ่งที่ผิดมาก และการสร้างความรุนแรงแบบใหม่ คือเรื่องเพศที่สามเป็นสิ่งที่เพิ่งเกิดขึ้น การที่ถูกรังเกียจจากผู้ชาย

อย่างที่สองนั้น มีที่มาจากความรุนแรงเชิงโครงสร้าง โดยจากชนชั้นหน้าที่ ซึ่งละครนั้นมีการผลิตซ้ำความรุนแรงแบบเก่าคือเรื่องการใช้ความรุนแรงของรุ่นพี่กับรุ่นน้อง ตอกย้ำให้เห็นถึงการใช้ความรุนแรงที่เกิดขึ้นในสถานที่ทำงาน

กิตติกรรมประกาศ

ภาคนิพนธ์เล่มนี้สำเร็จลุล่วงด้วยดีได้เนื่องจาก ผู้ศึกษาได้รับความอนุเคราะห์จากอาจารย์ นาทยา อยู่คง อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ที่ได้กรุณาให้ความรู้ในการจัดทำภาคนิพนธ์ ให้คำปรึกษา พร้อมคำแนะนำและข้อคิดเห็นต่าง ๆ อันเป็นประโยชน์ต่อการทำภาคนิพนธ์ ตลอดจนตรวจสอบ แก้ไขให้แก่ผู้ศึกษาตั้งแต่เริ่มดำเนินการทำภาคนิพนธ์จนกระทั่งสำเร็จ ผู้ศึกษารู้สึกสำนึกในความ กรุณาเป็นอย่างมากและขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูง

ขอขอบพระคุณพ่อและแม่ที่คอยสนับสนุน ให้คำแนะนำ คอยช่วยเหลือและเป็นกำลังใจให้ ตลอดระยะเวลาที่ผู้ศึกษาทำภาคนิพนธ์

ขอขอบพระคุณผู้ทำละคร และผู้เขียนหนังสือทุกๆ เล่มที่ผู้ศึกษาหยิบยกเอาความรู้อันเป็น ประโยชน์มาใช้ประกอบการทำภาคนิพนธ์เล่มนี้

ขอขอบพระคุณเพื่อนๆ ทุกคนที่อยู่เคียงข้างคอยให้กำลังใจและให้คำปรึกษาตลอดมา ตลอดจนให้ยืมอุปกรณ์ต่างๆ ทำให้ผู้ศึกษาสามารถทำภาคนิพนธ์ให้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี ผู้ศึกษา รู้สึกซาบซึ้งในน้ำใจของเพื่อนๆ ขอขอบพระคุณทุกๆ คนรวมถึงบุคคลอื่นๆ ที่ไม่ได้เอ่ยถึงในที่นี้ ผู้ ศึกษา มีความซาบซึ้งในความกรุณาเป็นอย่างยิ่ง

จณิสตา โอพารักษ์

สารบัญ

หน้า

บทคัดย่อ	ข
กิตติกรรมประกาศ.....	ง
สารบัญ.....	จ
บทที่	
1. บทนำ	1
ที่มาและความสำคัญของปัญหา.....	1
วัตถุประสงค์	4
ขอบเขตการศึกษา.....	4
วิธีการศึกษา.....	4
ประโยชน์ที่ได้รับ.....	6
2. ทบทวนวรรณกรรม	7
2.1 แนวความคิดและทฤษฎีทางสังคม.....	7
2.2 บทความและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	17
3. ละครโทรทัศน์เรื่องลาสเฟรนส์.....	27
3.1 โครงเรื่อง.....	27
3.2 ตัวละครหลัก.....	29
3.3 เนื้อหาละคร.....	32
4. เพศภาวะ เพศวิถี.....	35
4.1 ลักษณะเพศภาวะ เพศวิถี.....	35
4.2 การผลิตซ้ำเพศภาวะ เพศวิถี.....	47
5. ความรุนแรง.....	51
5.1 ลักษณะความรุนแรง.....	51
5.2 การผลิตซ้ำความรุนแรง.....	55

6. สรุป.....	58
บรรณานุกรม.....	60
ประวัติผู้ศึกษา.....	62

บทที่ 1

บทนำ

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

ในปัจจุบันนี้สื่อมวลชนมีบทบาทสำคัญอย่างมากในสังคม โดยสื่อมวลชนนั้นมีบทบาทในการให้ข้อมูลข่าวสาร ประชาสัมพันธ์ให้กับสถาบันต่างๆในสังคม อีกทั้งยังทำหน้าที่ให้ความบันเทิง โดยสื่อมวลชนนั้นสามารถเข้าถึงคนได้ทั่วทุกระดับ และสามารถกระจายข่าวสารแก่ผู้คนจำนวนมากในระยะเวลาที่รวดเร็ว โดยประเภทของสื่อมวลชนนั้นมีหลายประเภท คือ สื่อสิ่งพิมพ์ ภาพยนตร์ สื่อกระจายเสียงและแพร่ภาพ และสื่ออิเล็กทรอนิกส์

สื่อมวลชนของญี่ปุ่นได้สั่งสมมาตั้งแต่ยุคเอโดะ(Edo)และยุคเมจิ(Meiji) กล่าวคือในทางการเมืองญี่ปุ่นเริ่มการปกครองที่รวมศูนย์อำนาจจากส่วนกลางในยุคเอโดะ การเขียนและการพิมพ์เอกสารเริ่มได้รับการส่งเสริม(วิภา อุดมฉันท,2541:17) เมื่อเข้าสู่ศตวรรษที่20 ระบอบการเมืองแบบประชาธิปไตยจากตะวันตก กระตุ้นให้สื่อเกิดบทบาทและเติบโตใหญ่ขึ้นในท่ามกลางการเมืองระบบรัฐสภา มหาวิทยาลัยรัฐและเอกชนเกิดขึ้นหลายแห่ง สิ่งเหล่านี้ได้เตรียมความพร้อมโดยเฉพาะอย่างยิ่งได้สร้างตลาดอันมหาศาลไว้รองรับการกำเนิดและพัฒนาของสื่อมวลชนทุกรูปแบบอันได้แก่ หนังสือพิมพ์ นิตยสาร หนังสือ สำนักข่าว ภาพยนตร์ การโฆษณา วิทยูและโทรทัศน์ตามติดกันมา (วิภา อุดมฉันท,2541:17)

ส่วนสื่อที่ได้รับความนิยมมากที่สุดนั้นคือ สื่อโทรทัศน์ เป็นสื่อที่มวลชนสามารถรับข่าวสารได้ง่าย ปฏิเสธไม่ได้เลยว่าในทุกๆบ้านในญี่ปุ่นนั้นต้องมีโทรทัศน์อย่างน้อยหนึ่งเครื่องแน่นอน อีกทั้งตามที่ทำงาน ร้านอาหาร ที่ไหนๆก็มีโทรทัศน์กันทั้งนั้น โทรทัศน์ได้กลายเป็นของใช้ในชีวิตประจำวันของทุกๆคน จากข้อมูลสถิติในตั้งแต่ปี1990-2013 พบว่าโทรทัศน์เป็นเครื่องใช้ไฟฟ้าที่ได้รับความนิยมมากที่สุดในทุกครัวเรือนในประเทศญี่ปุ่น ในปี2013 คิดเป็นร้อยละ 99.3 (สำนักคณะกรรมการวิทยุและโทรคมนาคมญี่ปุ่น, 2014: ออนไลน์) ด้วยการที่สามารถสื่อสารด้วยความรวดเร็ว เข้าใจได้ง่าย ในรูปแบบที่มีทั้งภาพเคลื่อนไหวและเสียงแก่ผู้รับสารได้ครบรส โดยโทรทัศน์ได้กลายเป็น

แหล่งข่าวสารที่สำคัญที่สุด และสื่อโทรทัศน์นอกจากให้ข่าวสารแล้วยังให้ความบันเทิงทั้งจากรายการโชว์และละครโทรทัศน์ โดยช่วงเวลาที่มักคนดูโทรทัศน์มากที่สุดนั้นที่ญี่ปุ่นเรียกว่า Golden Time (ゴールデン・タイム *gōruden taimu*) จะเป็นช่วงเวลา 19:00-22:00 น. (วิกิพีเดีย, 2014: ออนไลน์) ซึ่งเป็นช่วงเวลาของละครโทรทัศน์นั่นเอง

ละครโทรทัศน์ในญี่ปุ่นนั้นปัจจุบันได้รับความนิยมอย่างมาก ไม่ว่าจะเด็ก หนุ่มสาว ผู้ใหญ่ หรือผู้สูงอายุต่างก็นิยมดูละครโทรทัศน์กันทั้งนั้น เพราะนอกจากจะให้ความบันเทิง ความเพลิดเพลินแก่ผู้ชมในเวลาว่างแล้วละครโทรทัศน์ในทุกๆ เรื่องนั้นล้วนจะแฝงแง่คิดในเรื่องต่างๆ ในสังคม อีกทั้งยังมีเนื้อหาที่ไม่ใช่เรื่องใกล้ตัวเราทำให้ผู้รับดูละครสามารถเข้าถึงเนื้อหาได้ง่าย นอกจากนั้นละครยังมีบทบาทสำคัญคืออิทธิพลในการปลูกฝังความคิด ความเข้าใจ อารมณ์ ความรู้สึกและการแสดงพฤติกรรมของคน โดยละครญี่ปุ่นนั้นมีหลายประเภท แต่ในปัจจุบันที่นิยมนั้นคือ ประเภทTrendy Drama โดยละครญี่ปุ่นในปัจจุบัน Trendy Drama นั้นกำเนิดในปลายยุค 80 ทำให้ละครโทรทัศน์ในญี่ปุ่นมีแนวเรื่องที่สามารถแยกตัวเองออกจากละครน้ำเน่า โดยทั่วไปแล้วละครน้ำเน่ามักจะมีแนวโน้ม หรือ มีการพัฒนาโครงเรื่องเพื่อสร้างทางหนีออกจากความเป็นจริง ทำให้ผู้ชมเหมือนล่องลอยอยู่ในความฝันและถอยห่างจากความเป็นจริงได้ชั่วขณะ(วรินทร์รดา (นามแฝง),2550 : ออนไลน์)

ในจุดนี้ Trendy Drama ในทางญี่ปุ่นทำกลับกัน คือ หันผู้ชมเข้าหาความเป็นจริงทำให้มากที่สุด โดยถือว่ายิ่งใกล้ความเป็นจริงเท่าไรก็ยิ่งเข้าใจและจับใจคนดูได้มากเท่านั้น เรื่องราวของละครญี่ปุ่นในยุคหลัง 80 เป็นต้นมา จึงนำเสนอเนื้อหาในสเกลของคนเดินดินธรรมดา จากโลกแคบของละครน้ำเน่าที่แม้จะมีพล็อตน่าสนใจตัวเอกหญิงชายมีอาชีพการงาน แต่บทสนทนาจะไม่พ้นไปจากเรื่องส่วนตัว ความรักความใคร่ ละครTrendy Drama จะไม่ใช่ที่ที่คุณหนีห่างจากความจริงเข้าสู่โลกแห่งความฝัน หรือ เป็นโลกที่เต็มไปด้วยความสะใจในอารมณ์อีกต่อไป แต่ละครจะบอกว่าผู้ชมหาทางออกจากปัญหาได้และละครจะเป็นสิ่งที่จุดประกายให้คุณหาคำตอบหาทางแก้ปัญหาให้กับชีวิตไม่ว่าจะในแง่มุมใดก็ตามบนพื้นฐานของความเป็นจริงในโลกเบียดๆที่เรากำลังเผชิญอยู่ (วรินทร์รดา (นามแฝง),2550: ออนไลน์)

และละครTrendy Drama ของญี่ปุ่นที่มีความนิยมเรื่องหนึ่งนั้นก็คือละครเรื่องลาสต์เฟรนด์ส์(Last friends) เป็นละครโทรทัศน์ญี่ปุ่นที่ออกอากาศทางช่องFuji televisionในปี2008 และยัง

เคยออกอากาศที่ประเทศไทยทาง true vision โดยเนื้อหาของละครนั้นตามติดชีวิต มิจิรุ ซึ่งเป็นผู้ช่วยพนักงานเสิร์ฟสวยและเธอนั้นมีแฟนผู้ชายซึ่งอาศัยอยู่ด้วยชื่อ โซชิเกะ โดยแฟนของเธอได้ใช้ความรุนแรงกับเธอทั้งร่างกายและจิตใจ หลังจากนั้นเธอก็ได้มาพบกับเพื่อนเก่าของเธอชื่อ มิจิรุ ซึ่งเป็นเพศที่สามคือเป็นผู้หญิงที่ชอบผู้หญิงด้วยกัน และมิจิรุนั้นมีเพื่อนผู้ชายชื่อทาเครุที่แอบหลงรักเธอ ซึ่งผู้ชายคนนี้ไม่ได้ชอบผู้หญิงปกติแต่ชอบผู้หญิงที่เป็นทอม โดยละครเรื่องนี้ได้เรตติ้งผู้ชมเฉลี่ยอยู่ที่ 17.7 และเรตติ้งตอนจบ 22.8 ซึ่งถือว่าเป็นเรตติ้งที่สูงมากๆ อีกทั้งละครเรื่องนี้ยังเคยได้รางวัล television Drama Academy Awards ครั้งที่ 57 โดยการโหวตให้เป็นอันดับหนึ่งของละครประเภทดราม่า อีกทั้งนักแสดง บทละคร ผู้กำกับ และเพลงประกอบละครก็ได้รางวัลนี้เช่นกัน

ละครเรื่องนี้ได้เสนอเนื้อหาในประเด็นที่น่าสนใจและมีความแปลกใหม่แตกต่างจากละครเรื่องอื่นๆ นั่นคือ ประเด็นเรื่องเพศภาวะเพศวิถีและความรุนแรง ในประเด็นเรื่องเพศภาวะเพศวิถีนั้น อย่างแรกคือเรื่องเพศวิถีของเพศที่สาม ในละครเรื่องนี้ได้นำเสนอตัวละครที่เป็นผู้หญิงรักผู้หญิง หรือเรียกอีกอย่างว่า ทอม และผู้ชายที่ชอบทอม ซึ่งยังไม่มีละครโทรทัศน์เรื่องไหนมีเนื้อหาที่เสนอได้ชัดเจนในเรื่องเพศที่สามชัดเจนเท่าละครเรื่องนี้มาก่อน โดยละครเรื่องนี้นำเสนอให้เห็นถึงมุมมองและการใช้ชีวิตของเพศที่สามในสังคมญี่ปุ่น

ในประเด็นเรื่องความรุนแรงนั้น ได้เสนอเรื่องความรุนแรงในครอบครัวที่ผู้ชายกระทำกับผู้หญิงซึ่งมีความสัมพันธ์เป็นแฟนกันและอาศัยอยู่ด้วยกัน โดยมีการทำร้ายทางร่างกายและจิตใจ มีฉากความรุนแรงทางร่างกายที่ปรากฏในละครเรื่องนี้ไม่ว่าจะเป็นการตบ ตี ตะ และใช้อาวุธ อีกทั้งยังมีเนื้อหาและฉากขมขื่น ซึ่งมีสิ่งที่ไม่ค่อยได้เห็นนักในปกตินิยายของละครญี่ปุ่น

จากประเด็นทั้งสองประเด็นคือประเด็นเรื่องเพศภาวะเพศวิถี และความรุนแรง ที่ปรากฏอยู่ในละครเรื่องลาสต์เฟรนด์ที่กล่าวมานั้น ทำให้ข้าพเจ้าสนใจศึกษาการผลิตซ้ำ/สร้างชุดความคิดเรื่องเพศภาวะเพศวิถีและเรื่องความรุนแรงจากละครเรื่องนี้ โดยใช้แนวคิดการผลิตซ้ำเป็นเครื่องมือหลักที่ใช้ในการวิเคราะห์ครั้งนี้ โดยการวิจัยในละครเรื่องนี้จะทำให้เราเห็นถึงสื่อกับการมีหน้าที่ประกอบสร้างความเป็นจริง ซึ่งความเป็นจริงนี้คือเรื่องเพศภาวะเพศวิถีและความรุนแรง

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาการผลิตซ้ำ/สร้างชุดความคิดเรื่องเพศภาวะเพศวิถี
2. เพื่อศึกษาการผลิตซ้ำ/สร้างชุดความคิดเรื่องความรุนแรง

ขอบเขตการศึกษา

เนื้อหา ในการศึกษาจะใช้แนวความคิดเรื่องการผลิตซ้ำทางวัฒนธรรมเป็นแนวคิดหลัก ในการศึกษาโดยมีกรอบความคิดเรื่องเพศภาวะเพศภาวะ และความรุนแรงมาใช้ในการวิเคราะห์

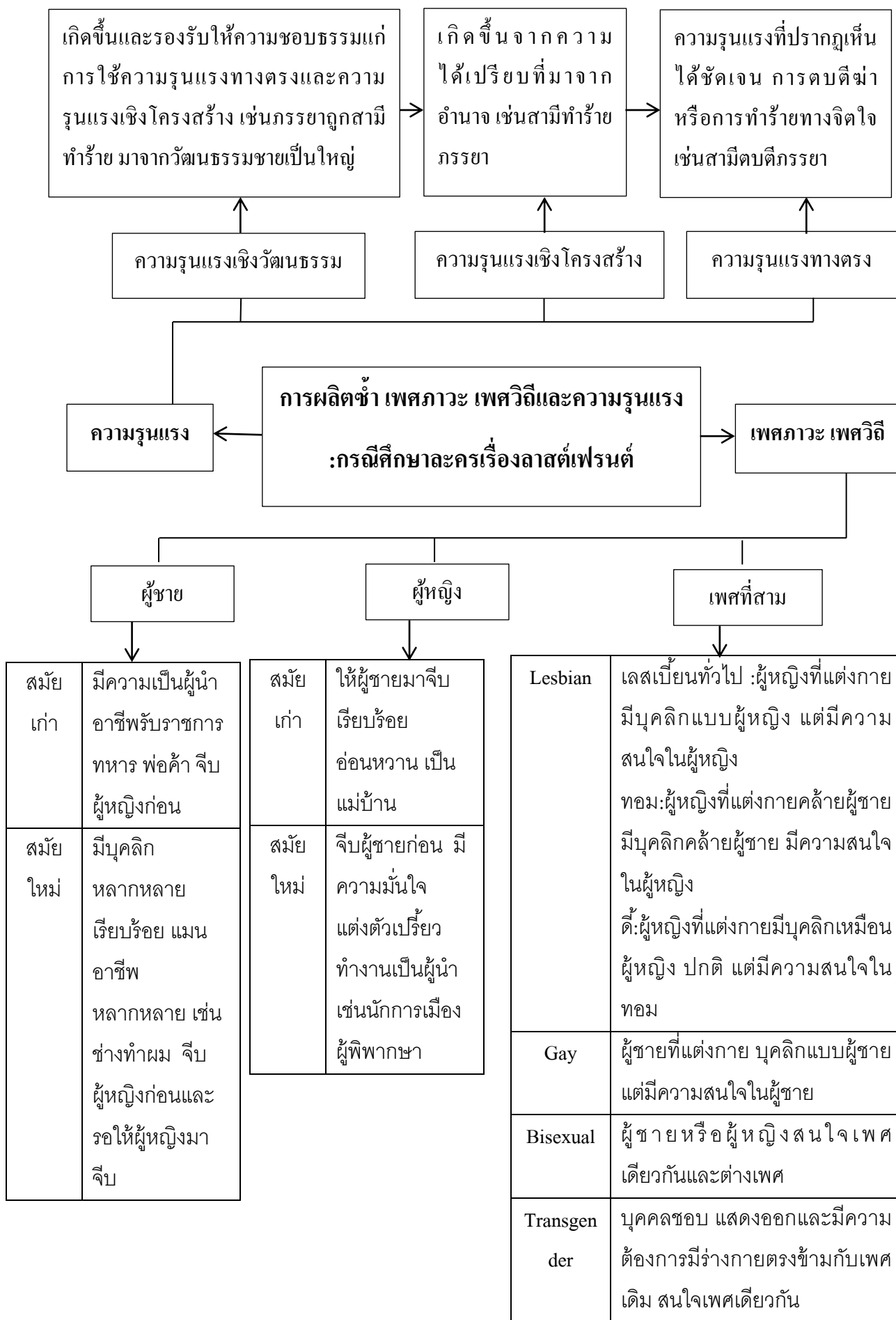
วิธีการศึกษา

ในการวิจัยนี้มีวิธีศึกษา 2 ขั้นตอนดังนี้

6.1 เก็บข้อมูลโดยใช้ข้อมูลแหล่งข้อมูลปฐมภูมิ

6.1.1 เก็บข้อมูลจากสื่อละครเรื่องลาสต์เฟรนด์ (Last Friends) ออกอากาศทางช่อง Fuji Television ในช่วงเวลาที่ทุ่มทุกวันพฤหัสบดี ตั้งวันที่ 10 เมษายน พ.ศ. 2551 จนถึงวันที่ 17 มิถุนายน พ.ศ. 2551 และตอนพิเศษที่เกี่ยวข้องกับเนื้อเรื่องบางส่วนที่ถูกทิ้งไป ได้ถูกเพิ่มเข้ามาในวันที่ 26 มิถุนายน พ.ศ. 2551

6.2 นำแนวความคิดและทฤษฎีทางสังคมมาเป็นเครื่องมือในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้ดังนี้

ประโยชน์ที่ได้รับ

7.1 ทำให้ทราบและเข้าใจถึงการผลิตซ้ำในเรื่องเพศภาวะ เพศวิถีและความรุนแรงในสื่อละครโทรทัศน์ญี่ปุ่น

7.2 ทำให้ผู้ศึกษาได้ฝึกฝนทักษะในการอ่านจับใจความสำคัญ การค้นคว้า และการวิเคราะห์ข้อมูล รวมทั้งการนำทฤษฎีทางสังคมและแนวคิดนำมาใช้เป็นเครื่องมือในการวิเคราะห์ข้อมูล

บทที่ 2

ทบทวนวรรณกรรม

เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์การศึกษา ผู้ศึกษาจึงได้ทำการศึกษาประเด็นที่เกี่ยวข้องเพื่อที่จะได้มองเห็นแนวทางในการศึกษา โดยการทบทวนวรรณกรรมนั้นจะนำแนวคิด และทฤษฎีเป็นตัวตั้ง และตาม บทความวิชาการและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง รวมถึงฐานข้อมูลจากสื่อออนไลน์ ทั้งเกี่ยวข้องโดยตรง และเกี่ยวข้องเฉพาะบางส่วนมาอธิบาย โดยแบ่งเป็น 2 กลุ่มดังนี้

2.1 แนวความคิดและทฤษฎีทางสังคมศาสตร์

การศึกษาแนวความคิดความคิดและทฤษฎีเป็นการศึกษาเพื่อใช้แนวคิดและทฤษฎีดังกล่าวมาใช้เป็นกรอบในการอธิบายและวิเคราะห์

2.1.1 แนวคิดว่าด้วยการผลิตซ้ำทางสังคม วัฒนธรรม (Social/Cultural Reproduction) ของ ปีแอร์ บูร์ดิเอร์ (คณะกรรมการอาหาร วุฒิสภา ,2547 :online) แนวคิดว่าด้วยการผลิตซ้ำทางสังคมวัฒนธรรม ถือได้ว่าเป็นแนวคิดที่สำคัญแนวคิดหนึ่งของนักคิดคนสำคัญท่านหนึ่งของสำนักโครงสร้างนิยมฝรั่งเศส คือ ปีแอร์ บูร์ดิเอร์ (Pierre Bourdieu) ซึ่งบูร์ดิเอร์มีชีวิตอยู่ในช่วงระหว่างปี ค.ศ. 1930-2002

สำหรับแนวคิดว่าด้วยการผลิตซ้ำทางสังคมวัฒนธรรม ในทัศนะของบูร์ดิเอร์นั้น บูร์ดิเอร์ได้ให้ความหมายของคำว่า “Social/Cultural Reproduction” ไว้ที่น่าสนใจกล่าวคือ Social/Cultural Reproduction หมายถึงการผลิตซ้ำทางสังคม วัฒนธรรมโดยการถ่ายทอดค่านิยม อุดมการณ์ของชนชั้นที่ครอบงำ เพื่อให้ชนชั้นดังกล่าวสามารถครอบงำชนชั้นอื่นได้อีกต่อไป

ในส่วนของชนชั้นที่ทำหน้าที่ครอบงำตามทัศนะของบูร์ดิเอร์นั้น บูร์ดิเอร์มองว่าไม่จำเป็นที่จะมองว่ารัฐ เป็นชนชั้นที่ทำหน้าที่ครอบงำเพียงชนชั้นเดียว หรือแม้แต่กลุ่มบุคคลกลุ่มใดกลุ่มหนึ่งก็สามารถที่จะเป็นชนชั้นที่ทำหน้าที่ครอบงำชนชั้นที่อยู่ข้างล่างได้ ขอให้มิเพียงแต่อำนาจที่ทำหน้าที่ครอบงำในด้านเศรษฐกิจ การเมือง สังคม ด้านใดด้านหนึ่งก็น่าเพียงพอแล้ว ยิ่งครอบงำ

ในทุกๆด้านได้ก็จะเป็นผลดีต่อตัวชนชั้นที่ทำหน้าที่ครอบงำในการถ่ายทอดค่านิยมอุดมการณ์ของชนชั้นอื่น ๆ ที่ตนครอบงำมากยิ่งขึ้น

ดังนั้นในทัศนะของบูร์ดิเอร์ ชนชั้นที่ทำหน้าที่ครอบงำ จึงหมายรวมไปถึงกลุ่มทุน ในรูปแบบต่างๆไม่ว่าจะเป็นพ่อค้า นักธุรกิจ นายธนาคาร รวมไปถึงกลุ่มอำนาจเก่าอย่างข้าราชการ ทหาร ตำรวจ ที่เราต้องยอมรับว่าเป็นกลุ่มที่สลับสับเปลี่ยนและครอบงำชนชั้นอื่นๆมาโดยตลอด และดูเหมือนว่าจะเป็นดังที่กล่าวในเกือบทุกประเทศทั่วโลก

ซึ่งเครื่องมือที่ชนชั้นที่ทำหน้าที่ครอบงำนิยมใช้เป็นเครื่องมือในการครอบงำชนชั้นอื่นๆก็คือ การอาศัยช่องทางของการสื่อสารมวลชน ซึ่งถือได้ว่าเป็นช่องทางที่มีความสะดวกรวดเร็วและเข้าถึงมวลชนได้อย่างง่ายดาย ไม่ว่าจะเป็นสื่อในรูปแบบใดก็ตาม ทั้งหนังสือพิมพ์ วิทยุ โทรทัศน์ ฯลฯ ยิ่งสื่อเหล่านี้ได้รับการผลิตซ้ำ โดยการถ่ายทอดซ้ำแล้วซ้ำเล่าทุกวัน โอกาสในการครอบงำและถ่ายทอด ค่านิยม อุดมการณ์ ของชั้นที่ทำหน้าที่ครอบงำชนชั้นที่ถูกครอบงำก็ยิ่งสูงมากขึ้นตามไปด้วย ดังที่เคยปรากฏมาแล้วในประวัติศาสตร์โลก ในสมัยจอมเผด็จการชาวเยอรมัน ฮิตเลอร์ ที่ได้อาศัยช่องทางของการสื่อสารเป็นเครื่องมือในการครอบงำประชาชนให้เห็นด้วยกับนโยบายทางการเมืองของตน โดยอาศัยการปลุกกระดมผ่านสื่อซ้ำแล้วซ้ำเล่า โดยเฉพาะสื่อวิทยุกระจายเสียงของทางการ ซึ่งจากการผลิตซ้ำดังกล่าวนี้เองทำให้ฮิตเลอร์ สามารถที่ถ่ายทอดอุดมการณ์ ค่านิยมของลัทธินาซี ได้อย่างง่ายดายในท้ายที่สุด

จากแนวคิดข้างต้น บูร์ดิเอร์ได้อธิบายถึง การที่สื่อมวลชนเป็นเครื่องมือในการผลิตซ้ำครอบงำถ่ายทอดค่านิยมและอุดมการณ์ ต่อสังคม ซึ่งแนวคิดนี้จะเป็นแนวคิดหลักสำคัญในการใช้ศึกษาการผลิตซ้ำผ่านสื่อละคร โทรทัศน์ว่าเป็นการผลิตซ้ำในเรื่องเพศภาวะเพศวิถีและความรุนแรงอะไร อย่างไร

2.1.2 แนวคิดเรื่องการสร้างความเป็นจริงทางสังคม (Social Construction of Reality)(อ้างถึงใน พนิตา หันสวาสดี, 2544 : 8-9) เป็นแนวคิดในกรอบวัฒนธรรมศึกษา (Cultural Construction of Reality) เป็นแนวคิดในกรอบวัฒนธรรมศึกษา (Cultural Studies) ซึ่งการวิเคราะห์สื่อด้วยแนวคิดทางวัฒนธรรมศึกษานั้นจะมองว่าสื่อมวลชนไม่ได้เป็นแต่เพียงช่องทางหรือพาหนะ (Channel) ใน

การเผยแพร่และถ่ายทอดวัฒนธรรมเท่านั้น แต่สื่อมวลชนยังเป็น “แหล่งกำเนิดในการสร้างสรรค์” (generator) ของสังคมเพราะการสื่อสารนั้นเป็นกระบวนการทางสัญลักษณ์ที่ทำการสร้างสรรค์ รักษาแก้ไข และตกแต่งความเป็นจริงหนึ่งๆด้วย

แนวคิดการสร้างความเป็นจริงทางสังคมมองว่า สิ่งที่เรียกว่า “ความเป็นจริง” (Reality) นั้น มิใช่เป็นสิ่งที่มืออยู่แล้ว แต่เป็นสิ่งที่ถูกสร้างขึ้น (construct) และเชื่อว่าสังคมในยุคปัจจุบันนี้ สื่อมวลชนเป็นสถาบันสำคัญที่จัดวางรูป (Structure) ความเป็นจริง และการสร้างความเป็นจริงทางสังคมของสื่อมวลชนนั้นจะส่งผลกระทบต่อหลายระลอกทั้งระยะแรก ระยะที่สอง และระยะยาว

ผลกระทบระยะแรกคือ การเก็บข้อมูลเข้าสู่คลังความรู้ (Stock of Knowledge) ซึ่งจะสร้างทัศนคติและค่านิยมต่างๆ หลังจากนั้นจะเป็นระยะที่สอง คือมีปฏิริยาตอบสนองหรือต่อต้านสิ่งที่ได้รับ และเมื่อเวลาผ่านไปข้อมูลข่าวสารที่สะสมกันไว้มากๆเข้าก็จะถูกจัดระบบและห่อหุ้มผู้รับสารจนกลายเป็นโลกแห่งความเป็นจริงที่ถูกสร้างขึ้น

Stuart Hall ผู้ร่วมก่อตั้งศูนย์ฝึกศึกษาวัฒนธรรมร่วมสมัยแห่งมหาวิทยาลัยเบอร์มิงแฮม เสนอว่า สื่อเป็นกลไกด้านอุดมการณ์ของสังคม โดยที่ไม่ได้ทำการครอบงำสังคมหรือเพียงตัวสะท้อนอุดมการณ์แบบหยาบๆเท่านั้น แต่สื่อทำหน้าที่เป็น “ตัวประกอบสร้างความเป็นจริงของสังคม (Social Construction of Reality)”

วิธีการศึกษาอุดมการณ์ในสื่อตามแนวคิดการประกอบสร้างความเป็นจริงทางสังคมนั้นมีสองวิธีคือ วิธีแรก ทำการวิเคราะห์อุดมการณ์ที่ปรากฏอยู่ในตัวบท (ผลผลิตของสื่อ) เช่น การใช้ภาษา การวิเคราะห์ความหมายโดยนัย ฯลฯ ควบคู่ไปกับการวิเคราะห์กระบวนการบริโภคนิยมและการเปิดรับตัวบทนั้นของผู้รับสาร

วิธีการศึกษาแบบที่สอง คือการศึกษาอุดมการณ์ในปริทัศน์ของกระบวนการผลิตวัฒนธรรม (Cultural Production) และอุดมการณ์ที่มีในสังคมโดยรวมดังเช่น งานของ Hobson ที่ให้ความสนใจเป็นพิเศษกับอุดมการณ์ที่ Gramsci เรียกว่า “สามัญสำนึก” (Common Sense) ซึ่งเป็นสิ่งที่ยอมรับกันโดยปริยาย (Taken-for-granted) ที่มีอยู่ในทุกๆสังคม สามัญสำนึกนี้เป็นประเภทของอุดมการณ์ที่ทำงานอย่างมีพลังในชีวิตประจำวัน

จากแนวคิดข้างต้นนี้ ทำให้เข้าใจถึงกระบวนการของแนวความคิดการสร้างความเป็นจริงทางสังคมของสื่อมวลชน เพื่อนำมาใช้เป็นกรอบแนวความคิดในการใช้วิเคราะห์ครั้งนี้นว่าสื่อมวลชน

โดยเฉพาะละครโทรทัศน์นั้นสร้างความเป็นจริงทางสังคมในเรื่องเพศภาวะ เพศวิถีและความรุนแรงอย่างไร

2.1.3 แนวความคิดเรื่องเพศภาวะเพศวิถี

รศ.ดร.ชลิดาภรณ์ ส่งสัมพันธ์ (2551: online) ได้นิยามถึงเพศสภาพ(gender)เพศวิถี(เพศวิถี)ว่า

Gender

Gender คือ ความเป็นชาย ความเป็นหญิง พวกนักคิดสตรีนิยมในช่วงศตวรรษที่ ๑๘ - ๑๙ เวลากล่าวถึงสถานะของผู้หญิงพวกเขาพบกับความยากลำบาก เพราะหากพูดถึงความเป็นชายความเป็นหญิง เป็นสิ่งที่มีความยุ่งยาก เพราะต้องวิ่งเข้าชนกับการมองเรื่อง Sex ว่าเป็นเรื่องธรรมชาติซึ่งทำให้ Sex กลายเป็นสิ่งที่เปลี่ยนแปลงไม่ได้

Gender คือ ความเป็นชายและหญิงที่แตกต่างตามการกำหนดสังคมและวัฒนธรรม คุณค่าการปฏิบัติที่ควรเป็นหญิงหรือชายเป็นสิ่งที่กำหนดสร้างทางสังคม เฟมินิสต์ แยก Sex กับ Gender เพื่อให้เห็นว่า เพศสรีระอาจเปลี่ยนไม่ได้ แต่ Gender เปลี่ยนได้เพราะเป็นสิ่งที่ถูกสร้างและให้คุณค่าทางสังคม Gender จึงเป็น การประกอบสร้างทางสังคม (Social Construct)

สำหรับสังคมไทยคำว่า Gender ค่อนข้างเป็นปัญหาในการแปลภาษาไทย อันมีอยู่หลายคำคือ เพศสภาพ เพศภาวะ เพศสถานะ หรือเพศภาวะ

แต่อย่างไรกรอบการมองดังกล่าวได้นำไปสู่ความเชื่อในระบบสองเพศสภาพอย่างเคร่งครัด (Dichotomous Gender System) คือ ความเป็นชายและความเป็นหญิง มนุษย์เป็นได้แค่สองเพศเท่านั้น ทำให้เวลาพูดถึงกลุ่มคนที่ข้ามเพศ (มีอวัยวะเพศชายและอยากเป็นผู้หญิง) ได้ส่งผลสะท้อนวิธีคิดว่า Gender มีเพียงสองประเภท มนุษย์เป็นได้แค่สองอย่าง คือ เป็นชายหรือเป็นหญิง แต่ในความเป็นจริงมีการทำสถิติพบว่ามีอวัยวะเพศมากกว่าชายและหญิง แต่เป็นองค์ประกอบที่ต่างออกไป ดังนั้นมนุษย์จึงสามารถมีอวัยวะเพศได้มากกว่าสองอย่าง

การแบ่ง Gender เป็นชายและหญิงในสังคมไทยเป็นสิ่งที่มิได้ตั้งอยู่บนความเท่าเทียมกัน แต่ต้องอยู่บนกรอบคิดของระบบ “นิยมชาย” ให้คุณค่ากับความเป็นชาย อะไรที่เชื่อมโยงกับความ

เป็นชายเป็นสิ่งที่สูงกว่าความเป็นหญิง เช่น ผ้าขาวม้าสูงกว่าผ้าถุง ส่งผลให้ผู้หญิงไม่สามารถพูดเรื่องเพศวิถีได้มากเท่าผู้ชาย หรือมีความฉลาดและเป็นปัญญาชนได้ดีเท่าผู้ชาย

Sexuality (เพศวิถี)

Sexuality ถูกแปลในภาษาไทยว่า “เพศวิถี” อันคือ การโยงโยความเชื่อว่าความหมายเรื่องเพศ (ความเชื่อและความหมายเรื่องเพศอาจจะเป็นสิ่งที่สามารถขัดแย้งหรือสอดคล้องกันก็ได้) วิธีที่คิดหรือวิธีที่เชื่อว่า Sex คืออะไร? มนุษย์จะปฏิบัติตามความคิดทาง Sexuality ที่ได้รับมา Sexuality มีองค์ประกอบ ๓ ส่วนหลัก คือ ความปรารถนา วิถีปฏิบัติ และอัตลักษณ์เรื่องเพศ

การพูดถึงเพศวิถีกระแสหลักในสังคมไทยเป็นสิ่งที่มีความคล้ายคลึงกับ Gender คือ เป็นสิ่งที่แบ่งออกเป็น ๒ เพศ และถูกกำหนดโดย Gender เช่นกัน เพศสภาพเป็นตัวจำกัดว่ามนุษย์ควรจะรักชอบใครและอย่างไร? ภาษาที่พูดถึง Sexuality จึงออกมาในรูปแบบ Homosexuality Heterosexuality และ Bisexuality มนุษย์เป็นได้เพียงหญิงหรือชาย Gender หรือ Sexuality จึงถูกกำกับกันไปมา

Sexuality เป็นเรื่องของการนำเสนอร่างกาย มนุษย์ไม่ได้ออกมาปรากฏกายทางสังคมตั้งแต่เกิด แต่มนุษย์มีการปรุงแต่งร่างกายตามกรอบคิดทาง Sexuality (ผู้หญิงควรมีการกำหนด มีรูปร่าง ผิวกายอย่างไร) เวลานำเสนอร่างกาย ประเด็น คือ เราต้องการให้คนอื่นเห็นเราอย่างไร เป็นผู้หญิงหรือผู้ชาย คนที่เคร่งครัดกับการเป็นผู้ชายจึงไม่ยอมใส่เสื้อสีชมพู เป็นต้น การแสดงร่างกายส่งผลให้เกิดอัตลักษณ์ทางเพศผ่านการนำเสนอร่างกาย

Sexuality เป็นเรื่องของการกระทำ กริยา มารยาท การพูดจาทำทีของคน เป็นสิ่งที่เกี่ยวข้องกับภูมิหลังทางสังคมและอัตลักษณ์ทางเพศ ขึ้นอยู่กับแต่ละคนเห็นตัวเองเป็นอย่างไร

Sexuality เป็นเรื่องของการดึงดูดทางเพศ Sexuality เป็นสิ่งที่กำหนดว่าลักษณะแบบนี้มีคุณค่า หรือเป็นความสวยความงาม ในแท้ที่จริงแล้วการดึงดูดทางเพศขึ้นอยู่กับคุณค่าที่สังคมให้กับลักษณะบางชนิดมิได้เป็นไปโดยอิสระ หากแต่ขึ้นอยู่กับเบื้องหลังทางสังคม อาทิ ชนชั้นและอาชีพ คุณค่าทางเพศเป็นสิ่งที่มีการนำเสนอในหลากหลายแง่มุมของสังคม ซึ่งอาจมีจำนวนของการยอมรับและไม่ยอมรับต่างกัน

Sexuality เป็นเรื่องของชุดคติกา ว่าด้วยความสัมพันธ์ มีตั้งแต่ความสัมพันธ์ควรเริ่มต้นดำเนินไป จนถึงความสัมพันธ์ควรจบอย่างไร ในบางสังคมการเริ่มต้นเป็นสิ่งที่เกิดจากการกำหนดจากครอบครัว แต่ปัจจุบันเป็นเรื่องของความพึงพอใจทางเพศ

Sexuality เป็นเรื่องของค่านิยมว่าอะไรคือเรื่องของเพศ ความปกติและผิดปกติของเพศ เป็นอย่างไร

จากแนวคิดข้างต้น ทำให้เราเข้าใจถึงเพศภาวะ(ในบทความได้ใช้คำว่าเพศสภาพ ซึ่งมีความหมายเดียวกับเพศภาวะ) เพศวิถีนั้นคืออะไร แตกต่างกันอย่างใด ซึ่งทำให้ทราบโดยสรุปได้ว่าเพศภาวะนั้นคือบทบาทหน้าที่ของแต่ละเพศในสังคม และเพศวิถีนั้นคือ ธรรมเนียมทางเพศ ความรัก โดยแต่ละสังคมนั้นจะมีความแตกต่างกันออกไป ซึ่งเพศภาวะเพศวิถีนั้นจะเป็นเครื่องมือกรอบความคิดสำคัญที่ใช้ในการวิเคราะห์ในวัตถุประสงค์ข้อที่1ในการศึกษาศึกษาเพศภาวะ เพศวิถีในละคร

2.1.4 แนวความคิดความหลากหลายทางเพศ

บทความถึงแนวความคิดความหลากหลายทางเพศว่าความคิดเรื่อง “ความหลากหลายทางเพศ” เกี่ยวข้องกับแนวคิดทฤษฎีที่ใช้ทำความเข้าใจพฤติกรรม อัตลักษณ์ และการปฏิบัติทางเพศของมนุษย์ ซึ่งสิ่งเหล่านี้มีการถกเถียงกันมายาวนานในประวัติศาสตร์ เท่าที่ผ่านมามีความคิดเรื่อง “ความหลากหลายทางเพศ” เป็นความคิดที่ต้องการเปิดพื้นที่ให้กับการแสดงตัวตนหรืออัตลักษณ์ทางเพศของมนุษย์ซึ่งไม่จำเป็นต้องเป็นไปตามบรรทัดฐานและกฎเกณฑ์ของสังคม เช่น การแสดงอัตลักษณ์ของคนรักเพศเดียวกันและคนข้ามเพศ ทั้งนี้ การแสดงอัตลักษณ์ทางเพศในแบบที่ต่างไปจาก “ผู้ชาย” และ “ผู้หญิง” เป็นสิ่งที่พบเห็นได้ในหลายวัฒนธรรม นักมานุษยวิทยาได้ศึกษาเรื่องราวของกลุ่มคนที่แสดงอัตลักษณ์แบบคนข้ามเพศ หรือ Transgender ที่ผู้ชาย(ตามเพศสรีระ)จะแสดงบทบาทเป็นผู้หญิง เช่น การศึกษาของวิล รอสโค (1991) เรื่องอัตลักษณ์แบบ Berdache ในกลุ่มชนพื้นเมืองในอเมริกา และ การศึกษาของเซเรน่า นันดา (1998) เรื่องอัตลักษณ์แบบ Hijra ในอินเดีย เป็นต้น การแสดงอัตลักษณ์เหล่านี้สะท้อนให้เห็นว่ามนุษย์มีความหลากหลายในการแสดงออกทางเพศ ซึ่งสืบเนื่องมาจากวิถีคิดและความเชื่อทางวัฒนธรรมที่แตกต่างกัน

(นฤพนธ์ คิ้วงวิเศษ ,2557: online)

“ความหลากหลายทางเพศ” (gender diversity) เป็นความคิดที่ต้องการเปิดพื้นที่ให้กับ การแสดงตัวตนหรืออัตลักษณ์ทางเพศของมนุษย์ซึ่ง ไม่จำเป็นต้องเป็นไปตามบรรทัดฐานและกฎเกณฑ์ของสังคมความคิดเรื่อง “ความหลากหลายทางเพศ” เกี่ยวข้องกับแนวคิดทฤษฎีที่ใช้ทำความเข้าใจ พฤติกรรมอัตลักษณ์และการปฏิบัติทางเพศของมนุษย์ซึ่งสิ่ง เหล่า นี้มีการถกเถียงกันมายาวนานในประวัติศาสตร์“ความหลากหลายทางเพศ” ยังเป็นประเด็นที่มี การถกเถียงในเชิงแนวคิดทฤษฎีจาก สกฤตความคิดต่างๆในสังคมตะวันตกซึ่งแบ่งออกเป็นสองขั้วใหญ่ๆสองขั้ว ระหว่างขั้ว ที่เชื่อ ในระบบสองเพศ หรือความเป็นเพศตามธรรมชาติที่มีเพียงเพศชายและเพศหญิงเท่านั้น และจะปฏิเสธ หรือดำเนินการแสดงอัตลักษณ์/พฤติกรรมทางเพศที่ไม่ตรงกับเพศตามธรรมชาติกับขั้วที่เชื่อว่า มนุษย์สามารถแสดงพฤติกรรม อารมณ์ความรู้สึกและอัตลักษณ์ทางเพศได้หลากหลายโดยไม่ จำเป็นต้องผูกติดอยู่กับเพศตามธรรมชาติหรือเพศสรีระแต่อย่างใด (สุธาดา เมฆรุ่งเรืองกุล ,2557 : online)

เพศที่หลากหลายคือ คำว่า LGBT ย่อมาจาก Lesbian Gay Bisexual and Transgender (หญิงรักหญิง ชายรักชาย ผู้ที่รักสองเพศ และผู้ที่ข้ามเพศ) แปลโดยรวมในภาษาไทย หมายถึง กลุ่มผู้ที่มีความหลากหลายทางเพศ (gender diversity) หรือ กลุ่มเพศที่สาม LGBT เป็นคำศัพท์และแนวคิดที่พัฒนาในประเทศตะวันตกช่วงศตวรรษที่20 โดยอธิบายถึงผู้ที่มีความชอบและการแสดงออกทางเพศอีกกลุ่มหนึ่ง นอกเหนือจากกลุ่มคนที่รักต่างเพศ(heterosexual) นอกจากนั้น ยังมีคำศัพท์อื่นที่ใช้เรียกกลุ่มLGBT เช่น Queer ซึ่งเป็นคำศัพท์ที่พัฒนาขึ้นในประเทศสหรัฐอเมริกา และมีผู้นิยมใช้ อย่างแพร่หลายเช่นเดียวกับ LGBT

Lesbian หมายถึง ผู้หญิงที่มีความสนใจและพึงพอใจทางเพศกับผู้หญิง

Gay หมายถึง ผู้ชายที่มีความสนใจและพึงพอใจทางเพศกับผู้ชาย

Bisexual หมายถึง ผู้หญิงหรือผู้ชายที่มีความสนใจและพึงพอใจทางเพศทั้งเพศเดียวกันและต่างเพศ

Transgender หมายถึง บุคคลที่มีความรู้สึก ความชอบ และการแสดงออกทางเพศตรงข้ามกับเพศทางชีววิทยาหรือเพศที่มีโดยกำเนิด

Transmen/Transwomen คือผู้ที่แปลงเพศ (พีรดา ภูมิสวัสดิ์ , 2557 :online)

จากบทความทั้ง 3 ที่อธิบายถึงแนวคิดเรื่องความหลากหลายทางเพศข้างต้นทำให้ทราบถึงแนวคิดนี้ว่าเป็นแนวคิดที่ที่ต้องการอธิบายเรื่องเพศที่ต่างจากเดิมคือเพศชายเพศหญิง เพศที่หลากหลายที่เกิดจากอัตลักษณ์ส่วนตัวที่ไม่ได้มากจากกฎเกณฑ์ทางสังคม อีกทั้งทำให้ทราบและเข้าใจถึงคำว่า LGBT ซึ่งเพศที่หลากหลายนี้จะเป็เครื่องมือที่ช่วยในการวิเคราะห์เรื่องเพศวิถีในการศึกษาครั้งนี้ในเรื่องเพศที่สามในละครว่าตัวละครในละครเรื่องนี้มีความหลากหลายทางเพศอะไร อย่างไร

2.1.5 แนวความคิดเกี่ยวกับความรุนแรง

กัลตุง (ชลิดาภรณ์ ส่งสัมพันธ์ ,2545: 144-148; อ้างอิงจาก Galtung. n.d.) ได้เสนอแนวความคิดที่แบ่งความรุนแรงออกเป็น 3 ประเภท ดังนี้ คือ

1. ความรุนแรงทางตรง (Direct Violence) เป็นปรากฏการณ์ที่เห็นได้ชัดเจนและคนทั่วไปน่าจะเห็นพ้องต้องกันว่าเป็นความรุนแรง เพราะมีร่องรอยปรากฏให้เห็นบนร่างกายของมนุษย์ในรูปของบาดแผล เลือดเนื้อและการสูญเสียชีวิตรวมทั้งความเสียหายต่อวัตถุและทรัพย์สินของผู้คน การทำทารุณกรรมและการทำร้ายร่างกายด้วยวิธีการต่างๆ หรือการฆ่าฟันกันของผู้คนจึงเป็นเรื่องของ จึงเป็นความรุนแรงทางตรงที่เห็นได้ง่ายและชัดเจนที่สุดและการกระทำที่อาจจะไม่ได้ทำให้เกิดการบาดเจ็บทางร่างกาย หรือการสูญเสียชีวิตในทันที แต่กระทบต่อความต้องการพื้นฐานของมนุษย์ การปิดล้อมดินแดนหรือการห้ามการติดต่อทางด้านการค้าและการแลกเปลี่ยนสินค้าระหว่างประเทศส่งผลกระทบต่อความเป็นอยู่ของคนในประเทศหรือบริเวณที่ถูกปิดล้อมเพราะการขาดแคลนสินค้าอุปโภคบริโภคทำให้เกิดสภาพการขาดอาหารและปัญหาด้านสาธารณสุขอื่นๆ ตามมา การบังคับขูดเยียดกลุ่มเอกราชปลุกฝังระบบความเชื่อความหมายและวิถีชีวิตที่เฉพาะเจาะจงต่อกลุ่มคนที่มีวัฒนธรรมย่อยต่างไปโดยกลุ่มที่เป็นวัฒนธรรมหลักส่งผลต่อความต้องการที่จะดำรงอัตลักษณ์ที่แตกต่างออกไปของคนในกลุ่มวัฒนธรรมย่อยก็นับว่าเป็นความรุนแรงทางตรงเช่นกัน

2. ความรุนแรงเชิงโครงสร้าง (Structural Violence) หมายถึง โครงสร้างที่ทำให้เกิดความได้เปรียบเสียเปรียบระหว่างคนที่มีตำแหน่งแห่งที่แตกต่างกันในโครงสร้างนั้น ผู้ที่มีอำนาจมากกว่าเอารัดเอาเปรียบผู้ที่มีอำนาจน้อยกว่าในกระบวนการปฏิสัมพันธ์และแลกเปลี่ยนระหว่างกันความ

ไม่เท่าเทียมในการแลกเปลี่ยนกระทบความอยู่รอดและความเป็นอยู่ของผู้ที่เสียเปรียบในโครงสร้าง ทำให้คนเหล่านี้ต้องทนทุกข์ทรมานจากความยากจนเรื้อรัง และความอดอยากขาดแคลนอาหาร ยารักษาโรคและบริการด้านสุขภาพที่จำเป็น ความขาดแคลนเช่นนี้กระทบกับความอยู่ดีมีสุขของผู้ที่เป็นฝ่ายเสียเปรียบในโครงสร้าง ปัญหาเหล่านี้มักจะถูกมองว่าเป็นเรื่องของความยากจนอันเป็นผลมาจากความด้อยพัฒนาที่แก้ไขได้โดยกระบวนการพัฒนาหรือทำให้ทันสมัย ทั้งที่สภาพความอดอยากเรื้อรังที่เป็นอยู่นั้นเป็นส่วนหนึ่งของโครงสร้างทางเศรษฐกิจและสังคมอย่างที่เป็นอย่างและเป็นอยู่และจะดำรงอยู่ต่อไปถ้าโครงสร้างยังคงมีลักษณะที่เอื้อต่อคนบางกลุ่ม และทำให้คนบางกลุ่มเสียเปรียบอยู่ เช่นเดิม นอกจากผลกระทบทางร่างกายแล้ว ความรุนแรงเชิงโครงสร้างยังมีผลต่อจิตใจ และจิตวิญญาณของผู้คนในสังคมผ่านกระบวนการควบคุมการพัฒนาสำนึกร่วมและการเคลื่อนไหวเปลี่ยนแปลงทางสังคมของกลุ่มคนที่เป็นฝ่ายเสียเปรียบในโครงสร้างที่เป็นอยู่ กระบวนการดังกล่าวมักจะอยู่ในรูปของการจำกัดการรับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับความเป็นไปในสังคมและการพลักกลุ่มที่มีอำนาจน้อยไปอยู่ที่ชายขอบของสังคม ทำให้ปัญหาและเรื่องราวของคนเหล่านี้กลายเป็นเรื่องเล็กๆ ที่ไม่มีความสำคัญทำให้คนในสังคมมองไม่เห็นสภาพของการกดขี่เอารัดเอาเปรียบที่เป็นอยู่ กระบวนการเหล่านี้เป็นเครื่องมือหลักในการควบคุมคนในสังคมให้อยู่ในตำแหน่งแห่งที่ของตน โดยไม่ต้องคำถามหรือท้าทายโครงสร้างเชิงอำนาจที่มีความไม่เท่าเทียมและการกดขี่ฝังตัวอยู่ ภาพของความรุนแรงเชิงโครงสร้างลักษณะนี้มักจะถูกใช้เพื่ออธิบายทวิลักษณ์ในสังคมไทยที่ปรากฏในความแตกต่างระหว่างคนจน คนรวย หรือระหว่างเมืองกับชนบท และโครงสร้างทางสังคมมิติอื่นๆ เช่น ศาสนา วัฒนธรรม และเพศสภาพ เป็นต้น การแบ่งสรรบทบาทหน้าที่ของคนในสังคม เช่น ระหว่างชายหญิง ถูกมองว่าเป็นไปโดยสอดคล้องกับลักษณะทางชีวภาพของคนคำอธิบายเช่นนี้ทำให้คนในสังคมมองไม่เห็นการเอารัดเอาเปรียบ หรือความรุนแรงเชิงโครงสร้างหลายรูปแบบผู้คนในสังคมจะเลือกมองเห็นหรือจัดว่าปรากฏการณ์หรือการกระทำบางประเภทเป็นความรุนแรงและมองข้ามหรือมองไม่เห็นความรุนแรงอีกหลายประเภท

3. ความรุนแรงเชิงวัฒนธรรม (Cultural Violence) คือ ระบบความเชื่อ ความหมายของสังคมมีคำอธิบายที่ทำให้เอารัดเอาเปรียบ รวมทั้งการทำร้ายร่างกาย และจิตใจระหว่างคนในสังคม กลายเป็นเรื่องที่ยอมรับได้หรือต้องยอมรับวัฒนธรรมในฐานะที่เป็นกรอบความหมายที่คนใช้ในการทำความเข้าใจตนเองและชีวิตทางสังคม มีแง่มุมที่ให้ความชอบธรรมกับความรุนแรงหลาย

รูปแบบ ทำให้ปรากฏการณ์ที่เป็นความรุนแรงทางตรงและความรุนแรงเชิงโครงสร้างกลายเป็นเรื่องที่ยอมรับได้หรือเป็นเรื่องถูกต้อง หลายสิ่งหลายอย่างที่ทำให้เกิดความทุกข์ยากทางกายและทางใจให้กับคนในสังคมจึงไม่ถูกจัดหรือมองเห็นเป็นความรุนแรง เช่น การชกมวย ในความเข้าใจของคนทั่วไปการที่คนสองคนต่อสู้กันบนสังเวียน เช่นนี้ไม่นับว่าเป็นความรุนแรง แต่เป็นกีฬาที่เป็นที่ยอมรับและมีผู้สนใจติดตามมากมาย และคนในสังคมก็นั่งดูการต่อสู้ของนักมวยที่บางครั้งก็ทำให้บาดเจ็บสาหัสได้อย่างสนุกสนานและภาคภูมิใจ ในหลายกรณีที่นักมวยของประเทศตนได้ชัยชนะเป็นต้น ดังนั้นจะเห็นได้ว่าความรุนแรงทางตรงถูกหล่อเลี้ยงอยู่ด้วยความรุนแรงเชิงโครงสร้างและความรุนแรงเชิงวัฒนธรรม

อาจารย์นาคยา อยู่คง (2554, 64-65) เขียนเอกสารประกอบการสอนวิชาสังคมข่าวสาร ได้อธิบายเพิ่มเติมว่าจากความรุนแรงดังกล่าวปรากฏอยู่ในระดับปัจเจก ครอบครัวและสังคม

ระดับปัจเจกบุคคล คือการกระทำที่ปัจเจกบุคคลกระทำกับตนเอง เช่น ความรักของหนุ่มสาว(การหึงหวงการผิดหวังจากรัก) หนี้สิน

ระดับครอบครัวและเครือญาติ คือการกระทำที่เกิดขึ้นและเป็นเรื่องเกี่ยวกับครอบครัว เครือญาติ เช่น 1.การข่มขืน 2.การทะเลาะวิวาทระหว่างสามีกับภรรยา 3.ความขัดแย้งระหว่างพี่น้อง 4. ความขัดแย้งพ่อแม่ลูก ญาติพี่น้อง

ระดับสังคม สมาชิกในสังคมเป็นผู้กระทำซึ่งกันและกัน และกระทำกับสังคมอื่นๆเช่น 1. การทะเลาะวิวาท/การทำร้ายร่างกายระหว่างสถาบันการศึกษา หรือชาตินิยม 2.ความขัดแย้งที่เกิดจากความเชื่อศาสนา /ผลประโยชน์ทางธุรกิจ และการเมือง 3.การขายบริการทางเพศ 4.การข่มขืน 5. สงครามนักการเมือง ประชาชนกับนายทุน สื่อมวลชนกับประชาชน รัฐกับรัฐ เป็นต้น

จากแนวคิดข้างต้น ทำให้ทราบถึงแนวคิดเรื่องความรุนแรงนั้นมีที่ประเภทและแต่ละประเภทนั้นเป็นอย่างไร และทำให้ทราบว่าความรุนแรงนั้นปรากฏอยู่ในระดับไหน ซึ่งเราจะใช้แนวความคิดนี้มาใช้วิเคราะห์ในจุดประสงค์ข้อที่2ของการศึกษา เรื่องความรุนแรงในละครเรื่องนี้ นั้นมีความรุนแรงอย่างไรและเป็นความรุนแรงประเภทใดบ้าง

2.2 บทความและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

บทความและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องที่ผู้วิจัยได้ศึกษาเป็นบทความและงานวิจัยที่มุ่งศึกษาประเด็นดังนี้

- 2.2.1 บทความและงานวิจัยที่มุ่งศึกษาการผลิตซ้ำของสื่อ
- 2.2.2 บทความและงานวิจัยที่มุ่งศึกษาเพศภาวะเพศวิถีในสื่อ
- 2.2.3 บทความและงานวิจัยที่มุ่งศึกษาเพศที่สามในสื่อ
- 2.2.4 บทความและงานวิจัยที่มุ่งศึกษาเรื่องความรุนแรงในสื่อ

2.2.1 บทความและงานวิจัยที่มุ่งศึกษาการผลิตซ้ำของสื่อ

พนิดา หันสวาสดี(2544, 106) ได้ทำวิจัยผู้หญิงในภาพยนตร์:กระบวนการผลิตซ้ำภาพลักษณ์ของผู้หญิงในสังคมไทย เป็นการศึกษาภาพยนตร์ทั้งหมด9เรื่อง โดยผู้เขียนนำเสนอ ลักษณะ สถานภาพ และบทบาทของตัวละครหญิงในภาพยนตร์ ซึ่งสามารถสรุปได้ดังนี้

จากการศึกษาผู้เขียนพบว่า สังคมมีรูปแบบของภาพลักษณ์ของผู้หญิงในอุดมคติและทำการผลิตซ้ำรูปแบบนั้นเรื่อยมาผ่านทางสื่อต่างๆ พบว่ารูปแบบของผู้หญิงในอุดมคติของสังคมไทยมี2รูปแบบหลัก คือ ความเป็นหญิงที่สังคมคาดหวัง ได้แก่ ผู้หญิงที่มีความอ่อนโยน ใจดี เรียบร้อย กตัญญู อ่อนแอ ขี้อ้อน ใช้อารมณ์มากกว่าเหตุผล เป็นต้น และผู้หญิงที่ดีในอุดมคติ คือ ผู้หญิงที่เป็นกุลสตรี อยู่ในกรอบของสังคมและศีลธรรมให้เกียรติสามี ให้สามีเป็นผู้นำ มีหน้าที่หลักคืองานในบ้าน อบรมเลี้ยงลูก แม้ว่าในบางเรื่องจะสร้างตัวละครเอกที่เบี่ยงเบนจากภาพลักษณ์ของผู้หญิงในอุดมคติ แต่ตัวละครนั้นก็จะถูกลงโทษจากสังคม แนวคิดการสร้างความจริงทางสังคม แนวคิดความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับอำนาจ แนวคิดการครอบงำ แนวคิดการสอดส่องดูแลและการจ้องมอง อธิบายกระบวนการผลิตซ้ำผู้หญิงในภาพยนตร์ไทยได้ว่า เริ่มต้นจากความคิดหลักเกี่ยวกับผู้หญิงที่ส่งจากชนชั้นสูงผ่านทางสื่อต่างๆ สามารถครอบงำและเป็นอุดมการณ์หลักเกี่ยวกับความเป็นผู้หญิงในสังคมไทยได้ ซึ่งผู้สร้างในฐานะสมาชิกของสังคมและความเป็นชายได้รับเอารูปแบบอุดมคตินี้มาสร้างผู้หญิงในภาพยนตร์ และได้ผ่านกระบวนการสร้างปทัสถานของการยอมรับความเหมือน โดยมีการชี้ขาดความปกติเป็นเครื่องมือ บนฐานความคิดที่ว่าหากสิ่งใดไม่ปกติก็จะต้องทำ

ให้ปกติ ดังนั้นผู้ชมจึงยอมรับรูปแบบนี้ กระบวนการเหล่านี้เป็นปัจจัยส่งผลให้ภาพลักษณ์ของผู้หญิงดังกล่าว ยังคงเป็นความคิดหลักและสะท้อนกลับไปยังสังคม สื่อต่างๆในสังคม ให้ยอมรับและชำระไว้สืบต่อมากลายเป็นวัฏจักรที่ไม่สิ้นสุด

จากบทความวิจัยข้างต้น เป็นตัวอย่างของงานวิจัยที่ใช้แนวความคิดเรื่องการผลิตซ้ำมาใช้ในการวิเคราะห์สื่อ ว่ามีกระบวนการผลิตซ้ำในเรื่องต่างๆคือเรื่อง ภาพลักษณ์ สถานะภาพ บทบาท ของผู้หญิงในภาพยนตร์อย่างไร ซึ่งมีความใกล้เคียงกับการศึกษาครั้งนี้ที่ได้ใช้แนวความคิดเรื่องการผลิตซ้ำมาเป็นแนวความคิดหลักมาใช้ในการวิเคราะห์ทั้ง 2 วัตถุประสงค์ ซึ่งจากการวิจัยข้างต้นทำให้เห็นถึงการผลิตซ้ำของสื่อที่ได้ครอบงำและสร้างอุดมการณ์ทางความคิดในเรื่องเพศหญิง เพศชายในสังคม

2.2.2 บทความและงานวิจัยที่มุ่งศึกษาเพศภาวะเพศวิถีในสื่อ

กาญจนา แก้วเทพ (2543, 81,85-86) ได้เขียนถึงสื่อมวลชนในฐานะสถาบันที่ผลิตและผลิตซ้ำจริยธรรมให้แก่สังคม

การปฏิบัติงานของสื่อมวลชนนั้นเกี่ยวข้องอยู่กับการสร้างหลักจริยธรรมให้แก่สังคมอยู่ตลอดเวลา ทั้งนี้เพราะธรรมชาติของสื่อมวลชนเองที่มีการทำงานเกี่ยวข้องกับการตอบคำถามข้อใดข้อหนึ่งอยู่เสมอคือ การตอบว่า อะไรเป็นอะไร อะไรผิดอะไรถูก อะไรควรเป็นอะไร อะไรเกี่ยวข้องกับอะไร จากนั้นเราจะพิจารณาตัวอย่างของผลงานสื่อมวลชนแต่ละชนิดเพื่อให้เห็นรูปธรรมอย่างชัดเจน

ละครโทรทัศน์ มีผลการวิจัยจำนวนมากมายที่พยายามวิเคราะห์หาหลักจริยธรรมที่สอดแทรกอยู่ในละครโทรทัศน์ ซึ่งพุ่งเป้าไปที่กลุ่มผู้ชมสตรี ถึงแม้ว่าในทฤษฎีจะมีนักวิชาการบางคนแสดงทัศนะว่า ละครโทรทัศน์นั้นมีความสมจริงสมจังและมีหลักศีลธรรมพอสมควร เพราะละครโทรทัศน์ใดสะท้อนแง่มุมของชีวิตที่มีทั้งทุกข์ทั้งสุขละเคล้ำกันไป มีทั้งยามสำเร็จและล้มเหลว อย่างไรก็ตามก็มีกระแสความคิดอีกฝ่ายหนึ่งที่โต้แย้งว่า ลึกล้ำไปกว่าปรัชญาชีวิตแบบง่ายๆ ที่กล่าวมาแล้วข้างต้น ละครโทรทัศน์ยังได้แฝงเอาการบอกกลุ่มผู้ชม (โดยเฉพาะสตรี) ว่า แหล่งของอำนาจในสังคมนั้นอยู่ที่ไหน (อยู่ที่ชายผู้เป็นพ่อเป็นสามี หรือผู้ชายที่มีเงิน) และยังสาธิตให้ดู

อีกว่า การกดขี่และการยอมรับอำนาจจกชั้นนั้นน่าจะเป็นอุดมคติสำหรับผู้หญิงทุกคน หลักจริยธรรมในละครโทรทัศน์ที่จะนำมายกให้ดูเป็นตัวอย่าง ก็เช่น

1. อาชีพของผู้หญิง ในละครโทรทัศน์มีผู้หญิงน้อยคนนักที่จะมีอาชีพ และปัญหาใหญ่ของผู้หญิงก็ไม่ใช่เรื่องปากท้อง แต่เป็นเรื่องครอบครัวและความรักที่เป็นดังนั้นก็เพราะละครต้องการสืบทอดอุดมการณ์ที่ว่า “ผู้ชายเป็นฝ่ายหาเลี้ยงครอบครัว” ผู้หญิงจึงไม่ต้องเป็นกังวลกับเรื่องนี้ ในกรณีของสังคมไทยภาพดังกล่าวไม่ได้สะท้อนความเป็นจริงแม้แต่น้อยเพราะผู้หญิงไทยนับล้านๆ คนทำงานทั้งในบ้านและนอกบ้านตลอดเวลา

2. อำนาจที่เหนือกว่าของชาย ในละครโทรทัศน์ทุกเรื่องจะแฝงไว้ด้วยภาพของการที่ชายมีอำนาจเหนือกว่าหญิงในทุกปริมณฑล ไม่ว่าจะเป็นในบ้าน ในการเมือง ในศาสนา ในที่ทำงาน ฯลฯ

3. ไม่มีสมานฉันท์ท่ามกลางมวลหมู่สตรี ละครโทรทัศน์ที่มีแก่นเรื่องหลักแบบโรแมนติกจะนำเสนอให้ผู้หญิงที่เป็นนางเอกและนางผู้ร้ายต่อสู้กัน เพื่อช่วงชิงการผูกขาดพระเอกไว้แต่เพียงผู้เดียว เนื้อหาละครแบบนี้เป็นตัววางรากฐานทัศนคติแบบเป็นปฏิปักษ์ต่อกันให้เกิดขึ้นในระหว่างผู้หญิงกันเองและชุกชอนศัตรูตัวจริงของผู้หญิงทุกคนคือ ระบบสังคมแบบชายเป็นใหญ่

4. วิธีการนำเสนอ วิธีการนำเสนอภาพของผู้หญิงกับผู้ชายในละครโทรทัศน์นั้นจะมีความแตกต่างกัน ในขณะที่ลักษณะของตัวละครชายจะมีลักษณะไม่ขาวหรือดำเกินไป มีการเปลี่ยนแปลง มีพัฒนาการเคลื่อนไหว และสมจริงสมจัง ส่วนตัวละครผู้หญิงมักจะมีลักษณะขาวหรือดำด้านเดียว มีลักษณะคงที่ไม่เปลี่ยนแปลงตั้งแต่ต้นจนจบ และไม่สมจริงสมจัง ภาพของผู้หญิงจะมีอยู่ 2 สุดโต่ง ถ้าเป็นตัวดีก็จะดีใจหายราวกับเป็นเทพธิดามาจุติ แต่ถ้าร้ายก็ร้ายราวกับนางยักษ์นางมารมาเกิด

5. โดยทั่ว ๆ ไป เราจะได้ยินการวิพากษ์วิจารณ์ละครโทรทัศน์ว่า ได้ทำหน้าที่เป็นสื่อสำหรับการหลบหนีทางจิตใจของผู้คนที่กำลังเผชิญกับปัญหาต่าง ๆ ในโลกแห่งความเป็นจริง (escapist media) ในอดีตเราอาจจะเคยได้ยินคำกล่าวที่ว่า “ศาสนาเป็นเสมือนยาฝิ่นที่ปลอบประโลมอาการเจ็บปวดของคนงานผู้ยากไร้” ในทำนองเดียวกัน เราก็อาจเลียนแบบคำกล่าวเช่นนั้นได้ว่า “ในปัจจุบันละครโทรทัศน์ก็เป็นเสมือนยาฝิ่นที่ปลอบประโลมอาการเจ็บปวดของผู้ชมสตรี” เช่นกัน บรรดาปัญหาความไม่เท่าเทียมเสมอภาคทางเพศในโลกแห่งความเป็นจริงได้รับการแก้ไขแบบจินตนาการในโลกของละครโทรทัศน์ (เช่น การได้รับความรัก การให้เกียรติ และการยกย่องจากพระเอก เป็นต้น)

จากบทความข้างต้น เป็นตัวอย่างบทความผลการวิจัยที่ผ่านกระบวนการวิเคราะห์ที่เกี่ยวข้องกับเพศภาวะ เพศวิถีที่เสนอผ่านสื่อละครโทรทัศน์ ว่าสื่อละครโทรทัศน์นั้นได้เสนอเพศภาวะเพศวิถีของผู้หญิงออกมาคือเรื่องอาชีพที่ไม่เน้นนักจะเน้นไปที่เรื่องความรักมากกว่า อีกทั้งเรื่องอำนาจที่ผู้ชายมากกว่าและมีวิธีการนำเสนอภาพลักษณ์เพศหญิงออกมาในด้านเดียว ซึ่งสามารถนำมาเป็นตัวอย่างในการช่วยวิเคราะห์ในจุดประสงค์ข้อที่ 1 ในเรื่องเพศภาวะเพศวิถีในสื่อละคร

2.2.3 บทความและงานวิจัยที่มุ่งศึกษาเพศที่สามในสื่อ

บทความจากฐานข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์เรื่องวัฒนธรรมเกย์และความเป็นชายในญี่ปุ่น ของ ดร.นฤพนธ์ ค้วงวิเศษ(2557 : online)

ยุคเกย์รุ่งเรืองในญี่ปุ่น

การนำเสนอเพศภาวะและเพศวิถีนอกกรอบมีมานานแล้วในวัฒนธรรมประชานิยมในสังคมญี่ปุ่น ซึ่งในยุคสมัยใหม่ย้อนกลับไปอย่างน้อยในสมัยโตโฮ (ค.ศ.1912-26) ปัจจุบันภาพลักษณ์ของโฮโมเช็กชวลส่วนใหญ่มีอยู่ในหนังสือการ์ตูนสำหรับผู้หญิงซึ่งถูกทำให้มีลักษณะเฉพาะเพื่อสร้างอารมณ์แบบโฮโมอีโรติก รู้จักในนาม “ไบโซเน็น” หรือ เด็กชายที่สวยงาม ในช่วงต้นทศวรรษ 1970 นิยายคลาสสิกของฮาจิโอะ โมโต เรื่อง The Heart of Thomas และของทากิมิย่า ไค โกะ เรื่อง Song of the Wind and the Tree ถูกเผยแพร่ออกไปพร้อมกับนิยายอีกหลายเรื่องที่น่าเสนอความรักระหว่างเด็กชายและระหว่างเด็กหญิง ในปี 1995 นิยายแนวความรักของเด็กชายเรื่อง June ได้รับความนิยมและมียอดขายระหว่าง 80,000-100,000 ฉบับต่อเดือน และต่อมาดิยสารเกย์ญี่ปุ่นชื่อบาดิก็นำไปพิมพ์ต่อครั้งที่สอง ถึงแม้ว่ายอดขายนิยายแนวนี้จะไม่มากเมื่อเทียบกับตลาดหนังสือ แต่ผู้อ่านนิยายแนวนี้ส่วนใหญ่เป็นผู้หญิง ผู้อ่านอธิบายว่าความรักระหว่างเด็กหนุ่มซึ่งเป็นเรื่องต้องห้ามและเข้มข้นเป็นสิ่งที่บริสุทธิ์และมีความเท่าเทียมกันมากกว่าความรักที่มีอยู่ในชายและหญิง ซึ่งถูกควบคุมจากระบบครอบครัวและการสืบทายาท

โทรทัศน์ก็มีการนำเสนอละครเกี่ยวกับเพศภาวะและเพศวิถีด้วย การแสดงความสามารถของคนข้ามเพศ เช่น ปีเตอร์และมิว่า อาากิฮิโร่ เป็นนักแสดงที่เป็นคนข้ามเพศปรากฏตัวตั้งแต่ทศวรรษ 1960 พวกเขาไปออกรายการต่างๆ และในปี 2000 อาชีพการแสดงของมิว่าก็ได้รับการ

ถ่ายทอดเป็นสารคดีของเอ็นเอชเค ในช่วงต้นทศวรรษ 1980 นางแบบ มัตสึบารารูมิโกะ คนข้ามเพศจากชายเป็นหญิงก็โด่งดังมาก เธอเป็นทั้งนักร้องและนักจัดรายการทีวี เธอทำให้คำว่า “นิวฮาล์ฟ” กลายเป็นคำที่ได้รับความนิยมในญี่ปุ่น ซึ่งปัจจุบันนี้ใช้เป็นคำเรียกคนข้ามเพศจากชายเป็นหญิงซึ่งทำงานในอุตสาหกรรมบันเทิงและบริการทางเพศของญี่ปุ่น นักร้องที่เป็นคนข้ามเพศอย่างมิกาว่า เคนอิชิ เป็นคนข้ามเพศที่เป็นดาราคนหนึ่งของญี่ปุ่น เธอปรากฏตัวในรายการทีวีต่างๆ เกือบทุกคืน การแสดงที่แปลกใหม่ของเธอร่วมกับทีมงานผู้ชายในช่วงปีใหม่เทศกาลประภาคาร้องเพลง “แดงขาว” ได้รับความสนใจมาก โอซูกิและฟิโอะโกะ ผู้ชายที่แต่งหญิงก็เป็นนักจัดรายการทีวีที่เป็นเกย์ซึ่งมักจะมาวิจารณ์ภาพยนตร์และแฟชั่นทางทีวี

ถึงแม้ว่าคุณลักษณะของผู้หญิงที่เป็นคนข้ามเพศจะเห็นได้ยากกว่าในวงการโทรทัศน์ญี่ปุ่น แต่การแสดงตัวแบบสุดโต่งของนักร้องวาระ อากิโกะ ก็แสดงให้เห็นว่าเธอเป็นหญิงข้ามเพศเช่นเดียวกับ “คัมพ์” มัตซึโมโตะ นักมวยปล้ำหญิง นักแสดงหญิงที่มีฉายาว่า โอโดโกยากุ ก็มีความเชี่ยวชาญในการแสดงบทบาทชายในละครเวทีทาการากุเกะที่ใช้ผู้หญิงแสดงล้วน ซึ่งเธอก็ไปเป็นดาราภาพยนตร์และโทรทัศน์หลังจากที่ปลดเกษียณตัวเองจากการเล่นละครเวทีเมื่อเธอมีอายุประมาณ 30 ปี เธอยังคงรักษาวิถีทางแบบผู้ชายเอาไว้ จริงๆแล้ว ในภาพยนตร์ที่เสนอเรื่องโบราณในสมัยเฮอัน (ค.ศ.794-1185) เรื่อง Tale of Genji บทเจ้าชายเคนจิกิ์แสดงโดยเธอผู้นี้

ความสัมพันธ์แบบเพื่อนเกินจริงระหว่างเกย์กับผู้หญิงยังปรากฏอยู่ในหนังเรื่อง Okoge กำกับโดยนากาจิม่า ทาเคฮิโร ในปี 1992 และเรื่อง Kira Kira Hikaru กำกับโดยมัตซึโอกะ จอร์จ ปี 1992 รวมทั้งในละครทีวีเรื่อง Dosokai ในปี 1993 ถึงแม้ว่าความสัมพันธ์จะเป็นเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างเกย์ แต่ตัวละครหลักของเรื่องคือผู้หญิงที่พยายามส่งเสริมสนับสนุนความสัมพันธ์ระหว่างผู้ชาย ในหนังเรื่องโอโกเกะ หรือ “วีรสตรี” ซาโยโกะถูกล่วงเกินทางเพศจากพ่อเลี้ยง ทำให้เธอถูกผู้ชายหลายคนล่วงเกิน เมื่อเธอพบกับเกย์ที่ชื่อ โดชิที่รักอยู่กับโก กำลังจูบกันที่ชายหาด เธอก็พบกับความประทับใจ ซึ่งต่อมาเธอก็สารภาพว่าจูบของเขาสวยงาม เหมือนกับเรื่องความรักระหว่างเด็กหนุ่มในการ์ตูนสำหรับผู้หญิง ความสัมพันธ์ของเกย์ในหนังเรื่องนี้ถูกนำเสนอให้เป็นความประทับใจสำหรับผู้หญิง ซาโยโกะบอกกับเกย์คนนั้นว่าเธอรู้สึกสบายเมื่ออยู่กับเขา โโก คนรักของโดชิมีท่าทางเหมือนหญิงซึ่งหนึ่งได้นำเสนอออกมา แต่เดิมโกเป็นช่วงทำกระเป๋าสำหรับผู้หญิง โโกจะทำอาหารให้โดชิและซาโยโกะ และให้คำแนะนำแก่ทุกคนในการปรุง

อาหาร นอกจากนั้น เมื่อแม่ของ โกลัมปวย โกก็ต้องกลับไปดูแลแม่ที่บ้าน น้องสะใภ้ของโกบอกกับเขาว่าเขาทำหน้าที่ได้ดีเพราะเขาเป็นเกย์ ผู้ชายจะทำอย่างเขาไม่ได้

ความเชื่อมโยงระหว่างผู้ชายกับการล่วงเกินทางเพศถูกตอกย้ำเมื่อซาโยโกะถูกข่มขืนโดยผู้ชายที่เธอพบในบาร์เกย์ เธอเคยบอกกับบาร์เทนเดอร์ในบาร์ว่าผู้ชายคนนี้ไม่ใช่เกย์ เพราะเขาใส่เน็คไทและเข็มกลัดไม่เรียบร้อย ซึ่งแตกต่างจากเกย์ที่เรียบร้อยกว่า เธอตั้งท้องและต่อมาสามีของเธอก็ล่วงเกินเธอและลูก เมื่อเธอไม่มีที่พึ่ง เธอก็กลับไปขอความช่วยเหลือที่บาร์เกย์ซึ่งดำเนินการโดยแก๊งยาสูบ กลุ่มนางโชว์ของบาร์ต่อสู้กับแก๊งนี้และช่วยเหลือซาโยโกะและลูกออกมาพร้อมกับให้เงินเธอ โกรู้สึกว่าวุ่นใจในช่วงท้ายของความสัมพันธ์กับโตชิ และเขาไม่เคยนึกถึงปัญหาที่จะเกิดขึ้นเมื่อมีซาโยโกะผ่านเข้ามา เมื่อเขารู้เรื่อง โกก็ยอมเป็นพ่อให้กับลูกของซาโยโกะ ฉากสุดท้ายของหนังจะเป็นภาพของโก ซาโยโกะและลูกกำลังเดินผ่านย่านเกย์ของโตเกียว คือ ชินจูกุ นิ โชมะ ซึ่งเต็มไปด้วยกลุ่มนางโชว์ เกย์แมนและเกย์ต่างชาติ ความเป็นอื่นของเกย์ถูกทำให้เป็นธรรมชาติ โก ซาโยโกะและลูกกลายเป็นครอบครัว

ละครเกย์ที่ได้รับความนิยมมากในญี่ปุ่นคือละครชื่อ โดโซโก หมายถึงการชุมนุมมุสิชิย์เก่า ซึ่งออกอากาศทางสถานีโทรทัศน์เอ็นทีวี ในช่วงฤดูใบไม้ร่วงปี 1993 ละครเรื่องนี้มีเรื่องน่าสนใจหลายอย่าง โดยเฉพาะการนำเสนอเรื่องความรักระหว่างผู้ชายอย่างไม่หวาดหวั่น โดยที่ผู้ชายเหล่านั้นอยู่ในฉากเปลือยกาย อาบน้ำ แก้วฝ้ายอยู่ด้วยกัน จูบกัน สำเร็จความใคร่และมีเซ็กซ์ ละครเรื่องนี้นำเสนอตัวละครผู้หญิงเป็นหลัก ตัวละครชื่อนัตซูกิที่มีสามีชื่อฟูมะ ซึ่งเขากำลังดิ้นรนกับอารมณ์โฮโมเซ็กซ์ชวลของตัวเอง อารมณ์แบบนี้เกิดขึ้นเมื่อเขาได้กอดกับเพื่อนที่ชื่อ อาตาริ ซึ่งเป็นคนที่ฟูมะหลงใหลมาตั้งแต่สมัยเรียนมัธยมปลายและต่อมาเขาก็มีความรักกับอาราชิ หนุ่มวัย 17 ปีที่เป็นไบเซ็กซ์ชวล ตั้งแต่ที่ฟูมะไม่สามารถทำให้ชีวิตแต่งงานสมบูรณ์ได้ นัตซูกิก็รู้ถึงความผิดปกติและค้นพบว่าสามีของเธอเป็นโฮโมเซ็กซ์ชวล มีฉากสำคัญที่ฟูมะและอาตาริไปเที่ยวด้วยกันที่กระท่อมในชนบท ซึ่งอาตาริยอมรับในความรักและรู้สึกสงสารฟูมะ ทั้งคู่ร่วมรักกันตลอดหนึ่งอาทิตย์ที่อยู่ด้วยกัน ละครตอนที่น่าเสนอความรักของฟูมะที่มีต่ออาตาริปรากฏอยู่ในฉากที่มาก่อนฉากที่นัตซูกิกำลังปูเตียงที่ว่างเปล่าของฟูมะ เธอสารภาพว่าเธอรักฟูมะและยอมให้เขามีอิสระในการทำสิ่งที่ชอบชอบตราบใดที่เขายังมีความสุข และต่อมาก็เป็นฉากที่ฟูมะและอาตาริอยู่ด้วยกันในเรือใบบนท้องทะเลสีคราม เหมือนอยู่ในโลกของคนที่รักกัน ฉากนี้สะท้อนให้เห็นว่านัตซูกิกำลัง

จินตนาการในขณะที่เธอกำลังพูดถึงฟูมะ ในฉากนี้คล้ายๆกับฉากในหนังสือเรื่องแรก ซึ่งมีผู้หญิงกำลังช่วยเหลือส่งเสริมความรักของชายสองคน

จะเห็นได้ว่า การเปิดเผยความเป็นโฮโมเซ็กซ์ชวลของฟูมะไม่ได้ทำให้เขาเป็นตัวประหลาดจากภรรยา แต่กลับทำให้เขาใกล้ชิดกันมากขึ้น บทบาทของเพศภาวะในการแต่งงานเกิดการสลับขั้วเมื่อฟูมะถูกทำให้เป็นคนอ่อนแอเปราะบางที่ต้องการความช่วยเหลือจากภรรยาตัวเอง ในฉากสุดท้ายของละคร หลังจากอาราชิถูกฆ่าตาย นัตซึกิก็พยายามแสวงหาชายคนอื่นที่ทำงานก่อสร้างมาให้สามี ชายที่ดูเหมือนอาราชิ เซียวเขามารับประทานอาหารค่ำที่บ้าน ในสังคมญี่ปุ่น พื้นที่ของครัวเรือนเป็นพื้นที่ที่ไม่มีเพศ การเซียวคนรักของสามีมารับประทานอาหารที่บ้าน ทำให้นัตซึกิเป็นสัญลักษณ์ที่ทำทนายระบบคุณค่าเก่าๆ

ละครและหนังที่กล่าวมาข้างต้น ส่วนใหญ่เป็นเรื่องของการแปลกแยกจากครอบครัวตามจารีตของญี่ปุ่นซึ่งผู้หญิงต้องถูกควบคุม มากกว่าจะเป็นเรื่องของความยากลำบากในการเป็นเกย์ในสังคมญี่ปุ่นสมัยใหม่ จากสิ่งนี้จะเห็นว่าสื่อทั้งหลายเป็นตัวอย่างของแนวโน้มนำเสนอความสัมพันธ์ที่หลากหลายนอกแบบแผนเก่าๆ สื่อเหล่านี้นำเสนอเรื่องราวที่อบอุ่นสวยงามซึ่งเล่าถึงความสามารถของมนุษย์ที่จะรักกัน โดยไม่เอาจารีตประเพณีและบทบาททางเพศมาขวางกั้น ในละครและหนังเหล่านี้ เกย์ไม่ได้ถูกแยกออกจากผู้หญิง แต่ถูกสร้างให้เป็นเพื่อนที่ดี เป็นสามีในอุดมคติของผู้หญิง และเป็นมิตรในการต่อสู้เพื่อที่จะได้ว่าซึ่งพื้นที่ของผู้หญิง อย่างไรก็ตาม ในการใช้ชีวิตกับเกย์ก็ยังคงเวียนอยู่กับกลุ่มคนที่เป็นรักต่างเพศซึ่งมีความคิดแบบอนุรักษ์นิยม

ตัวละครที่สื่อนำเสนอออกมา นั่น เพศภาวะและเพศวิถีของตัวละครเหล่านี้จะแปลกแยกจากบรรทัดฐาน ซึ่งไม่ได้ช่วยทำให้ชีวิตของเกย์และเลสเบียนในความเป็นจริงดีขึ้นมาได้ เพราะชีวิตในตัวละครกับชีวิตจริงต่างกันมาก จริงๆแล้ว ผู้ชายที่สัมภาษณ์ในหนังสือรวมเรื่องเกย์ของยาจิม่า ได้ชี้ว่าพวกเขาเห็นภาพลักษณ์ของเด็กหนุ่มที่สวยงามในการ์ตูนสำหรับผู้หญิงซึ่งสร้างความรำคาญใจมาก เกย์คนหนึ่งบอกว่าในขณะที่เขาเป็นนักเรียนชาย เขารู้สึกทุกข์ใจเมื่อเห็นการ์ตูนเหล่านี้ นำเสนอแต่ตัวละครที่น่ารักและจิ้มลิ้มเท่านั้น เนื่องจากเขาตัวโตกว่าอายุจริงและคิดว่าไม่มีเสน่ห์ เขาจึงสงสัยว่าจะอะไรจะเกิดขึ้นกับเขา ผู้ให้ข้อมูลยาจิม่าอีกคนหนึ่งกล่าวว่า ยุครุ่งเรืองของเกย์ไม่ได้เกี่ยวกับเกย์ แต่เกี่ยวกับ “ความเพ้อฝัน” ึ่งผู้หญิงญี่ปุ่นพยายามดิ้นรนต่อสู้กับภาพลักษณ์ทางเพศของพวกเธอที่ถูกบิดเบือน โดยสังคมปิตาธิปไตย

บทความข้างต้นเป็นบทความที่พูดถึงเพศที่สามในสื่อมวลชนญี่ปุ่นว่าสื่อได้เสนอออกมาอย่างไร โดยในบทความได้เขียนและวิเคราะห์ถึงเพศวิถีเพศภาวะของเพศที่สามในสังคมญี่ปุ่นที่สื่อได้เสนอ โดยในบทความได้ยกตัวอย่างของสื่อละคร สื่อภาพยนตร์บางเรื่องที่มีตัวละครเพศที่สามในเรื่องมาวิเคราะห์ อธิบายในเรื่องเพศวิถีเพศภาวะของตัวละครเพศที่สามในเรื่อง โดยบทความนี้จะเป็นตัวอย่างในการวิเคราะห์เพศวิถีเพศภาวะของเพศที่สามและทำให้ทราบถึงมุมมองการนำภาพลักษณ์เพศที่สามที่มาจากสื่อญี่ปุ่น

4.2.4 บทความและงานวิจัยที่มุ่งศึกษาเรื่องความรุนแรงในสื่อ

ชาม เชื้อสถาปนศิริ (2555 : online) ได้เขียนบทความชื่อรู้เท่าทัน “ความรุนแรง” ในละครเรื่องแรงเงา โดยในบทความได้ใช้แนวความคิดเรื่องความรุนแรง โดยเป็นประเภทความรุนแรงเชิงโครงสร้างมาใช้วิเคราะห์เนื้อหาในละครดังนี้

ความรุนแรงเชิงโครงสร้างในสังคม

ละครทุกเรื่อง จะมีความรุนแรงที่สมเหตุสมผล ก็ต้องดูว่าวางโครงเรื่อง ที่มาได้ถูกต้องเหมาะสมหรือไม่ ความรุนแรงเชิงโครงสร้าง (structural violence) หมายถึง กลไกทางสังคม ระบบระเบียบ มายาคติ หรือความเชื่อบางอย่างในสังคมนั้นๆ ที่ทำให้เกิดความไม่เท่าเทียมกันในเรื่องสิทธิ บทบาท และหน้าที่ ในที่นี้คือ “อุดมการณ์ความคิดสังคมชายเป็นใหญ่” (patriarchy ideology)

ความรุนแรงเชิงโครงสร้างสามารถดูได้จาก “ฉากหลัง, โครงเรื่อง” ที่ฉายภาพบริบทของสังคมโลกผู้หญิง ที่อยู่ในโลกที่มีความไม่เท่าเทียม โลกที่ผู้ชายมีอำนาจมากกว่าผู้หญิง โดยมีท่านผอ. เป็นตัวแทนของอำนาจ ตั้งแต่การมีเลขาฯ หน้าห้องที่มีแต่ผู้หญิง การเป็นข้าราชการที่มีอำนาจมีหน้ามีตาในสังคม เป็นผู้ชายที่สังคมให้ความนับถือ ยอมรับในความสำเร็จ แม้กระทั่งคุณเมียหลวง “นพนภา” ที่แม้จะร่ำรวยมีเงินมีทอง ก็ยังไม่ได้รับความยอมรับในสังคมมากเท่าสามี ว่าไปแล้วเธอแต่งงานกับท่านผอ.ด้วยความรัก หรือความพลาดหรือจำยอมก็แล้วแต่ แต่ที่แน่ๆ เธอมิได้มีอำนาจเท่าเทียมหรือมากกว่าสามีเลย หน้าซ้ายยังเจ็บซ้ายน้ำใจเพราะสิ่งที่สามีกระทำต่อเธอ

สิ่งที่สถาปนาความมีอำนาจให้กับท่านผอ. คือ “ความคิดที่ว่า ผู้ชายมีภรรยาได้หลายคน คือ คนที่มีบุญ มีวาสนา” เช่นเจ้าขุนมูลนายในอดีต การที่มีเมียมาก คือ การแสดงอำนาจอย่างหนึ่ง ในทางปกครอง ทั้งที่จริงแล้วเหตุผลทางจิตวิทยาก็คือความรู้สึกต้องการอำนาจ การควบคุมคนอื่น ๆ และมากกว่านั้นคือ ความมักมากในกามารมณ์ หรือไม่รู้จักพอ หรือไม่รู้จักยับยั้งชั่งใจประพฤติน ในศีลธรรมของผู้ครองเรือน

เหล่านี้รวมเข้ากันเป็น “ความรุนแรงเชิงโครงสร้าง” ที่กดทับชีวิตของผู้หญิงให้อยู่ในฐานะ ต่ำต้อย ไร้ค่า หากผู้หญิงจะลุกขึ้นมาทำอย่างผู้ชายทำ ก็จะถูกตราหน้าว่าเป็นคนเลว เป็นหญิงไม่ดี เป็นคนเลวของสังคม

“นพณา” คือเหยื่อจากความรุนแรงเชิงอำนาจของผู้ชายในฐานะสามี “เจน ภา” ส่วน “มุตตา” คือ เหยื่อของความมักมากไม่รู้จักพอของ “ท่านผอ.” ในฐานะผู้บังคับบัญชาที่ไม่ใช้หลักธรรมในการปกครอง ส่วนมุนินทร์นั้น เด็บโตมาในสังคมฝรั่ง ที่เชื่อเรื่องสิทธิ ความเท่าเทียมกันระหว่างหญิงชาย จึงโกรธแค้นและไม่พอใจกับสิ่งที่เกิดขึ้นกับน้องสาวเธอมากที่ต้องเป็น เมียน้อย

ที่จริงแล้ว “มุนินทร์” ไม่ได้ต่อสู้กับท่านผอ. เจนภพแต่อย่างเดียว แต่เธอเอาคืนกับโลกที่ผู้ชายเป็นใหญ่ในสังคม สู้กับกับอำนาจและความไม่เท่าเทียมของผู้หญิงที่ถูกผู้ชายกระทำ และโปรดย่ำเข้าใจคิดว่าเธอทำเพื่อต่อสู้ปกป้องสิทธิของเมียน้อย, เพราะเธอเองก็รู้สึกอยู่ลึกๆ เช่นกัน ว่า “มุตตา” น้องสาวของเธอก็มีส่วนผิดในเรื่องนี้ที่เปลือยยอมตกเป็นเมียน้อยท่านผอ.

ตัวละคร “นพณา” เป็นตัวละครที่น่าเห็นใจที่สุด เพราะเธอไม่รู้ว่าจะกำลังสู้อยู่กับอะไร หรือการสู้กับอะไร การที่เธอเที่ยวไล่เที่ยวซื้อไฟกับเมียน้อยและสามีนั้นเป็นเรื่องที่น่าเวทนา เพราะคติที่เชื่อว่า “เสียทองเท่าหัว ไม่ยอมเสียตัวให้ใคร” ซึ่งเป็นความคิดเก่าที่กดทับปัญหา เธอน่าจะจัดการปัญหาสาเหตุของปัญหาที่ตัวสามีเธอ หรือยอมหย่าและรักษาครอบครัวและลูกๆ ไว้ว่าจะดีที่สุด

แต่เธอทำเช่นนั้นไม่ได้ เพราะเธอเป็นคนที่คาดหวังความสำเร็จดีเลิศทุกอย่างในชีวิต ตามนิสัยแบบนักธุรกิจหญิง และเธอชอบควบคุมสมาชิกทุกคนในครอบครัว รวมไปถึงสามี-เจนภพ นี้ อาจเป็นสาเหตุหนึ่งด้วยที่ธรรมชาติดิบของผู้ชายจึงมาหาเมียน้อยเพราะรู้สึกว่าทำให้ตนเองมีอำนาจควบคุม

ขณะที่ “เจนภพ” นั้นฉายภาพตัวละครชายที่เสมือนผู้ชายไทยในสังคมส่วนมาก(ในยุคเก่า) คือ เจ้าชู้ กะล่อน โกหก และชอบใช้อำนาจของตนเองมาตอบสนองความต้องการ ที่บ้าน เขาถูกปฏิบัติเป็นผู้ตาม ตกเป็นรองภรรยาทุกด้าน แต่ที่ทำงานเขาคุมได้ทุกอย่าง เป็นข้าราชการใหญ่ มีคนนับหน้าถือตา เขาใช้อำนาจนี้กับผู้หญิงและเลขาหน้าห้อง

เจนภพนั้นเป็นตัวละครที่มีปมปัญหาอย่างหนึ่งเช่นกัน คือ “ยอมเท่าเทียมกับผู้หญิงไม่ได้” คือ อยู่ในสังคมที่เชื่อว่าผู้ชายต้องนำและอยู่เหนือกว่าผู้หญิงเท่านั้น สภาพแวดล้อมทางสังคมกดดันให้เขาไม่มีทางเลือก เขารู้สึกว่าถ้าอยู่ภายใต้อำนาจของผู้หญิงจะทำให้เขาหมดความน่าเชื่อถือ ศรัทธา เช่นนพนาที่ชอบแหวะกัศบทบาทการเป็นพ่อและสามีของเขาในบ้านต่อหน้าลูกๆ อยู่เสมอ นั่นทำให้เขาเสียหน้า และตกเป็นเหยื่อของโครงสร้างอำนาจผู้ชายเป็นใหญ่เสียเองอีกคน

แม้จะอธิบายเช่นนี้ แต่ “ผอ.เจนภพ” ก็ยังเป็นตัวละครที่ “ทำผิด” และ “ผิดพลาด” กับการดำรงชีวิตอยู่ดี เพราะไม่รู้จักรองเรือน ครอบครองในวิถีที่ดี ซึ่งเป็นที่มาของปัญหาทั้งหมด และคงดู “ไม่เข้าท่า” มากๆ ที่จะอ้างเอาเหตุผลทางสังคมที่ว่า มารับรองการกระทำผิดของตนเอง

หากถามตัวละครเองมันคงจะบอกว่า “นี่คือรูปแบบของโครงสร้างทางเพศในสังคมไทย” แล่อยากให้คุณเรียนรู้ เข้าใจ ส่วนใครจะคิดแก้ไขหรือยอมรับมันอย่างไรก็แล้วแต่

จากบทความข้างต้น เป็นบทความที่วิเคราะห์สื่อละครโทรทัศน์ในปัจจุบัน โดยในบทความได้ใช้ประเภทความรุนแรงทางโครงสร้างมาวิเคราะห์เนื้อหา ตัวละคร ว่าเป็นความรุนแรงทางโครงสร้างที่มาจากบริบททางสังคมในเรื่องความไม่เท่าเทียมกันในสังคมในเชิงอำนาจของผู้ชายที่เป็นสามีนั้นมีอำนาจที่เหนือกว่าผู้หญิง โดยเราจะใช้บทความนี้เป็นตัวอย่างในการวิเคราะห์การวิจัยในจุดประสงค์ข้อที่2 เรื่องการผลิตซ้ำของสื่อในเรื่องความรุนแรงว่า ในละครที่ศึกษานั้นเป็นลักษณะความรุนแรงประเภทใด อย่างไร

บทที่ 3

ละครโทรทัศน์เรื่องลาสเฟรนด์

3.1 โครงเรื่อง

ละครเรื่องนี้เป็นเรื่องราวของความสัมพันธ์ของคนกลุ่มหนึ่ง โดยเรื่องเริ่มต้นที่มิจิว ที่ทำงานเธอมักจะถูกรุ่นพี่ที่ลั่นแกล้ง เธอมีแฟนชื่อ โซสุเกะเขาติดกับเธอมากจนกระทั่งเธอได้ย้ายไปอยู่กับแฟนของพี่เธอห้องเช่าของเขา เขาระแวงเธอทุกอย่าง และชอบทำร้ายร่างกายเธอ เธอจึงหนีออกมาไปหาเพื่อนสนิทของเธอคือรุกะ รุกะจึงพาเธอมาอยู่ที่แซร์เฮาส์ทำให้เธอรู้จักกับไอริและทาเครุ โดยเธอบอกเล่าว่าเธอทะเลาะกับแฟนนิดหน่อย ในอีกวันเธอก็ไปทำงานปกติ โซสุเกะก็ตามมาง้อเธอ เธอจึงใจอ่อนกลับไปอยู่กับเขา

ด้านไอริเธอได้พาไอริรินเพื่อนที่ทำงานเข้ามาอยู่ที่แซร์เฮาส์ชั่วคราวเพราะเขาไม่กล้ากลับบ้านเนื่องจากภรรยาเขาเอาชายอื่นมาอยู่ที่บ้าน และด้านมิจิวนั้น โซสุเกะก็ขู่จะทำร้ายตัวเองหากว่าเธอทำผมให้ลูกค้าผู้ชาย และในวันแข่งมอเตอร์ครอสของรุกะ รุกะก็รถล้มจนต้องเข้าโรงพยาบาล โซสุเกะก็มาเยี่ยมเธอด้วย โดยเธอบังเอิญได้เห็น โซสุเกะกำลังว่ามีจิวเรื่องไม่กลับมาหาเขาตามเวลา และจะทำร้ายเธอ รุกะจึงทราบเรื่องที่โซสุเกะชอบใช้กำลังกับมิจิว

มิจิวนั้นเธอต้องทำงานกลับดึก ทำให้โซสุเกะโกรธ เธอจึงไปขอเจ้านายเลิกงานตรงเวลาทำให้เธอถูกตักกลับมา และเธอก็แอบทำผมให้ลูกค้าผู้ชาย โซสุเกะก็ทราบขึ้นมา เขาจึงโมโหและทำร้ายเธอ ในคืนนั้นเธอได้แอบออกมาไปหารุกะ พอโซสุเกะทราบเขาไม่พอใจ ตบหน้าเธออย่างแรง เธอจึงหนีออกมาไปหารุกะ ด้วยสภาพที่ตาบวมมีรอยขีดที่หน้าอย่างชัดเจน และเธอตัดสินใจจะเลิกกับโซสุเกะ โซสุเกะจึงตามหามิจิวตั้งแต่ที่ทำงานของเธอ และที่ทำงานของรุกะแต่ก็ไม่พบ เขาจึงใช้แผนให้แม่มิจิวโทรยืมเงินมิจิว แต่รุกะได้มาแทนและเขาก็ตามรุกะจนทราบว่าแซร์เฮาส์อยู่ที่ไหน เขาต้องการพบมิจิวแต่รุกะไม่ยอม โซสุเกะจึงรออยู่ข้างนอกทุกๆที่ฝนตกหนักจนถึงเช้า มิจิวก็ทราบตอนเช้าที่เธอออกมาจากบ้านเธอจึงไปส่งเขาที่ห้อง และกลับมาอยู่ที่แซร์เฮาส์

ด้านโอจิรินนั้นก็ไม่กล้ายื่นใบหย่าให้ภรรยาของเขาเช่นจึงอยู่ที่บ้านของเขาและไม่ได้กลับมาที่แชนเฮาส์ มิจิริก็ได้ทราบข่าวโชสุเกะป่วยเธอเป็นจึงไปหาเขาและได้ทะเลาะกับเขาจนเขาทำร้ายและข่มขืนเธอ เธอก็กลับมาที่แชนเฮาส์ทำเหมือนไม่มีอะไรเกิดขึ้น

ด้านรุกะเธอไปปรึกษาแพทย์เรื่องที่เราที่เธอประสบทางเพศ และในวันจัดปาร์ตี้ฉลองแชมป์ของรุกะ โชสุเกะก็โทรมาขู่จะฆ่าตัวตายทำให้มิจิริรีบไปหาเขา และพบว่าเขาหลอกเธอมา ทุกคนที่แชนเฮาส์พยายามติดต่อเธอก็ติดต่อไม่ได้ และเธอก็ลาออกจากงาน ทาเครุจึงไปหาที่ห้องของเธอ และพบว่าสภาพแย่มากเพราะถูกโชสุเกะทำร้าย เขาจึงพามิจิริหนีมาอยู่ที่แชนเฮาส์ โชสุเกะจึงเขียนจดหมายส่งไปที่บ้านของพ่อแม่รุกะเพื่อบอกว่ารุกะรักผู้หญิงด้วยกันเอง อีกทั้งยังเขียนประกาศปะเรื่องนี้ไว้ที่ทำงานของรุกะ จากที่เขาทำก็ทำให้รุกะเครียดมากจึงต้องการบอกความจริงเรื่องเพศของเธอกับทาเครุแต่ก็ไม่ได้บอกเพราะเขาบอกชอบเธอก่อน อีกทั้งเอริกก็ได้บังเอิญเห็นหน้าเพจคอมที่รุกะเปิดทิ้งไว้เป็นเรื่องการผ่าตัดแปลงเพศ รุกะจึงตัดสินใจจะย้ายออกจากแชนเฮาส์

มิจิริเธอต้องให้แม่ของเธอเซ็นเอกสารจึงไปกับทาเครุ ระหว่างที่เธอกลับเธอก็แยกเดินออกมาบังเอิญเจอโชสุเกะ เธอโกหกเขาว่าเธอมีแฟนแล้ว และเขาเข้าใจว่าเป็นทาเครุ ในอีกวันเขาจึงดักทำร้ายทาเครุจนทาเครุบาดเจ็บสาหัส รุกะจึงตัดสินใจกลับมาอยู่ที่แชนเฮาส์ โชสุเกะก็ไม่หยุดเขาได้ส่งเรื่องรุกะไปลงนิตยสารเป็นบทความเรื่องรุกะผิดปกติทางเพศบนนิตยสาร จนพ่อของรุกะและเอริทราบ ทำให้รุกะจึงบอกกับพ่อของเธอไปว่าเธอไม่ใช่ผู้หญิง และมิจิริได้บังเอิญมาได้ยินรุกะบอกทาเครุว่าเธอชอบมิจิริ มิจิริทำตัวไม่ถูกจึงย้ายออกมาจากแชนเฮาส์

เธอก็ได้ไปหาโชสุเกะเพื่อเอาของของเธอ แต่เขาก็ทำร้ายเธอ และได้ข่มขืนเธอ และเขาก็รู้สึกเสียใจในภายหลัง จึงฆ่าตัวตาย มิจิริจึงย้ายไปอยู่ที่ต่างจังหวัดคนเดียวและพบว่าตัวเองนั้นตั้งครรภ์ ด้านโอจิรินก็ได้แต่งงานกับเอริ รุกะก็ได้เปิดเผยเพศของตัวเองอย่างเต็มที่ หลังจากนั้นรุกะกับทาเครุก็ออกตามหามิจิริจนพบว่าเธอท้องและเขาก็ชวนเธอกลับมาอยู่ที่แชนเฮาส์และช่วยกันเลี้ยงลูกของมิจิริจนกลายเป็นเหมือนครอบครัวหนึ่งคือครอบครัวของเพื่อน

3.2 ตัวละครหลัก

ในละครเรื่องนี้ประกอบไปด้วยตัวละครหลักทั้งหมด 6 ตัวละครได้แก่

3.2.1 ไอศะ มิจิรุ

อาชีพเป็นผู้ช่วยช่างเสริมสวย

เธอเป็นตัวละครหลัก และเป็นผู้เล่าเรื่องต่างๆตั้งแต่ต้นเรื่องจนจบเรื่อง โดยเธอเป็นตัวละครสำคัญที่ทำให้เกิดเหตุการณ์ต่างๆในเรื่อง

พ่อและแม่ของเธอเลิกกันตั้งแต่เธออยู่มัธยมต้น แม่ของเธอจี๋มาและมีสามีใหม่ และไม่ใส่ใจเธอนัก ทำให้เธอเป็นคนที่รู้สึกแค้นเคือง ต้องการหาที่พึ่งทางจิตใจ และคอยปรึกษา

เธอมีความสัมพันธ์เป็นแฟนกับไอศะคาว่า โซวสุเกะ เธอได้ย้ายไปอยู่อาศัยกับเขา หลังจากนั้นเขาก็ชอบทำร้ายร่างกายเธอ ทำให้เธอพยายามหนีจากเขา และเธอมีเพื่อนสนิทคือรุกะ โดยเธอสนิทและรู้จักรุกะตั้งแต่สมัยมัธยมและไม่เจอกันนานกว่า4ปี จนกระทั่งเธอกลับบังเอิญมาพบรุกะอีกครั้ง โดยรุกะเป็นคนคอยช่วยเหลือเธอเสมอ และเป็นคนที่ชักชวนเธอมาอาศัยอยู่ที่แซร์เฮาส์ ทำให้เธอรู้จักตัวละครอื่นๆทุกคนในแซร์เฮาส์

3.2.2 คิชิโมโตะ รุกะ

อาชีพหลักเป็นนักมอเตอร์ครอส และมีงานพิเศษเป็นช่างซ่อมจักรยานยนต์

เธอเป็นตัวละครหลักอีกคนหนึ่งที่มึบบทบาทสำคัญเชื่อมโยงทางด้านความสัมพันธ์ และเป็นคนที่ทำให้เกิดเหตุการณ์ต่างๆในเรื่องอีกคนหนึ่ง

เธอเป็นเพศที่สามคือทอม โดยในเรื่องนั้น คนรอบตัวเธอไม่มีใครทราบเลยว่าเธอเป็นทอม เพราะเธอเป็นคนที่ค่อนข้างเก็บความรู้สึก และไม่กล้าแสดงออกตัวตนของตัวเอง ทำให้เธอเป็นคนที่คุณเกรี้ยวๆ

เธอเป็นเพื่อนสนิทกับมิจิรุตั้งแต่สมัยมัธยม โดยรุกะนั้น แอบชอบมิจิรุมาตั้งแต่สมัยมัธยมแล้ว มิจิรุนั้นก็ไม่มีใครทราบเลย เธอกับมิจิรุก็ไม่ได้เจอกันตั้งแต่สมัยมัธยมจนกระทั่ง4ปีผ่านไป เธอก็ได้บังเอิญกลับมาพบมิจิรุอีกครั้ง ทำให้ความรู้สึกเก่าๆที่มีอยู่กลับมา รุกะนั้นเป็นตัวละครที่คอยช่วยเหลือมิจิรุจากโซวสุเกะที่ชอบทำร้ายมิจิรุ รุกะเป็นคนชักชวนมิจิรุมาอยู่ที่แซร์เฮาส์ และรู้จักกับ

เพื่อนๆของรุกะที่เซร์เฮาส์ โดยในเซร์เฮาส์นั้นรุกะนั้นสนิทกับทาเครามากสุด และกล้าที่จะพูด แสดงความรู้สึกของตัวเองกับทาเครามากที่สุด

3.2.3 โออิกาวา โซวสุเกะ

อาชิฟเป็นเจ้าหน้าที่ประจำที่ว่าการเขต

เขาเป็นตัวละครสำคัญอีกคนหนึ่งที่ทำให้เกิดเหตุการณ์ เกิดเรื่องต่างๆในละคร

เขาเป็นคนที่ภายนอกดูเป็นคนใจดี อ่อนโยน และเขาเป็นคนที่ความหลังจากอดีตที่ยังส่งผล ต่อสภาพจิตใจและพฤติกรรมเขา คือการที่แม่ของเขาทิ้งเขาไว้คนเดียวให้เขากลายเป็นเด็กกำพร้า ทำให้เขาเป็นคนที่ขี้กังวล ขี้ระแวง และมีสภาพจิตใจที่ไม่ปกติ

เขามีความสัมพันธ์เป็นแฟนกับมิจิรุ โดยเขาได้อาศัยอยู่กับเธอ เขาชอบทำร้ายร่างกายเธอ และชอบข่มขู่บังคับไม่ให้เธอติดต่อกับเพื่อนๆของเธอ ทำให้เธอพยายามหนีจากเขา ทำให้เขาเริ่ม กลายเป็นStalker ตามรุกะและเพื่อนเพื่อตามตัวมิจิรุกลับมา และ แก้กั้นทุกคนที่พยายามขัดขวาง เขาจากมิจิรุ

3.2.4 มิสุชิม่า ทาเครุ

อาชิฟหลักเป็นช่างแต่งหน้ามืออาชิฟ และเป็นบาร์เทนเดอร์

เขาเป็นตัวละครหลักที่คอยช่วยเหลือคลายเหตุการณ์หลายๆเหตุการณ์ให้ดีขึ้น

เขาเป็นคนที่เข้ากับทุกคน ได้ดี เข้าใจทุกคนที่อยู่รอบตัวเขาได้เป็นอย่างดี และมีบุคลิก ภายนอกที่มักทำให้คนเข้าใจว่าเขาเป็นเกย์ด้วยลักษณะทรงผม การแต่งกายของเขา และเขาเป็น คนที่มีความใส่ใจในอดีตจากพี่สาวเขา ทำให้เขาเป็นคนที่กลัวร่างกายผู้หญิง ทำให้เขาไม่เคยมีแฟน

เขาเป็นเพื่อนกับเอริมาก่อนเข้ามาอยู่ที่เซร์เฮาส์ เขาได้แอบชอบรุกะ และโดยเขาเป็นคน เดียวในเรื่องที่สังเกตและรู้ว่ารุกะไม่ใช่ผู้หญิงและชอบมิจิรุ ทาเครุจะเป็นตัวละครที่คอยช่วย เชื่อมโยงความสัมพันธ์ และช่วยเหลือรุกะและมิจิรุอยู่เสมอ

3.2.5 ทาคิวว่า เอรีย

อาชีพแอร์โฮสเตส

เธอเป็นตัวละครหลักที่บอบทาทในละครองมาจากตัวละครด้านบนที่กล่าวมา แต่ในความสัมพันธ์ของเธอนั้นก็เป็นตัวละครที่เชื่อมโยงกับตัวละครตัวอื่นๆ และมีบทบาทในหลายๆ ตอนในเรื่อง

เธอเป็นคนที่ร่าเริงสดใสช่างพูด กล้าแสดงออก เข้ากับคนอื่นได้ง่ายแต่เธอเป็นคนที่ขี้อายมากคนหนึ่ง เพราะที่ผ่านมาเธอไม่เคยสมหวังในความรักจนเธอไม่เชื่อในความรักสักเท่าไร จนนทำให้หลายๆครั้งที่เธอเมา ก็มักจะคิดว่าใครสักคนมาแก้แวง

เธอเป็นเพื่อนกับทาเครุ และเพื่อนกับร่วมแชร์เฮาส์กับรุกะ เธอเป็นคนที่ทำให้ทาเครุกับรุกะรู้จักกัน เธอมีความสัมพันธ์กับ โองุระกับ โองุริน โดยค่อยๆพัฒนาความสัมพันธ์จากเพื่อนร่วมงานจนเกินความเป็นเพื่อน

3.2.6 โทโมฮิโกะ โองุระ หรือ ในเรื่องเรียกว่าโองุริน

อาชีพเจ้าหน้าที่ในสายการบิน

เขาเป็นตัวละครหลักที่มีบทบาทไม่มากนักเมื่อเทียบกับตัวละครด้านบนที่กล่าวมา แต่ในความสัมพันธ์ของเธอนั้นก็เป็นตัวละครที่เชื่อมโยงกับตัวละครตัวอื่นๆ และมีบทบาทในหลายๆ ตอนในเรื่อง

เขาเป็นคนที่ร่าเริง ขี้เล่น และไม่ค่อยมั่นใจในตัวเอง ไม่มีความกล้าในการตัดสินใจหรือทำอะไร

เขาเป็นเพื่อนที่ทำงานเดียวกับเอริ สาเหตุที่เขาต้องมาอยู่ที่แชร์เฮาส์นี้ เพราะว่าภรรยาของเขานอกใจเขา ดังนั้นเขาจึงตัดสินใจย้ายมาอยู่ที่แชร์เฮาส์ชั่วคราว เขาและเอริมีความรู้สึกที่ดีต่อกัน แต่ตัวเขาเองก็ยังคงรักภรรยาของเขาอยู่ ทำให้เอริต้องอึดอัดใจไม่น้อยกับความโผลของโองุระ

3.3 เนื้อหาละคร

มิจึกับรูกะนั้นเป็นเพื่อนสนิทกันมาตั้งแต่สมัยมัธยม โดยมิจึไม่เคยรู้มาก่อนว่ารูกะนั้นแอบหลงรักเธอมากกว่าการเป็นเพื่อนมาโดยตลอด กระทั่งผ่านไปวันหนึ่งมิจึกับรูกะก็ได้กลับมาพบกันอีกโดยบังเอิญหลังจากไม่เจอกันกว่าสี่ปี ซึ่งมิจึเวลานี้เธอมีแฟนแล้วคือโซสุเกะ เธออยู่กับแม่ที่มีแฟนใหม่ไม่ค่อยได้สนใจดูแลเธอเท่าไรนักเมื่อโซสุเกะ ผู้ชายที่เธอมองว่าเขานั้นแสนดีกับเธอชวนไปอยู่ด้วยกันกับเขาเธอจึงตอบตกลงแล้วย้ายเข้าไปอยู่อพาร์ทเมนท์ของโซสุเกะ

รูกะเป็นนักแข่งมอเตอร์ครอส พักอยู่บ้านเดียวกับเอริที่ในเรื่องเรียกกันว่าแซร์เฮาส์ ซึ่งเอริทำงานเป็นแอร์โฮสเตส ซึ่งวันหนึ่งเอริกก็พาโอกุริเพื่อนพนักงานประจำสายการบินมาอยู่ที่แซร์เฮาส์ ด้วยเพราะว่าเขามีปัญหาเกี่ยวกับภรรยาที่มีผู้ชายคนใหม่แต่โอกุริกลับไม่กล้าและกลัวที่จะจัดการความสัมพันธ์นั้นกับภรรยาให้เด็ดขาด ส่วนทาเครุนั้นมีอาชีพเป็นช่างแต่งหน้า ทำงานอดิเรกเป็นบาเทนเดอร์ประจำร้านเหล้า เป็นเพื่อนกับเอริกย้ายเข้ามาอยู่บ้านเดียวกันหลังจากได้พูดคุยและรู้จักกับรูกะแล้ว ทาเครุเขาเคยพบรูกะมาก่อนหน้าเขารู้สึกแอบชอบเธอแล้วเก็บความชอบนั้นไว้ในใจไม่เคยแสดงออก เพราะเขาเองก็มีปมลับซ่อนไว้ในใจไม่ต่างจากรูกะ

หลังจากมิจึได้ย้ายเข้าไปอยู่กับโซสุเกะเธอก็ได้พบกับความผิดหวัง หลังจากออกจากบ้านมาอยู่กับโซสุเกะเขาก็กลับบังคับ และ ควบคุมเธอให้อยู่ในสายตาและทำตามที่เขาต้องการเท่านั้นหากเธอผิดสัญญาเขามักจะทำร้ายร่างกายเธอด้วยอารมณ์ที่เขาก็ควบคุมตัวเองไม่ได้ มิจึก็รู้สึกเสียใจแต่ก็ไม่กล้าบอกใครจนเจอรูกะเธอพามิจึไปอยู่ที่แซร์เฮาส์และได้รู้จักกับเพื่อน ๆ ทุกคน เธออาศัยอยู่บ้านรูกะชั่วคราวระหว่างที่ทะเลาะกับโซสุเกะ

รูกะลงแข่งมอเตอร์ไซค์แต่เกิดอุบัติเหตุจนเข้าโรงพยาบาลทั้งมิจึและทาเครุอยู่ดูแลรูกะที่โรงพยาบาลแต่จู่ๆ โซสุเกะก็ตามมาเขาไม่ชอบรูกะเพราะรู้สึกว่าเขามีสายตาปกป้องแทนหวงมิจึไม่ต่างจากสายตาของผู้ชายคนหนึ่งไม่ใช่เป็นเพียงผู้หญิงอย่างภาพลักษณ์ที่มองเห็น ในวันนั้นรูกะก็บังเอิญเห็นโซสุเกะมีปากเสียงกับมิจึที่โรงพยาบาลจนเกือบจะทุ้มเก้าอี้ไล่ แต่รูกะกระโดดเข้าไปขวางไว้ รวมทั้งทาเครุผ่านมาก็เข้าไปห้ามไว้ทันแต่โซสุเกะก็แก้ตัวว่าเขากับมิจึเพียงแค่อยูด้วยกันแล้วเธอหลอมนั่น แม้มิจึด้วยความกลัวเธอก็ยืนยันว่าเป็นตามที่โซสุเกะบอกจริงแต่รูกะและทาเครุต่างก็ไม่เชื่อคำพูดของเขา

มิจิริกลับไปอยู่กับโซสุเกะก็พยายามทำตามที่เขาอยากให้เป็น เธอทำงานเป็นผู้ช่วยช่างทำผมก็ต้องไม่กลับบ้านผิดเวลา ไม่ตัดผมผู้ชาย ไม่ปล่อยให้โซสุเกะต้องรอ มิเช่นนั้นเขาก็จะทำร้ายเธอ ไม่ก็ข่มขู่เธอด้วยการทำร้ายตัวเอง จนมิจิริทนไม่ไหวเธอหนีจากบ้านนั้นมาอาศัยอยู่ที่แซร์เฮาส์กับรุกะโดยเพื่อนๆ ช่วยกันปกปิดไม่ให้โซสุเกะรู้ว่ามิจิริอยู่ที่ไหนแต่โซสุเกะก็ตามหาเธอด้วยการสะกดรอยรุกะ แต่ไม่สำเร็จเขาจึงให้แม่ของมิจิริช่วยเหลือจนได้รู้ว่ามิจิริอยู่กับรุกะที่บ้าน โซสุเกะจึงตามมาเฝ้ารอเธอหน้าบ้านทั้งวันทั้งคืน แม้ต้องตากฝนเขาก็ไม่ไปไหนจนมิจิริมาพบเธอจึงใจอ่อนตามเขากลับไปทำให้รุกะรู้สึกโกรธ

เมื่อโซสุเกะหายป่วยเขาก็กลับมาเป็นเหมือนเดิมคราวนี้เขาทำร้ายมิจิริหนักขึ้นจนต้องปิดตาทาเครุเป็นคนที่น่าสนใจ และเข้าใจความรู้สึกของรุกะดีกว่าใครเขารู้ว่าแม้จะมีท่าทางเฉยเมยแต่รุกะเป็นห่วงมิจิริกว่าใคร เขาจึงไปหามิจิริที่บ้านจนพบเธอเจ็บหนักเพราะถูกทำร้ายแล้วก็กักบริเวณเขาจึงช่วยพาเธอหนีไปซ่อนที่ร้านเหล้าจนเธอหายดีแล้วจึงพาเธอไปที่บ้าน แต่รุกะก็ไม่พุดกับมิจิริทาเครุจึงต้องช่วยประสานความสัมพันธ์ให้รุกะกับมิจิริกลับมาคืนดีกันในเวลาต่อมา

รุกะไม่ต้องการเสียมิจิริไปหากมิจิริรู้ความลับของเธอ เธอจึงให้ผู้ใส่โค้ชของเธอมาทที่บ้านแสดงว่าเป็นเพื่อนชายที่คบหากันอยู่ ด้วยความอึดอัดใจจากนั้นเธอก็วางแผนย้ายที่อยู่ทำให้ทาเครุเสียใจมาก รุกะเขียนจดหมายสารภาพความรู้สึกผิดปกติทางจิตของเธอให้ทาเครุรู้เพียงคนเดียวโดยหลังจากเธอย้ายออกไปแล้วเธอจะเดินทางไปเมืองนอกเพื่อผ่าตัดเปลี่ยนเพศ ทาเครุเมื่อรู้ความจริงเขาริบไปห้ามรุกะไว้ไม่ให้จากไปทั้งยังสารภาพว่าต่อให้เธอเป็นอย่างไรเขาก็ยังรักเธอ มิจิริจึงได้รู้ความรู้สึกของทาเครุกับรุกะ

มิจิริได้ตัดสินใจเลิกกับโซสุเกะอย่างจริงจังแม้เขาจะแสร้งป่วย ตามคือเธอสารพัดเธอก็ไม่ยอมใจอ่อน เธอได้บอกเขาว่าเธอพบคนที่เธอรักแล้ว โซสุเกะเข้าใจว่าเป็นทาเครุจึงดักทำร้ายทาเครุจนบาดเจ็บสาหัส ส่วนรุกะเมื่อพบว่าเพื่อนถูกทำร้ายขนาดนั้นเธอก็บุกไปต่อว่าโซสุเกะถึงบ้านพร้อมประกาศจะปกป้องมิจิริด้วยตัวเธอเองโดยเธอย้ายกลับมาอยู่ที่แซร์เฮาส์อีกครั้ง แต่โซสุเกะกำลังเหนือกว่าเธอเขายังทำร้ายเธอด้วยการลวนลามแต่รุกะหนีรอดออกมาได้ด้วยความเจ็บปวด เธอปกปิดไว้ไม่บอกให้เพื่อนรู้ในสิ่งที่โซสุเกะกระทำต่อเธอ

นับจากนั้นมิจิรุก็เสียบหายไป เธอได้ย้ายกลับไปอยู่ที่ต่างจังหวัดเพียงลำพัง โดยเพื่อนๆ ไม่รู้ข่าวคราว แม้รุกะจะเป็นห่วงแต่เธอก็เกรงว่ามิจิรุยังยอมรับความผิดปกติกของเธอไม่ได้จึงไม่ได้ติดตามหาจนทาเครุช่วยพาไปบ้านเก่าของมิจิรุจึงได้พบว่าเธอกำลังตั้งครรภ์ลูกของโซสุกะและให้กำเนิดลูกสาว โดยรุกะและทาเครุชวนมิจิรุกลับมาอยู่ที่บ้านด้วยกันเพื่อพวกเขาจะได้ช่วยกันดูแลกันและกัน

เอริตัดสินใจแต่งงานกับโอจุนแล้วย้ายไปอยู่ข้างนอกแต่สุดท้ายแล้วพวกเขาก็กลับคืนมาอยู่ร่วมบ้านแห่งมิตรภาพหลังเก่าร่วมกันอีกเหมือนเดิม ครอบครัวของพวกเขาคือครอบครัวของเพื่อนสนิทและคนรัก ทุกคนที่แซร์เฮาส์นั้นเป็นทั้งครอบครัวและเป็นเหมือนเพื่อนคนสุดท้ายของมิจิรุ

บทที่ 4

เพศภาวะ เพศวิถี

ในละครเรื่องนี้เป็นการเล่าเรื่องถึงความสัมพันธ์ของคนกลุ่มหนึ่งในสังคมในยุคปัจจุบันในเมืองโตเกียวในประเทศญี่ปุ่น ตัวละครแต่ละตัวนั้นทั้งหมดนั้นเป็นวัยทำงาน แตกต่างกันหลากหลายอาชีพ เนื้อหาละครนั้นแสดงให้เห็นถึงมุมมองการมองผู้หญิง ผู้ชายและเพศที่สาม ตั้งแต่การผลิตซ้ำเรื่องมุมมองทางอาชีพว่า เพศชายที่มีอาชีพรับข้าราชการนั้นทำให้ดูเป็นคนที่มีความน่าเชื่อถือ คุณมีความมั่นคงในชีวิต ส่วนผู้หญิงเป็นเพศที่เหมาะสมกับอาชีพบริการเพศที่สามนั้นเป็นสิ่งใหม่ที่มีการเสนอภาพออกมาในทางบวก โดยแต่ละตัวละครนั้นมีความเป็นตัวของตัวเองที่แสดงออกถึงมุมมองการมองเพศภาวะ เพศวิถีในสังคมที่แตกต่างกันออกไป ที่สามารถดูได้จากอาชีพ พฤติกรรม อุปนิสัย บุคลิกภาพภายนอก การแต่งกาย ทรงผม และเรื่องความรักความใคร่

4.1 ลักษณะเพศภาวะ เพศวิถี

โดยพบเพศภาวะ และเพศวิถีที่ปรากฏในละครเรื่องนี้ คือ

4.1.1 ความเป็นหญิง

ลักษณะความเป็นหญิง สำหรับในละครเรื่องนี้ สามารถแบ่งความเป็นหญิงออกเป็น 2 แบบ คือผู้หญิงแบบผสมเก่าและใหม่ และผู้หญิงแบบสมัยใหม่ โดยแบ่งได้ดังนี้

(1) ผู้หญิงแบบผสมเก่าและใหม่

เพศภาวะ

<p>บุคลิกภาพ อารมณ์ การแสดงออก</p> <p>การแต่งกายและทรงผม</p>	<p>เรียบร้อย อ่อนหวาน มีความเป็นแม่ศรีเรือน มองโลกในแง่ดี เป็นคนเก็บอารมณ์ เก็บความรู้สึกของตัวเองได้</p> <p>แต่งกายเรียบร้อย กระโปรงยาว สีที่ใส่ไม่ฉูดฉาด ไว้ผมยาว มีการจัดมัดหรือปล่อยที่ดูเรียบร้อย</p>
--	--

การศึกษา	ไม่ได้จบปริญญาตรี
บทบาททางเพศ	ทำงานทั้งในบ้านและนอกบ้าน เป็นอาชีพบริการ ตำแหน่งไม่สูงเป็นลูกน้อง

เพศวิถี

ผู้หญิงแบบผสมเก่าและใหม่นั้นจะมีความสัมพันธ์กับผู้ชาย ชอบและรักใคร่กับผู้ชายชอบ โดยจะมีการเริ่มความสัมพันธ์โดยให้ผู้ชายเป็นคนเข้ามาจีบก่อน จะไม่กล้าเข้าหาผู้ชายเอง อีกทั้งมีรูปแบบการแสดงความรักคือผู้หญิงจะไม่ใช่ผู้เริ่มในการ หอมแก้ม จูบหรือมีเพศสัมพันธ์จะให้ผู้ชายเป็นผู้เริ่มก่อน อีกทั้งจะไม่ยอมให้ผู้ชายกระทำต่อตัวเองง่ายๆ

ความสัมพันธ์เชิงอำนาจชายหญิง

ผู้หญิงอยู่ภายใต้อำนาจผู้ชายที่เป็นสามีหรือแฟน โดยเธอจะต้องทำตามทุกคำสั่งของแฟนของเธอสิ่ง ตั้งแต่เรื่องเธอห้ามทำผมให้ลูกค้าผู้ชาย อีกทั้งบังคับให้เธอลาออกจากการ และหากเธอทำอะไรไม่ถูกใจเขา เธอก็จะถูกทำร้ายร่างกาย

สำหรับตัวละครที่มีลักษณะความเป็นผู้หญิงแบบผสมเก่าและใหม่ คือ ไอศะ มิจิริ

โดยจากละครจะเห็นได้ว่าไอศะ มิจิริเธอนั้น มีลักษณะตามแบบผู้หญิงแบบผสมเก่าและใหม่ โดยเธอนั้นมีบุคลิกภาพที่มีความเรียบร้อย พุดจาอ่อนหวานกับทุกคน เธอมีความเป็นแม่ศรีเรือน โดยในละครนั้นมีหลายฉากที่เธอทำงานบ้านคือซักเสื้อผ้า ตากผ้า ทำอาหาร ทำความสะอาดบ้าน อีกทั้งเธอยังมองโลกในแง่ดี เห็นได้จากหลายๆฉากที่โซสุเกะทำอะไรเกินเหตุผิดไปกับเธอแต่เธอมักมองในแง่ดี หากสิ่งมาทำความเข้าใจเขาเสมอ เธอยังเป็นคนที่เกี่ยวข้องกับความรักของตัวเองได้ดี โดยสิ่งนี้เห็นได้จากฉากที่ทำงานของเธอ ที่เธอถูกรุ่นพี่ที่ทำงานกลั่นแกล้ง ทำร้ายร่างกายเธอก็ไม่ได้ตอบ หรือแสดงความไม่พอใจออกมาให้เห็น

การแต่งกายของเธอนั้นก็มีความเรียบร้อย เธอมักจะใส่กระโปรงยาวคลุมเข่า เธอส่วนใหญ่จะใส่เสื้อสองชั้นคือเสื้อเชิ้ตหรือเสื้อยืดข้างในแล้วใส่เสื้อคลุมทับเสมอ ทำให้ดูไม่โป้ สีสันที่ใส่

มักจะเป็นสีขาว หรือสีโทนอ่อนๆ เธอไว้ผมยาว บางครั้งเธอจะมีผมรวบผมเรียบร้อย หรือถักปัดผม ก็ไม่ปล่อยให้ดูยุ่งเหยิง จะมีการจัดการทำผมให้ดูเรียบร้อยเสมอ

เธอไม่ได้จบปริญญาตรี เธอนั้นจบเพียงมัธยมปลายเท่านั้น ทำให้เธอทำงานที่ไม่ได้ตำแหน่งใหญ่หรือมีเกียรติทางสังคมเท่าใดนัก เธอเป็นผู้ช่วยช่างทำผม ซึ่งเป็นอาชีพที่ต้องบริการ เอาใจใส่ผู้อื่น และต้องเป็นลูกน้องคนอื่น และในตอนท้ายเรื่องของเธอหนีไปต่างจังหวัดเธอได้เข้าทำงานเป็นคนจัดอาหารอยู่ในห้องอาหารของโรงแรม เป็นลูกจ้างที่เป็นงานเกี่ยวกับการบริการเช่นกัน

เธอชอบและรักกับเพศตรงข้ามคือผู้ชาย และการที่เธอเป็นแฟนกับโซสุเกะก็เพราะเขาเป็นคนเข้าหาเธอ และจีบเธอก่อน การจูบ การกอดหรือการมีเพศสัมพันธ์นั้นจะเห็นได้ว่ามีจิรุนั้นไม่ได้ยอมง่ายๆและไม่ได้เป็นผู้เริ่มก่อนแต่จะเป็นแฟนของเธอ โซสุเกะนั้นจะเป็นผู้เริ่มกระทำ จากที่กล่าวมาข้างต้นทั้งหมด จะเห็นได้ว่าตัวละคร ไอตะ มีจิรุ เธอมีเพศภาวะ เพศวิถีตามลักษณะของผู้หญิงแบบสมัยเก่า

ด้านความสัมพันธ์เชิงอำนาจนั้น เธออยู่ภายใต้อำนาจของโซสุเกะแฟนของเธอ เห็นได้จากการที่เธอต้องทำตามทุกอย่างที่โซสุเกะขอเธอ ตั้งแต่การขอลิขิตงานตรงเวลา การไม่ทำผมให้ลูกค้ายูชาย อีกทั้งยังต้องบริการเขาคือการทำอาหาร ซักเสื้อผ้า ทำความสะอาดห้องให้เขา เป็นต้น

(2) ผู้หญิงแบบสมัยใหม่

เพศภาวะ

บุคลิกภาพ อารมณ์ การแสดงออก เป็นคนร่าเริง กล้าพูด กล้าแสดงออกทางอารมณ์

เปิดเผยความรู้สึก

การแต่งกายและทรงผม

แต่งกายตามแฟชั่น ใส่กระโปรงสั้นดูโป๊ สีที่ใส่สีสดใส
ฉลาด ไว้ผมยาวทำสีผม คัดผมเป็นลอน

การศึกษา

มีวุฒิการศึกษาจบปริญญาตรี

บทบาททางเพศ

ทำงานนอกบ้านและทำงานในบ้าน ทำงานอาชีพบริการ
แต่เป็นงานที่ต้องมีวุฒิการศึกษา

เพศวิถี

ผู้หญิงแบบสมัยใหม่นั้นจะมีความสัมพันธ์กับผู้ชาย ชอบและรักใคร่กับผู้ชาย โดยผู้หญิงแบบสมัยใหม่จะเป็นผู้เริ่มต้นความสัมพันธ์ จะกล้าที่จะเข้าหาผู้ชาย และเป็นคนจีบผู้ชายก่อน และมีรูปแบบการแสดงความรักคือจะเป็นผู้เริ่ม และกล้าที่จะกอด หอมแก้ม จูบกับผู้ชาย อีกทั้งผู้หญิงแบบสมัยใหม่นั้นจะกล้าที่จะมีเพศสัมพันธ์กับผู้ชายก่อนคบหาหรือก่อนแต่งงาน

ความสัมพันธ์เชิงอำนาจชายหญิง

ผู้หญิงมีอำนาจเหนือผู้ชายที่เป็นแฟนหรือสามี เรื่องการที่เธอเป็นมีสิทธิ์เด็ดขาด ในการตัดสินใจทุกเรื่องตั้งแต่ วันนี้จะกินอะไร ไปไหน เขามีสิทธิ์ทำอะไรได้บ้าง อีกทั้งเธอยังเป็นผู้เริ่มจูบกอดผู้ชายก่อน

สำหรับตัวละครที่มีลักษณะความเป็นผู้หญิงแบบสมัยใหม่ คือ ทาคิกาวา เอริ

โดยจากละครจะเห็นได้ว่า เอรินั้นมีลักษณะตามแบบผู้หญิงสมัยใหม่ เธอเป็นคนที่มีบุคลิกนิสัยร่าเริง พุดเก่ง กล้าพูด กล้าแสดงออกทางอารมณ์ เปิดเผยความรู้สึกจะเห็นได้จากหลายๆฉากในเรื่องที่เธอมักจะเป็นคนชวนทุกๆคนในแซร์เฮาส์ปาร์ตี้เธอมักจะเป็นคนที่พูด และเป็นผู้คิดกิจกรรมให้ทุกคนทำอยู่เสมอ

การแต่งกายของเธอนั้นนอกจากชุดทำงานของเธอ เวลาอยู่บ้านหรือออกไปเที่ยวเธอมักจะใส่เสื้อผ้ามตามแฟชั่น มีไปบ้าง มีทั้งกระโปรงสั้นและใส่กางเกงยีน เธอทำสีผม มักปล่อยผมและตัดผมให้เป็นลอนทำให้เธอดูเป็นคนที่ดูเปรี้ยวทันสมัย

เธอมีการวุฒิการศึกษาจบปริญญาตรี เธอทำให้เธอทำงานที่ดีมีเกียรติในสังคมในระดับหนึ่งคือแอร์โฮสเตส แต่ก็ยังเป็นอาชีพที่เป็นงานบริการ ที่ต้องเอาใจใส่ผู้อื่น อีกทั้งเธอยังมีบทบาททางเพศโดยทำงานทั้งในบ้านและนอกบ้านได้ เธอมีความสามารถในการทำอาหาร ในละครนั้นเธอมักจะทำอาหารมื้อเช้าและอาหารมื้อเย็นให้เพื่อนๆในแซร์เฮาส์รับประทานหลายๆครั้ง แม้ว่าเธอจะต้องทำงานนอกบ้านด้วยก็ตาม

เธอชอบและรักกับเพศตรงข้ามคือผู้ชาย เธอกล้าที่จะเข้าหาผู้ชายก่อน คือโอจุนิน เธอกล้าที่จะเข้าไปหาเขาก่อน อีกทั้งเรื่องการมีเพศสัมพันธ์กับผู้ชายนั้น เธอก็มีกับผู้ชายก่อนที่จะคบหาเป็น

แฟนกัน คือกับ โอรุริน โดยตั้งแต่ต้นเรื่องงั้นเธอกับ โอรุริน เป็นเพียงเพื่อนร่วมงานเท่านั้น แต่เธอก็พาเข้าเขาไปนอน และมีความสัมพันธ์กับเธอในห้องของเธอ และเธอมีนิสัยที่หากเมาก็จะจูบผู้ชายเสมอ เห็นได้จากฉากที่เธอเมาแล้วไปจูบทาเครุ โดยที่กล่าวมาจะเห็นได้ว่าเธอ นั้นมีลักษณะเพศภาวะ และเพศวิถีที่แสดงออกถึงลักษณะของผู้หญิงแบบสมัยใหม่

ด้านความสัมพันธ์เชิงอำนาจของเธอนั้น เธอก็มีผู้อ่านาจเหนือผู้ชายที่คบหากันคือ โอรุระหรือ โอรุริน เห็นได้จากหลายๆฉากที่เธออยู่ดับเขา เธอก็มีสิทธิ์มีเสียงมากกว่าเขาในการตัดสินใจหรือทำอะไร

4.1.2 ความเป็นชาย

ความเป็นชาย สำหรับในละครเรื่องนี้ สามารถแบ่งความเป็นชายออกเป็น 2 แบบ คือผู้ชายแบบสมัยเก่า และผู้ชายแบบสมัยใหม่ โดยแบ่งได้ดังนี้

(1) ผู้ชายแบบสมัยเก่า

เพศภาวะ

บุคลิกภาพ อารมณ์ การแสดงออก มีความน่าเกรงขาม เด็ดเดี่ยว มั่นใจในตัวเอง มีความกล้าในการตัดสินใจ เก็บความรู้สึกของตัวเองได้เป็นอย่างดี จะไม่แสดงความรู้สึกเศร้าเสียใจให้เห็นอย่างชัดเจน

การแต่งกายและทรงผม

แต่งกายเรียบร้อยด้วยชุดสูทสีเรียบ หรือหากอยู่บ้านใส่เสื้อเชิ้ตหรือคอปกที่เป็นสีพื้นเรียบไม่ลวดลาย และมีการจัดทรงผมหวีแซกผมดูเรียบร้อย ไม่ทำสีผม

การศึกษา

มีวุฒิการศึกษาจบปริญญาจากมหาวิทยาลัย

บทบาททางเพศ

เป็นหัวหน้าครอบครัว ทำงานนอกบ้าน โดยทำอาชีพที่สังคมยอมรับมองว่ามีเกียรติคือรับข้าราชการ

เพศวิถี

ผู้ชายแบบสมัยเก่านั้นจะมีความสัมพันธ์กับผู้หญิง มีความชอบและรักใคร่กับผู้หญิง สำหรับการเริ่มต้นความสัมพันธ์ ผู้ชายจะเป็นคนเข้าหาผู้หญิงก่อน และเป็นคนจีบผู้หญิงก่อน และรูปแบบการแสดงความรักนั้นผู้ชายแบบสมัยเก่านั้นจะเป็นคนเริ่ม และกล้าที่จะ กอด จูบ หรือมีเพศสัมพันธ์กับผู้หญิง

ความสัมพันธ์เชิงอำนาจชายหญิง

ผู้ชายมีอำนาจเหนือผู้หญิง ตั้งแต่ที่เป็นหัวหน้าครอบครัว มีสิทธิ์มีเสียงเหนือผู้หญิงที่เป็นแฟน อีกทั้ง ผู้หญิงจะต้องบริการตั้งแต่การทำอาหารให้ ซักเสื้อผ้า ทำความสะอาดห้องให้

สำหรับตัวละครที่มีลักษณะความเป็นผู้ชายแบบสมัยเก่า คือ โออิกว่า โซสุเกะ

โดยจากละครจะเห็นได้ว่าโออิกว่า โซสุเกะนั้น มีลักษณะตามแบบผู้ชายแบบสมัยเก่า คือ เขาที่มีความเด็ดเดี่ยว มั่นใจในตัวเองในการทำอะไรมาก่อน เห็นได้ตั้งแต่ต้นเรื่องที่เขากล้าที่ชวนมิจิรุมาอยู่กับเขา เขายังเก็บความรู้สึกของตัวเองไว้ดี เห็นได้จากตอนที่เขาไปเยี่ยมภรรยาที่โรงพยาบาล เขาพูดจาขี้มึนขี้มั่วกับภรรยาอย่างเป็นมิตร ทั่วๆที่จริงแล้วเขาโมโห และโกรธมิจิรุอยู่มากๆ อีกทั้งเวลาเขาเสียใจเขามักจะไม่ร้องไห้ฟูมฟายออกมาต่อหน้ามิจิรุ เขามักเก็บอารมณ์

เขามักแต่งกายด้วยสูทสีเรียบไปทำงาน และเวลาออกนอกบ้าน หรือหากไม่ได้สูทก็จะใส่เสื้อเชิ้ตหรือเสื้อคอปกสีเรียบไม่มีลายดูเรียบร้อย ทรงผมของเขาก็มีความเรียบร้อย มีการหวีแทรกเป็นระเบียบและไม่ทำสีผม

การศึกษาของเขานั้นก็จบการศึกษาจากมหาวิทยาลัย ทำให้เขามีงานที่มีความมั่นคงและมีเกียรติในสังคมคือมีอาชีพรับข้าราชการเป็นเจ้าหน้าที่ประจำที่เขาด

เขาชอบและรักกับเพศตรงข้ามคือผู้หญิง โซสุเกะนั้นเขาเป็นผู้เริ่มและเข้าหามิจิรุก่อน เข้าเป็นผู้จีบมิจิรุก่อน อีกทั้งยังเป็นผู้เริ่มกอด จูบ และมีเพศสัมพันธ์กับมิจิรุแฟนของเขา โดยที่กล่าวมาจะเห็นได้ว่าเขานั้นมีลักษณะเพศภาวะ และเพศวิถีที่แสดงออกถึงลักษณะของผู้ชายแบบสมัยเก่า

ด้านความสัมพันธ์เชิงอำนาจนั้นเขามีความเป็นผู้นำในครอบครัว มีอำนาจและบทบาททางสังคมมากกว่าผู้หญิงที่เป็นแฟนของเขาคือมิจิรุ จะเห็นได้ว่าเขามีสิทธิ์ มีอำนาจเหนือมิจิรุ สามารถ

สั่งให้เธอทำอะไรได้ตามใจเขาอีกทั้งเพราะเขามีตำแหน่งที่เป็นข้าราชการ ทำให้เขามีบทบาททางสังคมมากกว่าจะเห็นได้จากการใช้ตำแหน่งของตัวเองนั้นเอื้อประโยชน์ต่อเรื่องส่วนตัวเองคือฉกที่เขาต้องการเข้าไปรีอค้นของที่ห้องพักที่มีจิรุเคยอยู่กับแม่ เขาก็ใช้ชื่อตำแหน่งของเขาแจ้งกับเจ้าของผู้ให้เช่าห้องเปิดประตูให้กับเขาเข้าไป

(2) ผู้ชายแบบสมัยใหม่

เพศภาวะ

บุคลิกภาพ อารมณ์ การแสดงออก	เป็นคนที่ทำงานในบ้านและนอกบ้านได้ ร่าเริง ช่างพูด แต่ไม่ความมั่นใจในตัวเอง อีกทั้งไม่มีความกล้าในการตัดสินใจ ไม่มีความเด็ดเดี่ยว และกล้าที่จะแสดงความรู้สึกเสียใจ ร้องไห้
การแต่งกายและทรงผม	กล้าที่จะใส่เสื้อผ้าสีสดใสร ทรงผมตามแฟชั่น มีหน้าม้า
การศึกษา	มีวุฒิการศึกษาจบปริญญาจากมหาวิทยาลัย
บทบาททางเพศ	ทำงานนอกบ้านและในบ้าน เป็นมนุษย์เงินเดือนปกติ

เพศวิถี

ผู้ชายแบบสมัยใหม่นั้นจะมีความสัมพันธ์กับผู้หญิง มีความชอบและรักใคร่กับผู้หญิง แต่สำหรับการเริ่มต้นความสัมพันธ์นั้นผู้ชายแบบสมัยใหม่จะไม่กล้าเข้าหาหรือจีบผู้หญิงก่อน จะรอให้ผู้หญิงเข้าหาหรือจีบตัวเองก่อน และรูปแบบการแสดงความรักนั้นผู้ชายแบบสมัยใหม่จะไม่กล้าที่จะเริ่มในการกอด จูบหรือมีเพศสัมพันธ์ จะให้ผู้หญิงเป็นคนเริ่ม

ความสัมพันธ์เชิงอำนาจชายหญิง

ผู้ชายมีอำนาจน้อยกว่าผู้หญิงที่เป็นแฟนหรือภรรยา โดยจากที่ภรรยาของเขาออกใจเขากล้า นำผู้ชายอื่นเข้ามาในบ้านของเขา และเขายังไม่กล้าที่จะกลับบ้านของตัวเอง อีกทั้งยังใช้บัตรเครดิตของเขาไปปรนริบัติชายอื่น

สำหรับตัวละครที่มีลักษณะความเป็นผู้ชายแบบสมัยใหม่ คือ โทโมฮิโกะ โองุระ

โดยจากละครจะเห็นได้ว่าโทโมฮิโกะ โองุระ นั้น มีลักษณะตามแบบผู้ชายแบบสมัยใหม่ คือเขาเป็นคนที่ร่าเริง ช่างพูดแต่เป็นผู้ชายที่ไม่มีความมั่นใจในตัวเอง ไม่กล้าที่จะตัดสินใจอะไรเห็นได้จากฉากตั้งแต่เริ่มต้นเรื่องที่เขาไม่กล้ากลับไปบ้านของตัวเองเพราะภรรยาเอาผู้ชายมาอยู่ที่บ้านของเขา เขากล้าที่จะแสดงออกความรู้สึกหากเสียใจหรือร้องไห้

เขานอกจากใส่ชุดทำงานแล้ว เขามักจะแต่งกายตามสบายของตามสไตล์ของตัวเอง ใส่กางเกงขาสั้น เสื้อผ้าที่มีสีสันฉูดฉาด โดยเห็นได้จากฉากที่เขาไปเที่ยวสวนสนุกกับเพื่อนๆ เขาใส่กางเกงขาสั้น เสื้อยืดที่มีลวดลายสีสันสดใส

เขามีวุฒิการศึกษาจบปริญญาและเขานั้นทำงานทั้งในบ้านและนอกบ้านได้โดย งานที่ทำนอกบ้านนั้นคือทำงานเป็นเจ้าหน้าที่ในสำนักงานของสายการบินเป็นมนุษย์เงินเดือนปกติ งานในบ้านนั้นที่ปรากฏในละครคือการทำเช็กลิสต์เสื้อผ้าของตัวเอง ทำอาหารเป็นต้น

เขาชอบและรักกับเพศตรงข้ามคือผู้หญิง และ โองุระหรือ โองุรินั้นเนื่องจากเขาเป็นคนที่ไม่มีความมั่นใจในตัวเอง ไม่ค่อยมีความกล้า ทำให้เขาเป็นคนที่ไม่กล้าเขาหาผู้หญิงหรือจีบผู้หญิงก่อน จะเห็นได้ว่าในเรื่องนั้น เอรินจะเป็นคนเข้าหาเขาก่อนเสมอ โดยที่กล่าวมาจะเห็นได้ว่าเธอมีลักษณะเพศภาวะ และเพศวิถีที่แสดงออกถึงลักษณะของผู้ชายแบบสมัยใหม่

เขามีอำนาจน้อยกว่าผู้หญิงคือภรรยาของเขา เห็นได้จากการที่ภรรยาของเขาออกใจเขา เอาผู้ชายอื่นเข้ามาอาศัยในบ้านของเขา อีกทั้งเรื่องเงินนั้น เขายังต้องเอาบัตรเครดิตของตัวเองให้ภรรยาใช้อย่างฟุ่มเฟือยเพราะว่าเขาไม่กล้าไม่มีสิทธิ์ ไม่มีอำนาจต่อรองกับภรรยาของเขา

4.1.2 ความเป็นเพศที่สาม

สำหรับละครเรื่องนี้ สามารถวิเคราะห์ความเป็นเพศที่สามที่ปรากฏในละครได้ 2 แบบ คือ transgender และ bisexual

(1) Transgender

Transgender หมายถึง บุคคลที่มีความรู้สึก ความชอบ และการแสดงออกทางเพศตรงข้ามกับเพศทางชีววิทยาหรือเพศที่มีโดยกำเนิด

เพศภาวะ

บุคลิกภาพ อารมณ์ การแสดงออก มีความกล้าหาญ แต่ควบคุมอารมณ์อารมณ์ตัวเองได้ไม่ดีนัก ไม่มีความมั่นใจในตัวเอง ไม่แสดงความรู้สึกเสียใจร้องไห้ให้เห็นชัดเจน

การแต่งกายและทรงผม แต่งกายและไว้ทรงผมตรงข้ามกับลักษณะปกติของเพศ โดยกำเนิดคือ แต่งกายด้วยเชิ้ต แจ็คเก็ต กางเกงยีน และใส่รองเท้าบูทหนัง หรือรองเท้าผ้าใบ ไว้ผมสั้น ซอยดูคล้ายผู้ชาย

การศึกษา เรียนจบสายอาชีพ

บทบาททางเพศ ทำงานนอกบ้าน โดยทำงานตรงข้ามกับความเหมาะสมของเพศ โดยกำเนิดของตัวเอง

เพศวิถี

Transgender ที่เพศโดยกำเนิดเป็นผู้หญิงนั้นจะมีความสัมพันธ์กับผู้หญิงด้วยกัน โดยจะมีความชอบ สนใจรักใคร่กับผู้หญิงด้วยกัน อีกทั้งยังมีความต้องการจะมีร่างกายตรงข้ามกับเพศเดิมของตัวเอง และ transgender นั้นจะไม่กล้าเข้าหา และเริ่มจีบผู้หญิงก่อน อีกทั้งยังไม่กล้าที่จะเป็นคนเริ่มกอด หรือจูบก่อน

ความสัมพันธ์เชิงอำนาจชายหญิงกับเพศที่สาม

ผู้หญิงที่เป็นtransgenderมีอำนาจน้อยกว่าผู้ชายและเทียบเท่าผู้หญิง ตั้งแต่เรื่องที่เราโดนคุก ทางคำพูด และถูกข่มเหงทางร่างกายจาก โขสุเกะที่พยายามจะข่มขืนเธอ

สำหรับตัวละครที่เป็น Transgender คือ กิชิโม โตะ รุกะ

โดยจากละครจะเห็นได้ว่า กิชิโม โตะ รุกะ เธอมีลักษณะเป็นtransgender เธอมีเพศโดยกำเนิดเป็นผู้หญิง เธอมีความกล้าหาญมากกว่าผู้หญิงด้วยกัน เห็นได้จากการที่เราต้องการจะปกป้อง มิจิริจาก โขสุเกะ เธอกำลังจะเผชิญหน้ากับ โขสุเกะเพียงลำพัง เธอเป็นคนที่ควบคุมอารมณ์ของตัวเองได้ไม่ได้นัก โดยเฉพาะเวลาเธอโกรธ และโมโหเธอจะแสดงอาการคล้ายกับผู้ชาย จะเห็นได้จากตอนที่ผู้ฝึกกลอนลามเธอ เธอก็เตะเขาทันทีโดยไม่สนใจว่าเขาเป็นผู้ใหญ่กว่า อีกทั้งเวลาเธอเสียใจเธอไม่แสดงความรู้สึกออกมาให้เห็นแบบผู้หญิงที่กล้าที่จะร้องไห้ออกมา

เธอมักแต่งกายโดยรวมออกมาแบบผู้ชาย คือมักใส่เสื้อเชิ้ต เสื้อยืดที่มีทรงตรงในแบบของผู้ชาย ใส่กางเกงยีน แจ็กเก็ตที่ดูทะมัดทะแมง และตัดผมสั้น ซอยมีลักษณะแบบผู้ชาย

เธอมีการศึกษาคือจบสายอาชีพ คือเธอเรียนเกี่ยวกับซ่อมรถมอเตอร์ไซค์ โดยเธอมีบทบาททางเพศคือทำงานนอกร้าน เธอมีอาชีพหลักของเธอที่นั่นนั่นกมอเตอร์ครอส เป็นอาชีพที่ตรงกันข้ามกับความเหมาะสมของเพศโดยกำเนิดของเธอคือผู้หญิง โดยปกติอาชีพนี้นั้นส่วนใหญ่จะเป็นผู้ชายทำกัน อีกทั้งจะเห็นได้ว่าเธอจะไม่ถนัดหรือทำงานบ้านที่เหมาะสมกับผู้หญิงที่เป็นเพศโดยกำเนิดของเธอ

เธอมีความชอบและสนใจในเพศเดียวกัน คือเธอชอบผู้หญิง ในเรื่องนี้นะรุกะนั้นชอบมิจิริ ตั้งแต่สมัยมัธยมจนผ่านไปสี่ปีเธอก็ยังคงชอบมิจิริมากกว่าความเป็นเพื่อนอยู่ อีกทั้งเธอยังมีความต้องการที่จะแปลงเพศของตัวเองด้วย จะเห็นได้จากในเรื่องมีหลายๆตอนที่เธอนั้นไปปรึกษาแพทย์เกี่ยวกับการแปลงเพศหลายครั้ง จนในที่สุดเธอนั้นตัดสินใจที่จะแปลงเพศของตัวเอง และด้วยเพราะเธอเป็นเพศที่สามทำให้เธอนั้นไม่กล้าที่จะเป็นผู้จับมิจิริ และเธอเคยแอบจูบมิจิริตอนที่มิจิริหลับ

และเนื่องจากเธอเป็นผู้หญิงเพศที่สามนั้นทำให้เธอมีอำนาจน้อยกว่าผู้ชายแต่เทียบเท่าผู้หญิงปกติ ด้วยเพราะภายนอกไม่มีใครทราบว่าเธอเป็นเพศที่สาม ยกเว้นโซสุเกะ เธอจึงโดนกดขี่และถูกรังเกียจ

(2) Bisexual

Bisexual หมายถึง ผู้หญิงหรือผู้ชายที่มีความสนใจและพึงพอใจทางเพศทั้งเพศเดียวกันและต่างเพศ

ในละครนั้นจะพบในตัวละครที่เป็นผู้ชาย โดยสามารถวิเคราะห์แบ่งออกเป็นเพศภาวะและเพศวิถีจากที่ปรากฏในละครได้ดังนี้

เพศภาวะ

บุคลิกภาพ อารมณ์ การแสดงออก มีความเป็นผู้นำ กล้าพูด ควบคุมอารมณ์ของตัวเองได้ดี แต่ไม่ค่อยกล้าแสดงออกทางความรู้สึกนึก ไม่มั่นใจในตัวเอง

การแต่งกายและทรงผม แต่งกายดูแฟชั่น ใส่เสื้อเชิ้ตพับแขนสีสันสดใส กางเกงผ้าสีสันพับข้อเท้าขึ้นมา ทำให้ดูไม่เป็นทางการ ใส่รองเท้าผ้าใบ ทำผมดูแฟชั่น คัดผมและทำไฮไลต์สีผม

การศึกษา ไม่ปรากฏให้ทราบ

บทบาททางเพศ ทำงานนอกบ้านและในบ้าน โดยงานที่ทำนอกบ้านนั้นตรงข้ามกับความเหมาะสมของเพศโดยกำเนิดของตัวเอง

เพศวิถี

สำหรับbisexualที่เพศโดยกำเนิดเป็นผู้ชายนั้น จะมีความชอบและสนใจทั้งผู้หญิงและเพศที่สามที่เป็นtransgender ที่เป็นทอม และbisexual นั้นจะไม่กล้าที่จะเข้าหา หรือจีบผู้อื่นก่อน อีกทั้งรูปแบบการแสดงความรักนั้นจะไม่กล้าที่จะเริ่มกอด หรือจูบผู้อื่นก่อน

ความสัมพันธ์เชิงอำนาจชายหญิงกับเพศที่สาม

เพศที่สามมีอำนาจน้อยกว่าผู้ชายและเทียบเท่าผู้หญิง ตั้งแต่เรื่องบทบาททางเพศของเขานั่น ที่ทำงานในบ้านทำอาหาร ทำความสะอาดบ้านให้กับผู้ชายคนอื่นในบ้านเหมือนกับผู้หญิงในเซร์เฮาส์

สำหรับตัวละครที่มีความเป็น Bisexual คือ มิสุชิม่า ทาเครุ

โดยจากละครจะเห็นได้ว่า มิสุชิม่า ทาเครุ เขานั้นมีลักษณะของ Bisexual แม้ว่าเขานั้นหากมองภายนอกดูผิวเผินนั้นจะดูเป็นผู้ชายปกติ แต่เขานั้นบุคลิกภาพที่มีความแตกต่างจากผู้ชายปกติไปบ้าง โดยเขานั้นก็มีความเป็นผู้รั้น มีความกล้าพูด และควบคุมอารมณ์ได้ดี แต่เขานั้นมีจิตใจที่ค่อนข้างอ่อนไหวก็กว่าผู้ชายปกติ เขาไม่กล้าที่จะแสดงออกทางความรู้สึกของตัวเองเท่าไรนักด้วยความที่เขาไม่ใช่ผู้ชายปกติ

เขามักแต่งกายด้วยเสื้อผ้าที่ดูเพี้ยน ตั้งแต่เสื้อเชิ้ตที่ใส่มีกลิ่นใส่ส้นสไลและพับแขน กางเกงที่ใส่เป็นกางเกงขาสั้นสีส้นสไลอีกทั้งยังพับขาเสมอ ทำให้เขาดูไม่เหมือนกับที่ปกติผู้ชายปกติใส่กัน เขาไว้ผมค่อนข้างยาวเมื่อเทียบกับปกติของผู้ชาย อีกทั้งยังตัดผมและทำไฮไลท์สีผม

เขานั้นทำงานทั้งนอกบ้านและในบ้าน โดยงานนอกบ้านนั้นเขาทำงานเป็นช่างแต่งหน้ามืออาชีพ ซึ่งเป็นงานที่ดูตรงข้ามกับความเหมาะสมของเพศของเขา โดยปกติการแต่งหน้านั้นดูเหมาะสมกับผู้หญิงมากกว่า และงานในบ้านนั้นเขาสามารถทำได้ดีคือการทำอาหาร โดยในละครนั้นจะมีหลายๆฉากที่เขาทำอาหารหลายๆประเภทให้เพื่อนของเขารับประทานกัน และเขามักจะซักเสื้อผ้าและเก็บเสื้อผ้าที่ตากให้กับเพื่อนๆที่อาศัยที่เซร์เฮาส์

เขานั้นมีความรักและสนใจทั้งเพศเดียวกันและต่างเพศ คือเพศเดียวกันนั้นหมายถึงรุกะ โดยเขานั้นก็ทราบดีว่ารุกะนั้นไม่ใช่ผู้หญิง เชนั้นมีจิตใจที่ไม่เป็นผู้หญิงและยังอยากที่จะแปลงเพศเป็นผู้ชายจึงถือได้ว่าเขานั้นชอบเพศเดียวกัน อีกทั้งในหลายๆเรื่องเขาได้มีความสัมพันธ์สนิทสนมจนเกือบเกินคำว่าเพื่อนกับมิจิรุ จากที่กล่าวมาจะเห็นได้ว่าเขานั้นมีลักษณะเพศภาวะ และเพศวิถีที่แสดงออกถึงลักษณะของเพศที่สามแบบbisexual

4.2 การผลิตซ้ำเพศภาวะ และเพศวิถี

จากการศึกษาลักษณะเพศภาวะ เพศภาวะในข้างต้น สามารถสรุปได้ว่าละครนั้นมีการเสนอทั้งหมด 2 รูปแบบ คือ การผลิตซ้ำ และการสร้างชุดความคิดใหม่

4.2.1 การผลิตซ้ำ

(1) ผู้หญิงแบบผสมเกาและใหม่

เป็นการผลิตซ้ำเพื่อเสนอให้เห็นว่าผู้หญิงแบบผสมเกาและใหม่นั้น จะมีเพศภาวะ เพศวิถี แบบทั้งเกาและใหม่ ซึ่งแบบเกาคือบุคลิกภาพ การแต่งกาย การศึกษา และความสัมพันธ์เชิงอำนาจระหว่างชายหญิง และแบบใหม่คือการทำงานนอกบ้าน โดยละครนั้นตอกย้ำให้เห็นว่าผู้หญิงแบบผสมเกาและใหม่นั้นจะเป็นผู้หญิงที่เรียบร้อย และเป็นผู้หญิงที่ดีและควรเอาเป็นตัวอย่างซึ่งจะต้องมีทั้งแบบเกาและแบบใหม่ โดยละครมีวิธีการนำเสนอคือ แม้ว่าจะมีตัวละครหลักในเรื่องเป็นผู้หญิงทั้งหมดสองคน แต่ตัวละครผู้หญิงแบบผสมเกาและใหม่นั้นจะเป็นตัวละครหลักสำคัญที่สุดในเรื่อง เป็นตัวละครที่เป็นตัวดำเนินเรื่องราวทั้งหมด อีกทั้งในตอนจบนั้น ตัวละครตัวนี้จะเป็นมีผลลัพธ์ในชีวิตที่ดี

และสำหรับการศึกษาของผู้หญิง โดยตัวละครผู้หญิงแบบผสมเกาและใหม่นั้นไม่ได้จบปริญญาตรี เป็นการตอกย้ำเพื่อเสนอให้เห็นว่าผู้หญิงไม่ได้จำเป็นที่ต้องมีวุฒิการศึกษาจบปริญญาตรี ก็เป็นคนที่สามารถใช้ชีวิตในสังคมแล้วผู้คนยอมรับว่าเป็นคนดี ควรเป็นแบบอย่างได้

อีกทั้งบทบาทของผู้หญิงที่ดูว่าการทำงานนอกบ้านนั้นเป็นสิ่งใหม่ แต่ก็ยังมีความเกาองอยู่คือประเภทของงานที่ทำนั้นเป็นงานเกี่ยวกับการบริการ ต้องดูแลเอาใจใส่บริการผู้อื่น ซึ่งละครมีการผลิตซ้ำให้เห็นว่างานที่เหมาะสมกับผู้หญิงนั้นคือประเภทงานที่ทำนั้นยังคงเป็นลักษณะแบบเกาคืองานบริการ เอาใจใส่ผู้อื่น

และสุดท้ายนั้นคือการผลิตซ้ำเรื่องความสัมพันธ์เชิงอำนาจระหว่างชายหญิง คือการที่ผู้หญิงแบบผสมเกาและใหม่จะอยู่ภายใต้อำนาจผู้ชายที่เป็นแฟนหรือสามี โดยตัวละครที่เป็นผู้หญิงแบบผสมเกาและใหม่นั้นจะยอมทำตามทุกอย่างที่ผู้ชายที่เป็นแฟนนั้นสั่งและบังคับ โดยเธอจะไม่มีสิทธิ์ขัดขืนหรือกระทำไบบ้างแบบผู้ชาย เป็นการเสนอให้เห็นว่าผู้หญิงที่ดีจะต้องเชื่อฟัง เคารพในแฟนหรือสามีของตัวเอง

(2) ผู้ชายแบบสมัยเก่า

เป็นการผลิตซ้ำเพื่อตอกย้ำให้เห็นว่าผู้ชายแบบสมัยเก่านั้นเป็นผู้ชายที่มีความน่าเชื่อถือ ด้วยบุคลิกภาพ การแต่งกาย เป็นสิ่งที่ละครต้องการตอกย้ำโดยมีวิธีการนำเสนอคือตัวละครตัวนั้น จะได้รับการปฏิบัติจากผู้อื่นดีกว่าผู้ชายแบบอื่น และได้รับการยอมรับ เชื่อใจจากแม่ของแฟนตัวเอง เป็นการเสนอให้เห็นว่าผู้ชายจะต้องมีเพศภาวะ เพศวิถีแบบผู้ชายแบบสมัยเก่าจะทำให้เป็นผู้ชายที่มีความน่าเชื่อถือ

และยังผลิตซ้ำเรื่องบทบาททางสังคมของผู้ชายแบบสมัยเก่านั้นจะทำงานนอกบ้าน เป็นข้าราชการ จะเป็นส่วนสนับสนุนภาพลักษณ์ความน่าเชื่อถือของผู้ชายแบบสมัยเก่า โดยละครมีวิธีการนำเสนอคือการที่ตัวละครผู้ชายแบบสมัยเก่าที่เป็นข้าราชการนั้นจะอยู่ห้องอพาร์ทเมนต์ที่ค่อนข้างใหญ่ ห้องดูใหม่ และหรูหรากว่าห้องพักของตัวละครคนอื่นๆ

ซึ่งผู้ชายแบบสมัยเก่านั้นละครยังมีการผลิตซ้ำเพื่อตอกย้ำให้เห็นถึงความสัมพันธ์เชิงอำนาจระหว่างชายหญิงนั้น ผู้ชายที่มีความน่าเชื่อถือจะต้องมีอำนาจเหนือผู้หญิงที่เป็นแฟน โดยละครมีวิธีการนำเสนอคือการที่ผู้ชายแบบสมัยเก่านั้นจะเป็นตัวละครหลัก และเป็นแฟนกับตัวละครผู้หญิงหลักสำคัญที่สุดอีกตัวหนึ่ง ซึ่งเวลาผู้ชายแบบสมัยเก่า ซึ่งละครต้องการย้ำให้เห็นว่าผู้ชายเมื่อมีความน่าเชื่อถือก็จะมีอำนาจด้วยเช่นกัน

4.2.2 การสร้างชุดความคิดใหม่

การสร้างชุดความคิดใหม่ของละครนั้น เป็นการนำเสนอให้เห็นถึงการเปลี่ยนแปลงจากความคิดเดิม และแสดงให้เห็นถึงสิ่งที่ละครนั้นต้องการต่อต้านสิ่งที่เป็นแบบเก่า โดยละครมีการสร้างชุดความคิดใหม่ดังนี้

(1) ผู้หญิงแบบสมัยใหม่

ซึ่งละครนั้นมีการเสนอให้เห็นว่าผู้หญิงแบบสมัยใหม่นั้นเป็นผู้หญิงที่เปรี๊ยะ เป็นการสร้างชุดความคิดใหม่เรื่องเพศภาวะของผู้หญิงแบบสมัยใหม่ที่มีบุคลิกที่แตกต่างจากเดิม แสดงถึงการเปลี่ยนแปลงของผู้หญิงคือการที่กล้าพูดกล้าแสดงออก มีความมั่นใจในตัวเอง อีกทั้งการแต่งกายที่ดูเปรี๊ยะ แต่งกายแฟชั่นล่าสุดในนั้น เป็นการเปิดพื้นที่กับผู้หญิงแบบสมัยใหม่ โดยละครนั้นมีการวิธีการนำเสนอจากการที่ตัวละครที่เป็นผู้หญิงแบบสมัยใหม่นั้นจะเป็นตัวละครหลักอีกตัวละคร

หนึ่ง ซึ่งละครได้เสนอให้เห็นถึงผู้หญิงอีกแบบหนึ่งที่แม้ว่าดูภายนอกจะเป็นคนที่เปรี้ยว ดูแรงในบางเรื่องสำหรับสังคม แต่แท้จริงแล้วก็เป็นคนดีคนหนึ่ง ในสังคม เป็นเพื่อนที่ดีคนหนึ่ง ส่งผลให้ตัวละครตัวนี้นั้นในตอนจบนั้นก็จบได้อย่างสวยงามคือการได้แต่งงานกับคนที่ดีที่เป็นคนที่เธอรัก

อีกทั้งเรื่องเพศวิถีของผู้หญิงที่มีการเปลี่ยนแปลง คือการที่ผู้หญิงที่เป็นภรรยาอกใจสามีของตัวเอง ซึ่งเป็นการเปิดพื้นที่ให้กับผู้หญิงได้กระทำอกใจสามีของตัวเองบ้าง เป็นการต่อต้านความคิดเพศวิถีแบบเก่า ซึ่งแสดงให้เห็นถึงการเปลี่ยนแปลงจากอดีตที่จะมีแต่ผู้ชายเท่านั้นที่จะอกใจภรรยา เป็นการเปิดพื้นที่ให้เห็นถึงความสัมพันธ์เชิงอำนาจของผู้หญิงที่มากกว่าผู้ชายที่เป็นโดยละครนั้นมีวิธีการนำเสนอ คือการที่ผู้หญิงที่เป็นตัวละครที่อกใจสามีของตัวเองนั้นแม้จะไม่ได้เป็นตัวละครหลักเป็นเพียงภรรยาของตัวละครหลักในเรื่องเท่านั้น แต่ก็มีความสำคัญต่อความสัมพันธ์กับตัวละครหลักในเรื่อง

(2) ผู้ชายแบบสมัยใหม่

โดยละครเปิดพื้นที่ให้กับผู้ชายแบบสมัยใหม่โดยเสนอให้เห็นถึงลักษณะผู้ชายที่มีการเปลี่ยนแปลงก็คือผู้ชายแบบสมัยใหม่นั้นเป็นผู้ชายอ่อนแอ ด้วยเพศภาวะที่บุคลิกไม่มีความมั่นใจในตัวเอง เพศวิถีที่ไม่มีความกล้าในการเป็นผู้เริ่มแสดงความรัก อีกทั้งยังมีความสามารถในการทำอาหารและความสัมพันธ์เชิงอำนาจ ที่มีอำนาจน้อยกว่าผู้หญิง ซึ่งละครมีวิธีการนำเสนอคือตัวละครที่เป็นผู้ชายแบบสมัยใหม่นั้นจะตัวละครหลักตัวหนึ่งในเรื่อง ที่แม้ว่าเขาจะเป็นผู้ชายที่อ่อนแอแต่ในตอนท้ายเรื่องนั้นเขาก็มีผลลัพธ์ในชีวิตที่ดี เป็นการนำเสนอให้เห็นว่าผู้ชายแบบสมัยใหม่นั้นแม้ว่าจะเป็นผู้ชายที่อ่อนแอแต่ก็เป็นผู้ชายที่ควรเป็นแบบอย่าง เป็นคนดีคนหนึ่งและเป็นการเปิดพื้นที่ใหม่ของผู้ชาย ที่อดีตเรื่องในครานั้นเป็นพื้นที่ของผู้หญิงเท่านั้น

(3) ความเป็นเพศที่สาม

สำหรับละครเรื่องนี้ มีการเปลี่ยนแปลงความคิดเดิมๆเกี่ยวกับเพศที่สาม โดยมีการสร้างภาพลักษณ์ให้แก่เพศที่สามในทางบวก โดยสร้างให้เป็นคนดี ซึ่งแตกต่างจากเรื่องอื่นที่บทบาทในละครของเพศที่สามจะเป็นตัวละครที่มีลักษณะในทางลบหรือเป็นเพียงตัวละครชายขอบเท่านั้น โดยละครนั้นมีวิธีการนำเสนอคือการให้เพศที่สามนั้นที่เป็นตัวละครหลักในเรื่อง ซึ่งในเรื่อง

นั้นมีเพศที่สามถึงสองคนที่เป็นตัวละครหลัก และมีความสามารถเฉพาะด้านที่ได้รับการยอมรับจากสังคม เป็นคนที่ดีคนหนึ่งในสังคมอีกทั้งในตอนจบเพศที่สามนั้นก็ยังมีผลลัพธ์ในชีวิตที่ดี สังคมและผู้คนรอบข้างยอมรับในตัวตน

บทที่ 5

ความรุนแรง

ละครเรื่องนี้ นอกจากเรื่องเพศภาวะ เพศวิถีแล้ว ยังมีเรื่องความรุนแรงที่ปรากฏอยู่อีกด้วย โดยผู้ศึกษานี้จะใช้แนวความคิดเรื่องความรุนแรงมาวิเคราะห์ โดยมีประเด็นการศึกษา 2 ประเด็นคือ ลักษณะความรุนแรงและ การผลิตซ้ำ

5.1 ลักษณะความรุนแรง

สำหรับละครที่ศึกษานี้มีที่มา และมีกระบวนการเกิดความรุนแรงที่สามารถอธิบายโดยการนำจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในละคร โดยจะเรียงจากฉากลักษณะเหตุการณ์ความรุนแรงที่ปรากฏบ่อยที่สุดและสำคัญมากที่สุด ไปยังฉากความรุนแรงที่ปรากฏน้อยกว่ามาวิเคราะห์และอธิบายการใช้ความรุนแรง ได้ดังนี้

5.1.1 ฉากเหตุการณ์ความรุนแรงที่โซสุเกะ ทำร้ายร่างกายมิจิรุ

โดยลักษณะเหตุการณ์ความรุนแรงนี้เกิดขึ้นมากที่สุดในละคร ซึ่งจะเกิดขึ้นปรากฏทุกครั้งที่โซสุเกะอยู่หรือพบเจอกับมิจิรุ

เป็นฉากความรุนแรงที่เกิดขึ้นหลังจากที่เธอย้ายมาอยู่อาศัยกับเขา เขาทำร้ายร่างกายเธอด้วยการ ดบ ตี ทูบ ตะ ไซ้อาวุธคือกรรไกร และของแข็งที่ใกล้มือเขา ทำร้ายร่างกายเธอ จนเธอได้รับบาดเจ็บคือ ตาฟก้ำ แขนขาเป็นรอยช้ำ และอีกทั้งยังมีบั้งค้ำ หนองเหนียวจำกัดพื้นที่ของเธอไม่ให้เธอไปไหน ไม่ให้ติดต่อกับใคร

ที่มาและกระบวนการเกิดความรุนแรง

ประเภทความรุนแรงที่เกิดขึ้นในฉากนี้นั้นมีที่มาที่เกิดจากความรุนแรงเชิงวัฒนธรรม โดยมาจากความเชื่อเรื่องสังคมาชายเป็นใหญ่ก็นำไปสู่ความรุนแรงเชิงโครงสร้างนั่นคือ อำนาจทาง

สังคมโดยแฟนที่เป็นผู้ชายโซสูกะนั้นจะมีอำนาจมากกว่าผู้หญิงคือมิจิรุ โดยความรุนแรงนี้ทำหน้าที่มารองรับความชอบทำและทำให้เกิดความรุนแรงทางตรง คือ

1. การกักขัง กักบริเวณ ไม่ให้พบเจอและติดต่อกับผู้อื่น
2. การทำร้ายร่างกาย คือการตบ ตี เตะ และใช้อาวุธคือของแข็งที่สามารถใช้ทำร้ายได้ จนทำให้เกิดบาดแผลในร่างกายที่สามารถมองเห็นได้ ตั้งแต่รอยฟกช้ำตามร่างกาย แผลเลือดออกจากของมีคม และดวงตาบวมอักเสบจนต้องปิดตาและการข่มขืนที่เป็นการทำร้ายร่างกายทางเพศ
3. การทำร้ายจิตใจ คือการบังคับโดยไร้เหตุผล และหากไม่ทำตามก็จะขู่ทำร้ายตนเอง และจะทำร้ายร่างกายเธอ อีกทั้งเกิดจากการที่โดนข่มขืน

5.1.2 ฉากเหตุการณ์ที่โซสูกะประจานรุกะที่เธอเป็นเพศที่สาม

โดยลักษณะเหตุการณ์ความรุนแรงนี้ได้ปรากฏจำนวนครั้งบ่อยรองลงมาจากเหตุการณ์แรก เป็นการแบ่งพวกเพศที่สามออกจากสังคม

โซสูกะนั้นได้ทำหลายวิธีในการที่จะประจานรุกะให้รุกะเกิดความอับอาย ที่เธอเป็นเพศที่สาม โดยเขาเริ่มจากการเขียนจดหมายส่งให้พ่อแม่ของรุกะ ด้วยข้อความที่ดูถูกรุกะว่าเป็นพวกวิปริต เป็นพวกชอบเพศเดียวกัน และต่อมาก็ได้ทำใบปลิวเขียนข้อความไปแปะประจานว่ารุกะไว้ที่ที่ทำงานของรุกะจำนวนมาก และเขายังส่งเรื่องให้นิตยสารเขียนบทความเกี่ยวกับรุกะว่า รุกะนั้นเป็นพวกผิดเพศ ซึ่งวิธีการดังกล่าวนี้ทำให้รุกะเกิดความเครียดและกดดันตัวเองจากสังคมภายนอก จนเธอทนไม่ไหวต้องย้ายออกมาจากการแชร์เฮาส์ ออกจากผู้อื่นมาอยู่คนเดียวในห้องเช่าใหม่ที่ไกลคนรู้จัก

ที่มาและกระบวนการเกิดความรุนแรง

ประเภทความรุนแรงที่เกิดขึ้นในฉากนี้นั้นมีที่มาที่เกิดจากความรุนแรงเชิงวัฒนธรรม โดยมาจากความเชื่อเรื่องสังคมชายเป็นใหญ่ที่ให้ความสำคัญกับเพศชายมากกว่าเพศที่สาม นำไปสู่ความรุนแรงเชิงโครงสร้างทางสังคมที่เพศที่สามมองว่าปกติคือเพศชายและจากการที่เขาไม่ดำรงตำแหน่งทางสังคมคือการเป็นข้าราชการนั้นมองว่าตัวเองมีอำนาจทางสังคมมากกว่ารุกะที่เป็นเพศที่

สาม ซึ่งนำไปสู่การเกิดความรุนแรงทางตรง คือการทำร้ายจิตใจ คือการทำให้เกิดผลกระทบต่อสภาพจิตใจ โดยเกิดความกดดันและเครียด

5.1.3 การที่ผู้หญิงมีบทบาททำงานเกี่ยวกับการบริการ

โดยตัวละครหลักในเรื่องที่เป็นผู้หญิงทั้งสองคนนั้นจะบทบาทคือการทำงานนอกบ้าน เป็นงานที่เกี่ยวกับการบริการ ต้องเอาใจใส่ผู้อื่น คืออาชีพผู้ช่วยช่างทำผมและแอร์โฮสเตส

ที่มาและกระบวนการเกิดความรุนแรง

ประเภทความรุนแรงที่เกิดขึ้นนี้มีที่มาจากความรุนแรงเชิงวัฒนธรรม โดยมาจากความเชื่อเรื่องสังคมชายเป็นใหญ่ โดยผู้ชายเป็นผู้กำหนดว่าผู้หญิงนั้นควรทำงาน และมีความเหมาะสมกับงานเกี่ยวกับการบริการ นำไปสู่ความรุนแรงเชิงโครงสร้าง คือการผู้ชายมีอำนาจทางสังคมเหนือกว่าผู้หญิง ด้วยจากการที่ตำแหน่ง

5.1.4 ฉากที่ร้านเสริมสวย ตอนที่มิจิรุถูกรุ่นพี่ที่ทำงานกลั่นแกล้ง

ซึ่งลักษณะเหตุการณ์ความรุนแรงนี้ที่เกิดขึ้น จะมีจำนวนครั้งที่เกิดขึ้นรองลงมาจากเหตุการณ์ด้านบน ซึ่งเป็นเพราะเธอทำงานได้ไม่นานนักแล้วถูกโซสุเกะบังคับให้ลาออกจากงาน

โดยฉากที่เกิดขึ้นเพราะหมั่นไส้เธอที่เธอทำงานได้ไม่นานก็มีลูกค้าชื่นชมในฝีมือการทำงานของเธอ โดยเธอถูกกลั่นแกล้งโดยเริ่มจากการกลั่นแกล้งเล็กๆน้อยๆคือ การแกล้งเหยียบเท้าเธอ ไปยังการสกัดขาเธอตอนเธอกำลังทำผมให้ลูกค้า ทำให้เธอทำของหกใส่ลูกค้า และมีความรุนแรงขึ้นคือตอนที่เธอล้างมือนั้น รุ่นพี่ก็หมุนก๊อกน้ำเปลี่ยนจากน้ำเย็นเป็นน้ำร้อนมากไหลลงมือของเธอ จนมือของเธอแดงและพอง

ที่มาและกระบวนการเกิดความรุนแรง

ประเภทความรุนแรงที่เกิดขึ้นในฉากนี้นั้นมีที่มาจากความรุนแรงเชิงโครงสร้างทางสังคม จากชนชั้นหน้าที่ ที่รุ่นพี่นั้นทำงานตำแหน่งสูงกว่าคือเป็นช่างทำผม ส่วนมิจิรุนั้นเป็นเพียง

ผู้ช่วยช่างทำผมที่ทำงานได้ไม่กี่เดือน นำไปสู่ความรุนแรงทางตรงคือ การทำร้ายร่างกาย คือการเหยียบเท้า และการใช้น้ำร้อนลวกมือ จนทำให้เกิดรอยแดงจากการถูกเหยียบเท้า และอาการมือพองแดงจากการถูกน้ำร้อนลวก

5.1.5 การที่ภรรยาโง่ระนอกใจเขา

เป็นเหตุการณ์ความรุนแรงที่เกิดขึ้นในละครให้เห็นอยู่สามครั้งในเรื่อง แต่ไม่ได้มีประเด็นสำคัญเท่าฉากข้างต้นที่กล่าวมาแล้ว

การที่ภรรยาโง่ระนั้นนอกใจเขา มีชายอื่น เชนำผู้ชายอื่นเข้ามาอยู่อาศัยในบ้านของเขา อีกทั้งยังใช้บัตรเครดิตของเขาไปใช้จ่ายอย่างฟุ่มเฟือยและนำไปใช้เลี้ยงดูชายอื่นของเธอ ทำให้ผู้คนในสังคมนั้นมองว่าเธอทำนั้นเป็นสิ่งที่ผู้ถูกต้อง เป็นผู้หญิงที่ไม่ดี เป็นเรื่องผิดแปลกของสังคมที่ผู้หญิงที่แต่งงานแล้วเป็นภรรยาคนนอกใจสามีของตัวเอง

ที่มาและกระบวนการเกิดความรุนแรง

ประเภทความรุนแรงที่เกิดขึ้นนี้มีที่มาจากความรุนแรงเชิงวัฒนธรรมที่มาจากวิถีคิดแบบสังคมชายเป็นใหญ่ โดยทำให้สังคมมีวิถีคิดที่ว่าการที่ผู้หญิงที่เป็นภรรยาคนนอกใจสามีของตัวเองนั้นเป็นสิ่งที่ผิดมาก เป็นสิ่งที่ผิดแปลก ผู้หญิงคนนั้นจะเป็นผู้หญิงที่สังคมมองว่าเป็นคนที่ไม่ดี ซึ่งวิถีคิดความเชื่อแบบสังคมชายเป็นใหญ่ที่ให้น้ำหนักกับการกระทำนี้ของผู้หญิงเป็นสิ่งที่ผิดกว่าการที่ผู้ชายกระทำ

โดยสรุปได้ว่าละครเรื่องนี้มีความรุนแรงเชิงวัฒนธรรมคือ ความเชื่อสังคมชายเป็นใหญ่นั้นเป็นที่มาของความรุนแรงมากที่สุด ด้านความรุนแรงเชิงโครงสร้างนั้น จะมีตั้งแต่เรื่องอำนาจที่แตกต่างของผู้ชายที่เป็นสามีกับภรรยา ผู้ชายกับเพศที่สาม และชนชั้นหน้าที่การงานที่ต่างกัน และความรุนแรงทางตรงนั้นจะมีตั้งแต่การกักขังที่เกิดขึ้นน้อยสุดระหว่างผู้ชายและผู้หญิงที่เป็นแฟนกัน โดยเป็นการกักขังไม่ให้ออกไปพบคนอื่น มากขึ้นไปทีปรากฏพอกๆกันคือการทำร้ายร่างกาย และทำร้ายจิตใจ โดยการทำร้ายร่างกายนั้นจะมีตั้งแต่การตบ ตี เตะ ไปจนถึงการใช้อุปกรณ์ในการทำร้าย จนทำให้เกิดบาดแผล และได้รับบาดเจ็บสาหัส ซึ่งเกิดขึ้นระหว่างผู้ชายกับผู้หญิงที่เป็นแฟนกัน

และเกิดจากรุ่นพี่ที่ทำงานทำกับรุ่นน้อง และการทำร้ายจิตใจนั้นคือทำให้เกิดความเครียด ความทุกข์ใจและทำให้เสียใจ เกิดขึ้นกับผู้ชายกับผู้หญิงที่เป็นแฟนกัน และระหว่างผู้ชายกับเพศที่สาม

5.2 การผลิตซ้ำความรุนแรง

จากลักษณะความรุนแรงข้างต้นนั้น ผู้ศึกษาสามารถวิเคราะห์ความรุนแรงที่เกิดขึ้นในละครได้ว่าในหนึ่งความเชื่อความคิดหลักที่ทำให้เกิดความรุนแรงนั้น ละครมีการนำเสนอทั้งการผลิตซ้ำ, ต่อต้านและการสร้างความคิดแบบใหม่ โดยสรุปได้ดังนี้

5.2.1 ความเชื่อสังคมชายเป็นใหญ่

สังคมชายเป็นใหญ่คือสังคมที่มีโครงสร้างเพศที่กำหนดให้สถานภาพและตำแหน่งทางเพศชายเหนือกว่าเพศหญิง และให้คุณค่ากับความเป็นชายมากกว่าผู้หญิง โดยวัฒนธรรมความเชื่อนี้อยู่ในสังคมญี่ปุ่นตั้งแต่สมัยโบราณ ด้วยความที่ผู้ชายจะเป็นผู้นำของสังคม ผู้ชายจะอยู่ในฐานะเป็นผู้นำของครอบครัว ผู้ชายจึงมีบทบาทอย่างมากในการควบคุม กฎเกณฑ์ ระเบียบวินัยของคนในครอบครัว ซึ่งความเชื่อนี้ยังคงมีอยู่ในยุคปัจจุบัน ซึ่งส่งผลต่อ ความคิด ความเชื่อ และพฤติกรรมของคนญี่ปุ่นในปัจจุบันนั้นมีการแฝงและแสดงถึงความเชื่อเรื่องสังคมชายเป็นใหญ่

การผลิตซ้ำความรุนแรงแบบเก่า

อย่างแรกที่เป็นการผลิตซ้ำเรื่องสังคมชายเป็นใหญ่นั้นคือ เรื่องงานที่เหมาะสมกับผู้หญิง นั่นคืองานเกี่ยวกับการบริการ ต้องเอาใจใส่ผู้อื่น โดยเป็นความรุนแรงนี้มีที่มาจากความรุนแรงเชิงวัฒนธรรม ที่เชื่อเรื่องสังคมชายเป็นใหญ่ คือการที่ผู้ชายเป็นผู้กำหนดว่างานอะไรที่เหมาะสมกับผู้หญิง ด้วยการที่ผู้ชายเป็นผู้เขียนบทบาทของผู้หญิงเป็นอย่างไร ซึ่งละครมีการนำเสนอเพื่อตอกย้ำเรื่องนี้ โดยมีวิธีการนำเสนอคือการทำให้ผู้หญิงทั้งสองคนที่เป็นตัวละครหลักในเรื่องนั้นทำงานเกี่ยวกับการบริการ

และยังมีอีกเรื่องหนึ่งที่เป็นการผลิตซ้ำคือการที่ภรรยาอกใจสามีนั้น โดยความรุนแรงที่ถูกตอกย้ำคือ การกระทำนี้เป็นสิ่งที่สังคมมองว่าผู้หญิงเป็นฝ่ายที่ผิดมาก ซึ่งแตกต่างจากการที่ผู้ชายเป็นผู้ออกใจจะเป็นสิ่งที่ผิดและเป็นสิ่งที่ปกติในสังคม โดยละครตอกย้ำให้เห็นว่าความเชื่อสังคมชาย

เป็นใหญ่ นั่นทำให้ผู้ชายมีอำนาจเหนือผู้หญิง โดยละครมีวิธีการนำเสนอคือการทำให้ผู้หญิงที่นอกใจสามีของตัวเองนั้นจะมีจุดจบที่ไม่ดีนัก คือการที่เธอสามีขอย่า และต้องอยู่อย่างโดดเดี่ยวในตอนจบ

การต่อต้านความรุนแรงแบบเก่า

ซึ่งเรื่องที่เป็นการต่อต้านความเชื่อเรื่องสังคมชายเป็นใหญ่ โดยละครเรื่องนี้เน้นมีการนำเสนอให้เห็นถึงการต่อต้านความรุนแรงแบบเก่าคือการใช้ความรุนแรงของผู้ชายต่อคู่รัก ซึ่งความเชื่อเรื่องสังคมชายเป็นใหญ่ทำให้ผู้ชายมีบทบาทและอำนาจเหนือผู้หญิง ทำให้ผู้ชายนั้นกล้าที่จะทำร้ายทางร่างกายจนได้รับบาดเจ็บและกักขังหน่วงเหนี่ยวทำร้ายทางจิตใจผู้หญิง ละครมีการนำเสนอให้เห็นว่าเป็นการกระทำที่ไม่ถูกต้องเลย แม้ว่าจะเป็นแฟนกันหรือสามีภรรยาด้วยกันก็ตาม ก็ไม่ควรที่จะใช้ความรุนแรงแบบนี้ ซึ่งละครนั้นมีวิธีการนำเสนอให้เห็นถึงการต่อต้านความรุนแรงนี้ให้สังคมปรับเปลี่ยนความคิดความเชื่อ ที่ผู้ชายที่เป็นแฟนหรือสามีนั้นจะทำอะไรกับภรรยาก็ได้นั้นไม่ควร โดยการเสนอคือการที่ตัวละครที่เป็นผู้กระทำความรุนแรงนั้นจะเป็นตัวละครหลักในเรื่องในตอนท้ายเรื่องนั้นจะกลายเป็นคนโดดเดี่ยว ไม่มีใครคบ ถูกแฟนทิ้ง และสุดท้ายต้องฆ่าตัวตาย

การสร้างความรุนแรงแบบใหม่

มีเรื่องหนึ่งที่เป็นการสร้างความรุนแรงแบบใหม่จากความเชื่อเรื่องสังคมชายเป็นใหญ่ เป็นการแบ่งเพศที่สามจากสังคม ซึ่งเป็นความรุนแรงระหว่างเพศปกติคือเพศชายกับเพศที่สาม โดยเป็นการสร้างชุดความรุนแรงแบบใหม่เพราะเพศที่สามนั้นในอดีตนั้นยังไม่มีและละครญี่ปุ่นนั้นยังไม่มี การนำเสนอเพศที่สามเลย ละครเรื่องนี้จึงเป็นการสร้างชุดความรุนแรงใหม่ที่เกิดจากความเชื่อสังคมชายเป็นใหญ่ ที่ผู้ชายที่เป็นเพศที่สามมองว่าเป็นเพศที่ปกติ นั้นมีอำนาจและบทบาทที่เหนือกว่าเพศที่สามในสังคม ผู้ชายจึงได้มีการปฏิบัติที่เป็นการแบ่งเพศที่สามจากสังคม เช่นการทำให้เพศที่สามเป็นตัวประหลาดในสังคมด้วยการประจาน ถูกเพศที่สาม

5.2.2 ตำแหน่งหน้าที่การทำงาน

ด้วยลักษณะสังคมในที่ทำงานของญี่ปุ่นนั้นให้ความสำคัญกับตำแหน่งหน้าที่การทำงาน โดยเป็นตัวชี้วัดการลำดับตำแหน่งทางสังคม ซึ่งถือเรื่องนี้เป็นเรื่องใหญ่ ระบบการทำงานของญี่ปุ่นนั้นแสดงให้เห็นว่าตำแหน่งของงานนั้นนำมาซึ่งอำนาจ โดยไล่จากมากไปน้อยตามลำดับตำแหน่งสูงไปน้อยกว่า โดยอำนาจนั้นนำมาซึ่งอำนาจอันชอบธรรมในการปฏิบัติต่อผู้อื่นในสถานที่ทำงาน

การผลิตซ้ำความรุนแรงแบบเก่า

สำหรับการผลิตซ้ำเรื่องตำแหน่งหน้าที่การทำงาน จากการใช้ความรุนแรงของรุ่นพี่ต่อรุ่นน้องนั้น เป็นความรุนแรงระหว่างผู้หญิงกับผู้หญิงด้วยกัน โดยรุ่นพี่ที่มีหน้าที่การงานตำแหน่งที่สูงกว่ารังแกรุ่นน้องที่มีตำแหน่งงานที่ต่ำกว่า โดยละครต้องการตอกย้ำให้ว่าความรุนแรงนี้ เป็นสิ่งที่เกิดขึ้นจริงในสังคม ในสถานที่ทำงานของญี่ปุ่น โดยผู้ตำแหน่งงานสูงกว่านั้นนำมาซึ่งอำนาจทำให้รุ่นพี่เป็นผู้สามารถกระทำใช้ความรุนแรงนี้ได้ โดยละครนั้นได้มีการนำเสนอโดยให้ตัวละครหลักสำคัญที่สุดในเรื่องนั้น เป็นผู้ถูกกระทำความรุนแรงนี้ โดยเธอจะไม่กล้าที่จะโต้ตอบความรุนแรงนี้ ซึ่งจะทำให้เธออยู่ในที่ทำงานได้ โดยละครนั้นต้องการเสนอให้เห็นว่าการใช้ความรุนแรงของคนตำแหน่งสูงกว่ากับตำแหน่งที่ต่ำกว่านั้นเป็นเรื่องที่ไม่คิดแปลกอะไร เป็นสิ่งที่ปกติสถานที่ทำงานของญี่ปุ่น

จากการศึกษาและวิเคราะห์การผลิตซ้ำ, การสร้างชุดความคิดและการต่อต้านความรุนแรง จากละครข้างต้นนั้นจะเห็นได้ว่าความรุนแรงที่เกิดขึ้นนั้นมีที่มา กระบวนการที่ทำให้เกิดขึ้นมาจากหลากหลายสาเหตุที่มาจากความคิดความเชื่อที่เป็นแบบแผนของสังคมญี่ปุ่นที่มีความเชื่อมโยงกับเพศภาวะ เพศภาวะ โดยจะเห็นได้จากการที่เป็นความรุนแรงระหว่างผู้ชายกับผู้หญิงมากที่สุด เป็นความรุนแรงเรื่องเพศภาวะ เป็นความรุนแรงของผู้ชายต่อผู้หญิงแบบผสมเก่าและใหม่ โดยสื่อละครโทรทัศน์นั้นต้องการนำเสนอเพื่อให้เห็นถึงความรุนแรงที่มีหลายรูปแบบที่เกิดขึ้นในสังคมญี่ปุ่นยุคปัจจุบัน เห็นถึงการผลิตซ้ำการสร้างชุดความคิดใหม่หรือการต่อต้านเรื่องความรุนแรงที่มีที่มาจากความคิดของคนที่แตกต่างกัน ทั้งสถานที่ และวิธีต่างๆที่แสดงออกมาที่แตกต่างกันออกไปตามบริบทของแต่ละตัวละครและเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น

บทที่ 6

สรุป

การศึกษาเพศภาวะ เพศวิถีและความรุนแรง:กรณีศึกษาละครเรื่องลาสเฟรนส์ เริ่มต้นจากการเห็นถึงสื่อละคร โทรทัศน์ปัจจุบันมีบทบาทสำคัญคือมีอิทธิพล ต่อความคิด และพฤติกรรมของคน และละครในยุคปัจจุบันนั้นมีการเสนอหาที่มีความน่าสนใจ มีการเสนอตัวละครในแบบต่างๆ และมีเนื้อหาที่ให้ความสนุกสนานแก่ผู้ชม ซึ่งผู้วิจัยเห็นว่าละครนั้นไม่ได้ให้เพียงแต่ความบันเทิงกับผู้ชมเท่านั้น แต่ละครนั้นที่เสนอออกมานั้นยังมีประเด็นที่แฝงอยู่ในเนื้อหา โดยเป็นเรื่องราวของสังคม ซึ่งละครนั้นทำหน้าที่ผลิตซ้ำ และไม่ได้เพียงทำหน้าที่ผลิตซ้ำอย่างเดียวเท่านั้น แต่ยังทำหน้าที่วิพากษ์วิจารณ์สิ่งที่สังคมเป็นอยู่ จึงเสนอออกมาด้วยการต่อต้านและยังเปิดพื้นที่ใหม่ๆ โดยมีประเด็นที่ผู้ศึกษาให้ความสนใจคือเรื่องเพศภาวะ เพศวิถีและความรุนแรง

โดยจากการศึกษาลักษณะเพศภาวะ เพศวิถีพบว่าแต่ละตัวละครจะมีความเฉพาะตัวแตกต่างกัน ซึ่งทำให้มีทั้งผู้หญิงแบบเก่าผสมใหม่ที่มีทั้งเพศวิถีแบบเก่าและแบบใหม่ผสมกัน กับผู้หญิงแบบสมัยใหม่ และผู้ชายแบบสมัยเก่า และผู้ชายแบบสมัยใหม่ อีกทั้งยังมีเพศที่สามที่มีทั้งแบบtransgender ผู้หญิงที่รักผู้หญิงด้วยกัน และbisexual ผู้ชายที่ชอบทั้งผู้หญิงและผู้ชาย และพบว่าละครนั้นมีการผลิตซ้ำเพศภาวะ เพศวิถี อีกทั้งยังมีบทบาทในการสร้างชุดความคิดใหม่อีกด้วย โดยมีการผลิตซ้ำผู้หญิงแบบเก่าผสมใหม่ ละครเสนอให้เห็นว่าเป็นคนเรียบร้อย คนดีควรเป็นแบบอย่าง อีกทั้งผลิตซ้ำผู้ชายแบบเก่า ที่มีความน่าเชื่อถือจะต้องแต่งกายเรียบร้อย รับข้าราชการ และละครยังมีการสร้างชุดความคิดใหม่นั้น เป็นการเสนอเพื่อเปิดพื้นที่ให้กับเพศภาวะ เพศวิถีแบบใหม่ๆที่ไม่เคยมีในสังคม ละคร ได้เปิดพื้นที่ใหม่ๆให้กับผู้หญิงแบบสมัยใหม่ ที่ดูเปรี้ยว ต่างจากอดีตว่าเป็นคนดีคนหนึ่ง อีกทั้งยังเปิดพื้นที่ให้เห็นว่าผู้ชายแบบสมัยใหม่ ที่ดูเป็นคนอ่อนแอ ทำงานในบ้านได้ก็เป็นคนที่ในสังคมเช่นกัน และเปิดพื้นที่ให้กับเพศที่สามในสังคมที่อดีตไม่ได้มีการเสนอถึงนัก โดยเสนอภาพเพศที่สามในเชิงบวก เป็นคนดีมีความสามารถ

และสำหรับความรุนแรงในละครนั้นปรากฏมากที่สุดคือฉากที่ผู้ชายทำร้ายร่างผู้หญิง และ
 ลองลงมาคือการทำร้ายประจานเพศที่สาม การที่ผู้หญิงมีบทบาททำงานเกี่ยวกับการบริการ การที่
 ภรรยาอกใจสามี ล้วนมีที่มาจากความรุนแรงเชิงวัฒนธรรม คือความเชื่อสังคมชายเป็นใหญ่ และ
 การที่รุ่นพี่กลั่นแกล้งรุ่นน้องที่มีที่มาจากความรุนแรงเชิงโครงสร้าง คือตำแหน่งหน้าที่ ในที่ทำงาน
 ซึ่งจากที่กล่าวมาข้างต้นจะเห็นได้ว่ามีที่มาจากความรุนแรงเชิงวัฒนธรรมมากที่สุด โดยจากความ
 เชื่อนี้ละครได้นำเสนอให้เห็นว่าเป็นสาเหตุที่ทำให้เกิดความรุนแรง ซึ่งละครจะมีทั้งการตอกย้ำโดย
 การผลิตซ้ำความรุนแรงแบบเก่า เรื่องที่ผู้หญิงต้องทำงานเกี่ยวกับการบริการ และผู้หญิงที่อกใจ
 สามีนั้นผิดมาก อีกทั้งยังมีการต่อต้านความรุนแรงแบบเก่า การที่ผู้ชายทำร้ายร่างกายผู้หญิง และยังมี
 มีทั้งการสร้างความรุนแรงแบบใหม่คือเรื่องเพศที่สามในอุ้งอ้อม และความรุนแรงในละครเรื่อง
 นี้ยังมีที่มาจากความรุนแรงเชิงโครงสร้าง คือเรื่องตำแหน่งหน้าที่ ที่เกิดขึ้นในสถานที่ทำงานเป็น
 การที่รุ่นพี่ทำร้ายรุ่นน้อง ละครนั้นผลิตซ้ำความรุนแรงแบบเก่านี้ให้เห็นว่าเป็นเรื่องปกติ และยังคงมี
 อยู่

ซึ่งเพศภาวะ เพศวิถีนั้นมีความเชื่อมโยงเกี่ยวข้องกับความรุนแรง โดยเรื่องเพศภาวะ เพศวิถี
 ไม่ใช่เป็นเพียงเรื่องความเป็นหญิง ความเป็นชายเท่านั้น แต่สังคมที่มีความเชื่อสังคมชายเป็นใหญ่
 เป็นตัวกำหนดหน้าที่ให้กับผู้หญิง และเพศที่สาม ซึ่งเป็นความรุนแรงในประเด็นเพศภาวะ เพศวิถี
 จากที่กล่าวมาจะเห็นได้ว่าประเด็นเรื่องเพศภาวะ เพศวิถี และความรุนแรงในละครนั้น เป็นประเด็น
 ที่ไม่สามารถไม่ปรากฏออกมาจากละครได้เลย เพราะเรื่องเหล่านี้เป็นส่วนแฝงอยู่ในทุกเรื่องราวใน
 สังคมปัจจุบัน

บรรณานุกรม

สื่อสิ่งพิมพ์

กาญจนา แก้วเทพ. (2543). ความเรียงว่าด้วยสตรีกับสื่อมวลชน. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

นายตา อยู่คง. (2554). เอกสารประกอบสอนวิชา400 111 สังคมข่าวสาร.

พนิดา หันสวาสดี. (2544). ผู้หญิงในภาพยนตร์ : กระบวนการผลิตซ้ำภาพลักษณ์ของผู้หญิงในสังคมไทย. หจก.ชนบรรณการพิมพ์.

วิภา อุดมฉันท. (2541). สื่อมวลชนในญี่ปุ่น. กรุงเทพฯ : ที.พี.พี.รันท จำกัด.

สื่ออิเล็กทรอนิกส์

คณะกรรมการการทหาร. (2547). แนวคิดความคิดว่าด้วยการผลิตซ้ำทางสังคม วัฒนธรรม.

เข้าถึงเมื่อวันที่ 4 ตุลาคม 2557. เข้าถึงจาก http://libart.senate.go.th/document/Ext/9/9749_0003.PDF

ชลิดาภรณ์ ส่งสัมพันธ์. (2551). เพศวิถี นิยามความหมาย. เข้าถึงเมื่อวันที่ 4 ตุลาคม 2557. เข้าถึงจาก <http://www.teenpath.net/data/event/40003/Teen01/content-001.html>

ฐาศุภร์ จันประเสริฐ. (2553). แนวความคิดเรื่องความรุนแรง. เข้าถึงเมื่อวันที่ 8 พฤศจิกายน 2557. เข้าถึงจาก <http://bsris.swu.ac.th/thesis/461996038RB999f.pdf>

ชาม เชื้อสถาปนศิริ. (2555). รู้เท่าทัน ความรุนแรง ในแรงเงา. เข้าถึงเมื่อวันที่ 24 พฤศจิกายน 2557. เข้าถึงจาก <https://www.facebook.com/photo.php?fbid=10151159886318732&set=a.4838>

นฤพนธ์ ค้วงวิเศษ. (2557). ความหลากหลายทางเพศ. เข้าถึงเมื่อวันที่ 28 พฤศจิกายน 2557. เข้าถึงจาก http://www.sac.or.th/main/article_detail.php?article_id=180&category_id=27

นฤพนธ์ ค้วงวิเศษ. (2557). **ยุคเกย์รุ่งเรืองในญี่ปุ่น**. เข้าถึงเมื่อวันที่ 27 ตุลาคม 2557. เข้าถึงจาก

http://www.sac.or.th/main/content_detail.php?content_id=784

พริดา ภูมิสวัสดิ์. (2557). **LGBT สิทธิมนุษยชน และการดำเนินงานด้านสตรีและครอบครัว**. เข้าถึง

เมื่อวันที่ 24 พฤศจิกายน 2557. เข้าถึงจาก <http://km.moi.go.th/images/stories/gender/gender20.pdf>

วรินทร์รดา(นามแฝง). (2556). **ประวัติละครโทรทัศน์ญี่ปุ่นฉบับย่อ**. เข้าถึงเมื่อวันที่ 4 ตุลาคม 2557.

เข้าถึงจาก <http://pantip.com/topic/30110101>

ศุทธา เมฆรุ่งเรือง. (2557). **25คำนิยามศัพท์ที่เกี่ยวกับเรื่อง “ความเสมอภาคระหว่างเพศ”**. เข้าถึง

เมื่อวันที่ 24 พฤศจิกายน 2557. เข้าถึงจาก <http://www.lrct.go.th/wp-content/uploads/2012/08/25-คำนิยามศัพท์ที่เกี่ยวกับเรื่อง-“ความเสมอภาคระหว่างเพศ”.pdf>

Japan Cabinet office. (2557). **Trend of The Penetration Rate of Consumer Durable Goods in**

Japan. เข้าถึงเมื่อวันที่ 8 พฤศจิกายน 2557. เข้าถึงจาก [http://nbakki.hatenalog.com/entry](http://nbakki.hatenalog.com/entry/2014/06/23/130854)

[/2014/06/23/130854](http://nbakki.hatenalog.com/entry/2014/06/23/130854)

Wikipedia. (2557). **Prime Time**. เข้าถึงเมื่อวันที่ 8 พฤศจิกายน 2557. เข้าถึงจาก

http://en.wikipedia.org/wiki/Prime_time#Japan

ประวัติผู้ศึกษา

ชื่อ-นามสกุล	นางสาวจณิสตา โอปารักษ์
วันเกิด	3 กรกฎาคม พ.ศ. 2535
ที่อยู่	53/2-3 ถนนเทศบาล ตำบลพระปฐมเจดีย์ อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม 73000
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2554	สำเร็จการศึกษาระดับชั้นมัธยมตอนปลาย จากโรงเรียนสตรีวิทยา จังหวัดกรุงเทพฯ
พ.ศ. 2557	ศึกษาระดับปริญญาอักษรศาสตร์ วิชาเอกเอเชียศึกษา วิชาโทจีน จากมหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์ จังหวัดนครปฐม